

แผนพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง พ.ศ. ๒๕๖๕ และ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานและสถานการณ์การพัฒนาจังหวัดพัทลุง

๑.๑ ข้อมูลการศึกษา

จังหวัดพัทลุงมีสถานศึกษาทั้งหมด ๕๙๓ แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๒๕๗ แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน ๓๙ แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จำนวน ๗ แห่ง สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดพัทลุง จำนวน ๘๓ แห่ง โดยมีห้องสมุดประจำอำเภอ ๑๑ แห่ง และห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติ ๑ แห่ง สังกัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน ๑ แห่ง สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๐๒ แห่ง สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๑ แห่ง และสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน ๑ แห่ง

ตารางแสดงจำนวนสถานศึกษาในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา ๒๕๖๓

สังกัด	จำนวนสถานศึกษา
๑.กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.)	๓๘๘
๑.๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
๑.๑.๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑	๑๑๖
๑.๑.๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๒	๑๑๔
๑.๑.๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง	๒๗
๑.๑.๔ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	๒
(๑) โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พัทลุง	๑
(๒) ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพัทลุง	๑
๑.๒ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๓๙
๑.๓ สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา (สอศ.)	๗
๑.๔ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดพัทลุง	๘๓
๑.๔.๑ กศน.อำเภอ	๑๑
๑.๔.๒ กศน.ตำบล	๖๕
๑.๔.๓ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน	๘
๒. กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	๑
มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง	๑
๓. กระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐๒
สถานศึกษา	๒๐
ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน	๑๘๒
๔. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดน	๑
โรงเรียน ตชด.บ้านควนตะแบก	๑
๕. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๑
วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	๑
รวม	๕๙๓

๑.๒ ข้อมูลคุณภาพชีวิตจากความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐาน (เขตเมือง)

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดพัทลุงเป็นจังหวัดที่มีเนื้อที่มากเป็นอันดับที่ ๑๐ ของภาคใต้ และเป็นอันดับที่ ๕๕ ของประเทศ ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งตะวันออกของแหลมมาลายูหรือแหลมทอง (Golden Khersonese) ซึ่งตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทยหรือฝั่งตะวันตกของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา (Songkhla Lake Basin) โดยตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๖ ลิปดาเหนือ ถึง ๗ องศา ๕๓ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙๙ องศา ๔๔ ลิปดาตะวันออก ถึง ๑๐๐ องศา ๒๖ ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางรถไฟสายใต้ประมาณ ๘๔๖ กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ ประมาณ ๘๕๖ กิโลเมตร หรือตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ ๑,๒๐๐ กิโลเมตร มีรูปร่างคล้ายลักษณะสี่เหลี่ยมผืนผ้าโดยมีส่วนกว้างที่สุดตามแนวทิศตะวันออกถึงตะวันตก ประมาณ ๕๖ กิโลเมตร และส่วนยาวที่สุดตามแนวทิศเหนือถึงใต้ ประมาณ ๘๓ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๓,๔๒๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๑๔๐,๒๙๖ ไร่ (พื้นที่ดิน ๑,๙๑๙,๔๔๖ ไร่ พื้นที่น้ำ ๒๒๐,๘๕๐ ไร่) (กรมแผนที่ทหาร, ๒๕๓๔; กรมการปกครอง, ๒๕๔๑) มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	จดอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา
ทิศใต้	จดอำเภอกวนเนียง อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา และอำเภอกวนกาหลง จังหวัดสตูล
ทิศตะวันออก	จดทะเลสาบสงขลา ซึ่งเป็นน่านน้ำติดต่อกับอำเภอระโนด อำเภอกะระเสสินธุ์ อำเภอสทิงพระ และอำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
ทิศตะวันตก	จดเทือกเขาบรรทัด ซึ่งเป็นแนวติดต่อกับอำเภอห้วยยอด อำเภอเมือง อำเภอนาโยง อำเภอย่านตาขาว และอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดพัทลุงมีลักษณะเป็นภูเขาและที่ราบสูง ทางด้านทิศตะวันตกประกอบด้วยเทือกเขาบรรทัด ถัดมาทางทิศตะวันออกเป็นพื้นที่ราบสลับที่ดอนและเป็นพื้นที่ราบลุ่มจดทะเลสาบสงขลา พื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๓,๔๒๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๑๔๐,๒๕๕ ไร่ เป็นพื้นดิน ๑,๙๑๙,๔๔๖ ไร่ พื้นน้ำ ๒๒๐,๘๕๐ ไร่ เป็นพื้นที่การเกษตร ๑,๓๒๗,๒๗๐ ไร่ (๖๒%) พื้นที่ป่า ๓๘๔,๔๓๘ ไร่ (๑๘%) และพื้นที่อื่นๆ ๔๒๘,๕๘๘ ไร่ (๒๐%)

ลักษณะของพื้นที่ ประกอบด้วย **พื้นที่ภูเขา** มีลักษณะเป็นเทือกเขาที่มียอดสูงๆต่ำๆมีความสูงเฉลี่ยประมาณ ๘๐๐ เมตร และลาดไปทางทิศตะวันออกลงสู่ทะเลสาบสงขลาในอัตราความลาดชัน ๒๕-๓๐ เปอร์เซ็นต์ เทือกเขานี้เป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขานครศรีธรรมราชเรียกกันโดยทั่วไปในท้องถิ่นว่า เขาบรรทัด พื้นที่ภูเขามีเนื้อที่รวมกันประมาณ ๘๓๕.๙๐ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๒๔.๔๑ ของพื้นที่ทั้งหมด อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอป่าบอน ตะโหมด กงหรา ศรีนครินทร์ ศรีบรรพต และป่าพะยอม **พื้นที่ลูกคลื่นลอนชัน** เป็นส่วนที่อยู่ถัดจากเทือกเขาบรรทัดหรือพื้นที่เชิงเขา ลักษณะภูมิประเทศเป็นเนินเตี้ยๆที่เรียกกันโดยทั่วไปในท้องถิ่นว่า **ควน** มีเนื้อที่ประมาณ ๕๓๙.๗๐ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๑๕.๗๖ ของพื้นที่ทั้งหมด **พื้นที่ราบ** มีเนื้อที่รวมกันประมาณ ๑,๔๘๕.๕๔ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๔๓.๓๘ ของพื้นที่ทั้งหมด และเนื่องจากลักษณะพื้นที่ราบเป็นที่ที่เหมาะสมแก่การกสิกรรมประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดจึงนิยมตั้งถิ่นฐานหนาแน่นในบริเวณนี้ **พื้นที่เกาะ** เป็นพื้นที่ในบริเวณทะเลสาบสงขลาในเขตจังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ในเขตอำเภอปากพะยูนมีเนื้อที่รวมกันประมาณ ๒๑๙.๑๗ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๖.๔๐ ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่เกาะเป็นถิ่นที่อยู่ของนกอีแอ่นกินรังมีเนื้อที่รวมกันประมาณ ๑.๑๒ ตารางกิโลเมตร อนึ่งพื้นน้ำในจังหวัดพัทลุงนั้นนับเป็นส่วนสำคัญของทะเลสาบสงขลาประกอบด้วยทะเลน้อยและทะเลหลวงหรือทะเลสาบสงขลา ตอนในคิดเป็นเนื้อที่ประมาณ ๓๔๔.๑๖ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ในเขตมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้สภาพอากาศอยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุมที่พัดปกคลุมประจำฤดูกาล ซึ่งทำให้ปีหนึ่งจะมีเพียง ๒ ฤดูกาล คือ

๑. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนมีนาคม - กลางเดือนกันยายน ความร้อนและความอบอ้าวของอากาศสูงสุดในช่วงเดือนเมษายน โดยจะมีอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๗.๓ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๔.๑ องศาเซลเซียส โดยในคาบ ๓๐ ปี จังหวัดพัทลุงมีอุณหภูมิเฉลี่ย ๒๘.๑ องศาเซลเซียส

๒. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกันยายน - กลางเดือนมีนาคม โดยปริมาณฝนสูงสุดในรอบปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๓ คือเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๐ วัดได้ ๑,๐๖๓.๐ มิลลิเมตร มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุด ๙๔.๐ % และเฉลี่ยต่ำสุด ๖๒.๐% ปริมาณน้ำฝน จังหวัดพัทลุงมีฝนเฉลี่ยในคาบ ๓๐ ปี อยู่ที่ ๒,๐๗๑.๘ มิลลิเมตร และปริมาณน้ำฝนของปี ๒๕๖๓ วัดปริมาณได้ ๒,๒๘๖.๒ มิลลิเมตร (ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาพัทลุง)

ด้านประชากร

จังหวัดพัทลุงมีประชากรจากทะเบียนราษฎร (ข้อมูลเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔) จำนวน ๕๒๓,๐๙๗ คน ประชากรเพศชาย ๒๕๔,๘๙๕ คน เพศหญิง ๒๖๘,๒๐๒ คน มีครัวเรือน ๑๙๗,๙๑๐ ครัวเรือน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมือง จำนวน ๑๒๐,๘๙๓ คน ๔๙,๙๕๙ ครัวเรือน และอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุด คือ อำเภอศรีบรรพต จำนวน ๑๗,๙๙๕ คน ๖,๘๘๔ ครัวเรือน

ข้อมูลประชากรจังหวัดพัทลุง เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔

อำเภอ	ประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม	
เมืองพัทลุง	๕๗,๒๙๒	๖๓,๖๐๑	๑๒๐,๘๙๓	๔๙,๙๕๙
งหรา	๑๘,๓๓๐	๑๘,๓๓๗	๓๖,๖๖๗	๑๑,๖๖๔
เขาชัยสน	๒๑,๙๗๗	๒๒,๙๖๘	๔๔,๙๔๕	๑๖,๗๓๔
ตะโหมด	๑๕,๘๒๖	๑๖,๒๘๓	๓๒,๑๐๙	๑๑,๘๒๓
ควนขนุน	๔๐,๐๐๙	๔๓,๔๘๖	๘๓,๔๙๕	๓๒,๐๙๐
ปากพะยูน	๒๔,๙๙๘	๒๕,๗๙๔	๕๐,๗๙๒	๑๗,๖๘๕
ศรีบรรพต	๙,๐๑๖	๘,๙๗๙	๑๗,๙๙๕	๖,๘๘๔
ป่าบอน	๒๓,๖๔๐	๒๔,๐๘๗	๔๗,๗๒๗	๑๗,๕๑๘
บางแก้ว	๑๒,๗๒๔	๑๓,๑๐๘	๒๕,๘๓๒	๙,๖๒๙
ป่าพะยอม	๑๗,๔๗๘	๑๘,๓๒๕	๓๕,๘๐๓	๑๓,๖๗๖
ศรีนครินทร์	๑๓,๖๐๕	๑๓,๒๓๔	๒๖,๘๓๙	๑๐,๒๔๘
รวม	๒๕๔,๘๙๕	๒๖๘,๒๐๒	๕๒๓,๐๙๗	๑๙๗,๙๑๐

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดพัทลุง (ข้อมูลเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔)

การปกครอง

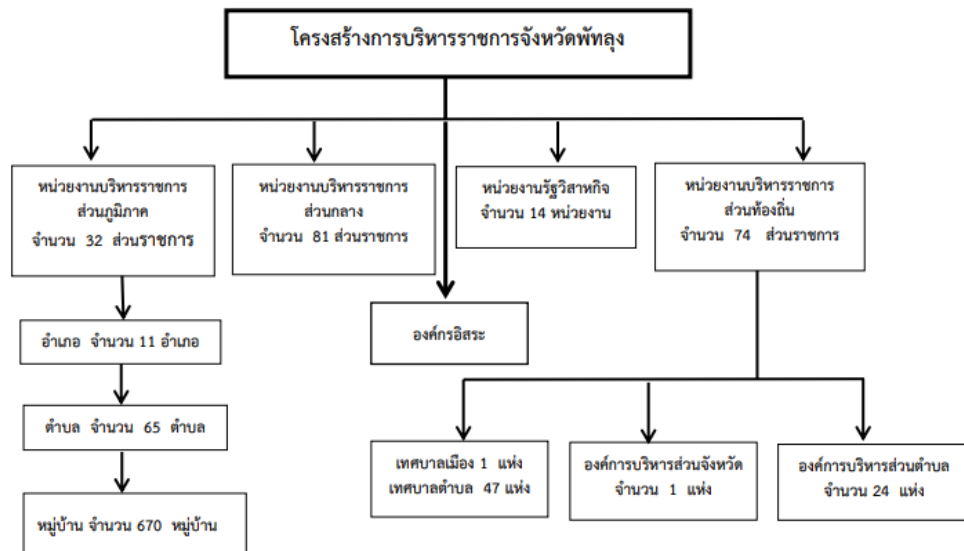
จังหวัดพัทลุงแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๑ อำเภอ ๖๕ ตำบล ๖๗๐ หมู่บ้าน โดยแยกตามรายละเอียดดังนี้ คือ

ข้อมูลเขตการปกครองและพื้นที่

ที่	อำเภอ	เขตการปกครอง				พื้นที่ (ตร.กม.)
		หมู่บ้าน	ตำบล	เทศบาล	อบต.	
๑	เมืองพัทลุง	๑๔๔	๑๔	๑๑	๓	๔๒๗.๔๒๑
๒	งหรา	๔๕	๕	๔	๑	๒๕๕.๘๕๖
๓	เขาชัยสน	๕๘	๕	๓	๓	๒๖๐.๑๑๕
๔	ตะโหมด	๓๓	๓	๕	-	๒๖๔.๒๖๐
๕	ควนขนุน	๑๒๙	๑๒	๑๑	๓	๔๕๓.๙๖๐
๖	ปากพะยูน	๖๕	๗	๖	๒	๔๓๓.๒๗๔
๗	ศรีบรรพต	๓๐	๓	-	๓	๒๑๘.๕๐๔
๘	ป่าบอน	๕๑	๕	๑	๕	๓๘๐.๐๔๘
๙	บางแก้ว	๓๔	๓	๒	๒	๑๑๙.๐๐๐
๑๐	ป่าพะยอม	๓๙	๔	๒	๒	๓๘๖.๔๐๔
๑๑	ศรีนครินทร์	๔๓	๔	๔	-	๒๒๕.๖๓๑
รวม		๖๗๐	๖๕	๔๙	๒๔	๓,๔๒๔.๔๗๓

โครงสร้างการบริหารราชการ

จังหวัดพัทลุงมีส่วนราชการสังกัดราชการบริหารราชการส่วนภูมิภาค จำนวน ๓๒ ส่วนราชการ สังกัดราชการบริหารส่วนกลาง ๘๑ ส่วนราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑๔ หน่วยงาน เมืองคักรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๗๔ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑ แห่ง เทศบาล จำนวน ๔๙ แห่ง (แยกเป็นเทศบาลเมืองจำนวน ๑ แห่ง และเทศบาลตำบลจำนวน ๔๘ แห่ง) และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๒๔ แห่ง มีเทศบาลทั้งหมด ๔๙ แห่ง ในทุกอำเภอยกเว้นอำเภอศรีบรรพต มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๓๒๑,๐๔๓ คน แยกเป็นเพศชาย ๑๕๕,๕๒๒ คน เพศหญิง ๑๖๕,๕๒๑ คน มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๔,๙๗๔ ตารางกิโลเมตร

การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดพัทลุงเป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนล่างของประเทศไทย ทิศเหนือติดกับจังหวัดนครศรีธรรมราช ทิศตะวันตกติดกับจังหวัดตรัง และทิศใต้ติดกับจังหวัดสงขลา มุ่งหน้าไปสู่ชายแดนภาคใต้โดยใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) มีการคมนาคมขนส่ง ๓ เส้นทาง ดังนี้

๑. การคมนาคมขนส่งทางบก แบ่งได้ ๒ ชนิด คือ การขนส่งทางบก และการขนส่งทางระบบราง เป็นการคมนาคมที่สามารถเดินทางติดต่อกันได้ทั้งภายในจังหวัดและต่างจังหวัด โดยใช้การเดินทางรถยนต์และรถไฟ

- การเดินทางโดยรถยนต์ มุ่งหน้ามายังจังหวัดพัทลุง ใช้เส้นทางทางหลวงแผ่นดินหมายเลขที่ ๔๑ (ถนนเอเชีย) ผ่านอำเภอป่าพะยอม อำเภอควนขนุน เชื่อมต่อกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ผ่านอำเภอเมืองพัทลุง อำเภอเขาชัยสน อำเภอบางแก้ว อำเภอตะโหมด อำเภอป่าบอน มุ่งหน้าไปยังจังหวัดสงขลา (ฝั่งอ่าวไทย) สูชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี ยะลา นราธิวาส) ไปยังเขตแดนไทย-มาเลเซีย หรือ มุ่งหน้าไปยังจังหวัดตรัง กระบี่ พังงา ภูเก็ต (ฝั่งอันดามัน) โดยผ่านอำเภอเมืองพัทลุง อำเภอศรีนครินทร์ โดยมีสถานีขนส่ง ๑ แห่ง คือสถานีขนส่งผู้โดยสารเฉลิมพระเกียรติ อยู่ใกล้กับศูนย์ประชุมองค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง ตำบลเขาเจ็ยก อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง

- การเดินทางโดยรถไฟ มีรถไฟสายใต้ผ่านอำเภอควนขนุน อำเภอเมือง อำเภอเขาชัยสน อำเภอบางแก้ว อำเภอปากพะยูน อำเภอป่าบอน มุ่งสู่จังหวัดสงขลา โดยมีสถานีรับ - ส่งผู้โดยสารและสินค้า ๙ สถานี คือ สถานีแหลมตันนุด สถานีปากคลอง สถานีบ้านตันโดน สถานีเขาชัยสน สถานีบางแก้ว สถานีควนเคี่ยม สถานีหารเทา และสถานีโคกทราย

๒. การขนส่งทางน้ำ ตั้งแต่รัฐบาลสร้างสะพานเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ (เส้นทาง พท.๓๐๗๐)หรือที่เรียกว่าสะพานเอกชัย หรือสะพานไประโนด (ชื่อเดิมคือ “ถนนสายบ้านไสกลิ่ง - บ้านหัวป่า) โดยเริ่มจากตำบลทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง มุ่งไปสู่อำเภอรอนดง จังหวัดสงขลา รวมระยะทาง ๑๔ กิโลเมตร จึงเป็นที่ได้รับความนิยมของประชาชนอย่างมาก ลดระยะทางการเดินทางให้น้อยลง สะดวก รวดเร็ว กว่าอดีตเป็นอย่างมาก ทำให้ท่าเทียบเรือเทศบาลปากพะยูน อำเภอปากพะยูน ซึ่งเป็นท่าเทียบเรือที่สำคัญไม่ค่อยได้รับความนิยม เป็นเหตุให้การขนส่งทางน้ำในปัจจุบันมีบทบาทน้อยลง

๓. การขนส่งทางอากาศ จังหวัดพัทลุงไม่มีท่าอากาศยานภายในจังหวัด ในการขนส่งทางอากาศ จะต้องเดินทางไปยังท่าอากาศยานตรัง จังหวัดตรัง ซึ่งมีระยะทางประมาณ ๖๐ กิโลเมตร ท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระยะทางประมาณ ๙๕ กิโลเมตร หรือท่าอากาศยานนครศรีธรรมราช ระยะทางประมาณ ๑๑๐ กิโลเมตร

คุณภาพชีวิตจากความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

จากการสำรวจข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นข้อมูลรอบปีของประชากรจังหวัดพัทลุงที่อาศัยอยู่จริงในพื้นที่เกิน ๖ เดือน ทั้งที่มีเลขที่บ้านและไม่มีเลขที่บ้านทั้ง ๑๑ อำเภอ จำนวน ๑๓๒,๖๙๒ครัวเรือน มีประชากรที่อาศัยอยู่จริงจำนวน ๓๖๘,๒๑๐ คน แยกเป็น เพศชายจำนวน ๑๗๗,๗๒๓ คน (๔๘.๒๗%) เพศหญิงจำนวน ๑๙๐,๔๘๗ คน(๕๑.๗๓%) พบว่าประชากรมีคุณภาพชีวิตตามเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) จำนวน ๕ หมวด ๓๑ ตัวชี้วัด ดังนี้

หมวดที่ ๑ สุขภาพ มี ๗ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ประชากรผ่านเกณฑ์มากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๓ เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน ร้อยละ ๙๙.๙๙ รองลงมาตัวชี้วัดที่ ๔ ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน ร้อยละ ๙๙.๖๕ และตัวชี้วัดที่ ๑ เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก ๒,๕๐๐ กรัม ขึ้นไป ๙๙.๕๓ ตามลำดับ

ตัวชี้วัดที่ประชากรไม่ผ่านเกณฑ์มากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๖ คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ไม่ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี ร้อยละ ๒.๑๔ รองลงมา ตัวชี้วัดที่ ๒ เด็กแรกเกิดไม่ได้กินนมแม่อย่างเดียวน้อยกว่า ๖ เดือนแรกติดต่อกัน ร้อยละ ๑.๗๙ และตัวชี้วัดที่ ๗ คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วันๆละ ๓๐ นาที ร้อยละ ๐.๘๓ ตามลำดับ

หมวดที่ ๒ สภาพแวดล้อม มี ๗ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ประชากรผ่านเกณฑ์มากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๙ ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน ร้อยละ ๙๙.๙๗ รองลงมาตัวชี้วัดที่ ๑๐ ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน ร้อยละ ๙๙.๙๖ และ ตัวชี้วัดที่ ๘ ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และมีบ้านสภาพคงทนถาวร ร้อยละ ๙๙.๙๐ ตามลำดับ

ตัวชี้วัดที่ประชากรไม่ผ่านเกณฑ์มากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๑๑ ครัวเรือนไม่มีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ ร้อยละ ๓.๑๔ รองลงมาตัวชี้วัดที่ ๑๓ ครัวเรือนไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี ร้อยละ ๑.๑๕ และตัวชี้วัดที่ ๑๒ ครัวเรือนถูกรบกวนจากมลพิษ ร้อยละ ๐.๓๒ ตามลำดับ

หมวดที่ ๓ การศึกษา มี ๕ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ประชากรผ่านเกณฑ์มากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๑๕ เด็กอายุ ๓ - ๕ ปี ได้รับบริการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน ร้อยละ ๙๙.๙๖ รองลงมาตัวชี้วัดที่ ๑๙ คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี อ่านเขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้ ร้อยละ ๙๙.๖๕ และตัวชี้วัดที่ ๑๗ เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า ร้อยละ ๙๗.๘๑ ตามลำดับ

ตัวชี้วัดที่ประชากรไม่ผ่านเกณฑ์มากที่สุด ๒ ลำดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๑๘ คนในครัวเรือน ที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ ร้อยละ ๙.๐๒ และตัวชี้วัดที่ ๑๖ เด็กอายุ ๖ -๑๔ ปี ไม่ได้จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ร้อยละ ๖.๒๘ ตามลำดับ

หมวดที่ ๔ การมีงานทำและรายได้ มี ๔ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ประชากรผ่านเกณฑ์มากที่สุด ๒ ลำดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๒๐ คนอายุ ๑๕-๕๙ ปี มีอาชีพและรายได้ ร้อยละ ๘๘.๗๗ รองลงมา ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๒๒ รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี ร้อยละ ๘๘.๗๖

ตัวชี้วัดที่ประชากรไม่ผ่านเกณฑ์มากที่สุด ๒ ลำดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๒๓ ครัวเรือนไม่มีการเก็บออมเงิน ร้อยละ ๑๕.๕๑ และตัวชี้วัดที่ ๒๔ คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา ร้อยละ ๕.๕๔ ตามลำดับ

หมวดที่ ๕ ค่านิยม มี ๘ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ประชากรผ่านเกณฑ์มากที่สุด ๓ ลำดับแรก โดยมีตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันในอันดับแรกคือ ตัวชี้วัดที่ ๒๗ ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน ร้อยละ ๙๙.๘๘ และ ตัวชี้วัดที่ ๒๙ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน ร้อยละ ๙๙.๘๘ รองลงมา ตัวชี้วัดที่ ๒๘ ผู้พิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน ร้อยละ ๙๙.๘๙ และตัวชี้วัดที่ ๒๖ คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ร้อยละ ๙๙.๒๕ ตามลำดับ

ตัวชี้วัดที่ประชากรไม่ผ่านเกณฑ์มากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๒๕ คนในครัวเรือนสูบบุหรี่ ร้อยละ ๗.๙๔ รองลงมา ตัวชี้วัดที่ ๓๑ ครอบครัวมีความอบอุ่น ร้อยละ ๑.๑๙ และตัวชี้วัดที่ ๓๐ ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชน หรือท้องถิ่น ร้อยละ ๑.๑๑ ตามลำดับ

ปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข ๕ ลำดับแรก

๑).ตัวชี้วัดที่ ๒๓ ครัวเรือนไม่มีการเก็บออมเงิน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๒๐,๕๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๑ จากทั้งหมด ๑๓๒,๖๙๒ ครัวเรือน

๒).ตัวชี้วัดที่ ๑๘ คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ ไม่ผ่านเกณฑ์ ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๒ จากทั้งหมด ๔๘๘ คน

๓).ตัวชี้วัดที่ ๒๕ คนในครัวเรือนสูบบุหรี่ ไม่ผ่านเกณฑ์ ๒๙,๒๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๙๔ จากทั้งหมด ๓๖๘,๒๑๐ คน

๔).ตัวชี้วัดที่ ๑๖ เด็กอายุ ๖ -๑๔ ปี ไม่ได้จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ไม่ผ่านเกณฑ์ ๒,๔๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๘ จากทั้งหมด ๓๘,๕๑๕ คน

๕).ตัวชี้วัดที่ ๒๔ คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา ไม่ผ่านเกณฑ์ ๒๐,๓๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๔ จากทั้งหมด ๓๖๘,๒๑๐ คน

รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี

รายได้เฉลี่ยของประชาชนภาพรวมระดับจังหวัด จำนวน ๗๑,๙๗๖.๗๑ บาท/คน/ปี โดยอำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ อำเภอเมืองพัทลุง มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีมากที่สุด จำนวน ๙๐,๘๓๒.๓๔ บาท/คน/ปี รองลงมาคือ อำเภอควนขนุน มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ๗๗,๒๘๓.๗๖ บาท/คน/ปี และอำเภอศรีนครินทร์ ๖๙,๕๑๘.๔๒ บาท/คน/ปี ตามลำดับ

ที่	อำเภอ	ครัวเรือน	จำนวนคน	แหล่งรายได้ของครัวเรือน(บาท/ปี)				รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)	รายได้บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี)
				อาชีพหลัก	อาชีพรอง	รายได้อื่น	ทำ-หาเอง		
1	เมืองพัทลุง		69,679	177,288.79	21,366.46	14,354.94	9,955.61	222,965.79	90,832.34
2	งหรา	8,567	27,111	154,570.64	27,371.04	15,031.34	16,939.70	213,912.73	67,595.82
3	เขาชัยสน	11,847	32,763	133,597.20	14,669.45	10,879.80	4,837.36	163,983.81	59,296.04
4	ตะโหมด	7,273	20,695	142,051.55	17,713.88	12,027.67	7,418.98	179,212.08	62,981.85
5	ควนขนุน	22,955	60,078	147,385.72	25,966.02	16,837.37	12,086.39	202,275.50	77,283.76
6	ปากพะยูน	12,620	40,467	165,678.77	14,507.33	11,492.62	11,023.76	202,702.47	63,214.60
7	ศรีบรรพต	4,989	13,951	139,090.37	22,874.53	12,263.02	11,382.91	185,610.82	66,376.06
8	ป่าบอน	12,269	36,831	157,895.48	21,032.49	8,742.87	9,954.76	197,625.60	65,832.27
9	บางแก้ว	6,467	18,824	145,793.82	21,024.70	13,322.86	11,701.20	191,842.59	65,907.67
10	ป่าพะยอม	9,821	28,465	172,444.20	13,695.89	7,678.52	5,463.85	199,282.45	68,089.47
11	ศรีนครินทร์	7,498	19,346	140,570.66	19,389.80	9,855.48	9,552.34	179,368.28	69,518.42
	รวม	132,692	368,210	156,514.80	20,429.10	12,721.75	10,064.14	199,729.79	71,976.71

รายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปี

รายจ่ายเฉลี่ยของประชาชนภาพรวมระดับจังหวัด จำนวน ๔๖,๐๖๐.๔๔ บาท/คน/ปี โดยอำเภอที่มีรายจ่ายเฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ อำเภอเมืองพัทลุงมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปีมากที่สุด จำนวน ๕๖,๐๒๑.๖๐ บาท/คน/ปี รองลงมา คือ อำเภอกวนขนุน ๕๒,๔๒๕.๘๑ บาท/คน/ปี และอำเภอศรีบรรพต ๕๐,๐๗๗.๖๗ บาท/คน/ปี ตามลำดับ

ที่	อำเภอ	ครัวเรือน	จำนวนคน	แหล่งรายจ่ายของครัวเรือน(บาท/ปี)				รายจ่ายครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)	รายจ่ายบุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี)
				ต้นทุนการผลิต	อุปโภคบริโภคที่จำเป็น	อุปโภคบริโภคที่ไม่จำเป็น	ชำระหนี้สิน		
1	เมืองพัทลุง	28,386	69,679	26,044.75	83,192.53	15,051.96	13,226.75	137,515.9	56,021.60
2	งหรา	8,567	27,111	25,075.18	88,076.01	16,379.29	11,621.18	14,1151.6	44,603.5
3	เขาชัยสน	11,847	32,763	33,325.88	55,577.36	9,309.63	8,426.99	106,639.8	38,560.6
4	ตะโหมด	7,273	20,695	29,579.98	69,066.12	15,105.34	11,539.34	125,308.7	44,038.2
5	ควนขนุน	22,955	60,078	28,906.41	70,158.17	20,639.16	17,505.49	137,209.2	52,425.8
6	ปากพะยูน	12,620	40,467	18,127.44	87,771.12	11,766.78	11,012.40	128,677.7	40,129.3
7	ศรีบรรพต	4,989	13,951	21,169.41	87,902.45	14,754.87	16,208.06	140,034.7	50,077.6
8	ป่าบอน	12,269	36,831	21,076.17	71,984.46	11,832.22	8,354.37	113,247.2	37,724.4
9	บางแก้ว	6,467	18,824	26,915.45	68,876.87	22,655.78	17,083.34	135,531.4	46,561.9
10	ป่าพะยอม	9,821	28,465	19,317.00	82,838.10	24,819.14	6,586.25	133,560.5	46,081.0
11	ศรีนครินทร์	7,498	19,346	19,522.14	39,263.08	10,268.33	13,983.37	83,036.91	32,182.9
	รวม	132,69	368,21	25,102.2	74,383.1	15,796.3	12,532.47	127,814.	46,060.4

๑.๓ ข้อมูลเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมสำคัญ

ด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพัทลุง ณ ราคาประจำปี ปี ๒๕๖๒ โดยเฉลี่ยสาขาการเกษตร การป่าไม้ และการประมง มีสัดส่วนสูงที่สุดร้อยละ ๓๓.๓๑ ของสัดส่วนเฉลี่ยทั้ง ๑๙ สาขา การผลิตและบริการ รองลงมาได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ สาขาการผลิต อุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๐๒ และ ๙.๑๖ ตามลำดับ

ในปี ๒๕๖๒ จังหวัดพัทลุงมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปีทั้งสิ้น ๓๗,๒๔๗ ล้านบาท สูงขึ้นจากปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑,๒๙๒ ล้านบาท (๓.๕๘%) เป็นลำดับที่ ๑๒ ของภาค และลำดับที่ ๖๐ ของประเทศ รายได้ส่วนใหญ่ของจังหวัดพัทลุง มาจากผลผลิตด้านการเกษตร โดยเฉพาะยางพารา ข้าว ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชไร่ ผัก และปศุสัตว์ รวมทั้งประมง ทั้งนี้ เพราะศักยภาพโดยรวมเหมาะแก่การทำเกษตร ทิศตะวันตกเป็นเทือกเขาบรรทัด แหล่งต้นน้ำลำธาร (พื้นที่ลาดเอียงไม่มาก) และทิศตะวันออกของจังหวัดจรดทะเลสาบสงขลา จะเป็นที่ราบลุ่ม

ตารางที่ ผลิตภัณฑ์จังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)		
	พ.ศ. ๒๕๖๐r	พ.ศ. ๒๕๖๑r	พ.ศ. ๒๕๖๒p
ภาคเกษตร	12,067	11,141	11,663
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	12,067	11,141	11,663
ภาคนอกการเกษตร	24,462	24,815	25,583
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	213	205	215
การผลิตอุตสาหกรรม	3,860	3,674	3,413
ไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	509	464	493
การประปาและการจัดการของเสีย	88	85	131
การก่อสร้าง	1,484	1,541	1,660
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	4,772	4,655	4,850
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	813	841	929
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	125	140	151
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	557	592	653
การเงินและการประกันภัย	3,151	3,315	3,566
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	1,731	1,681	1,805
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	20	18	25
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ	98	109	113
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	1,823	2,005	2,035
การศึกษา	3,515	3,613	3,565
กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	1,396	1,528	1,614
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	63	73	87
กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ	245	274	282
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด Gross Provincial Products	36,529	35,955	37,247
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อบุคคล (บาท)GPP Per Capita (Baht	74,488	73,109	75,726
ประชากร (1,000 คน)	490	492	492

ที่มา:สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ : r หมายถึง Revised หรือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง

p หมายถึง Preliminary หรือ ค่ารายปีที่ได้รับจากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคและจังหวัด

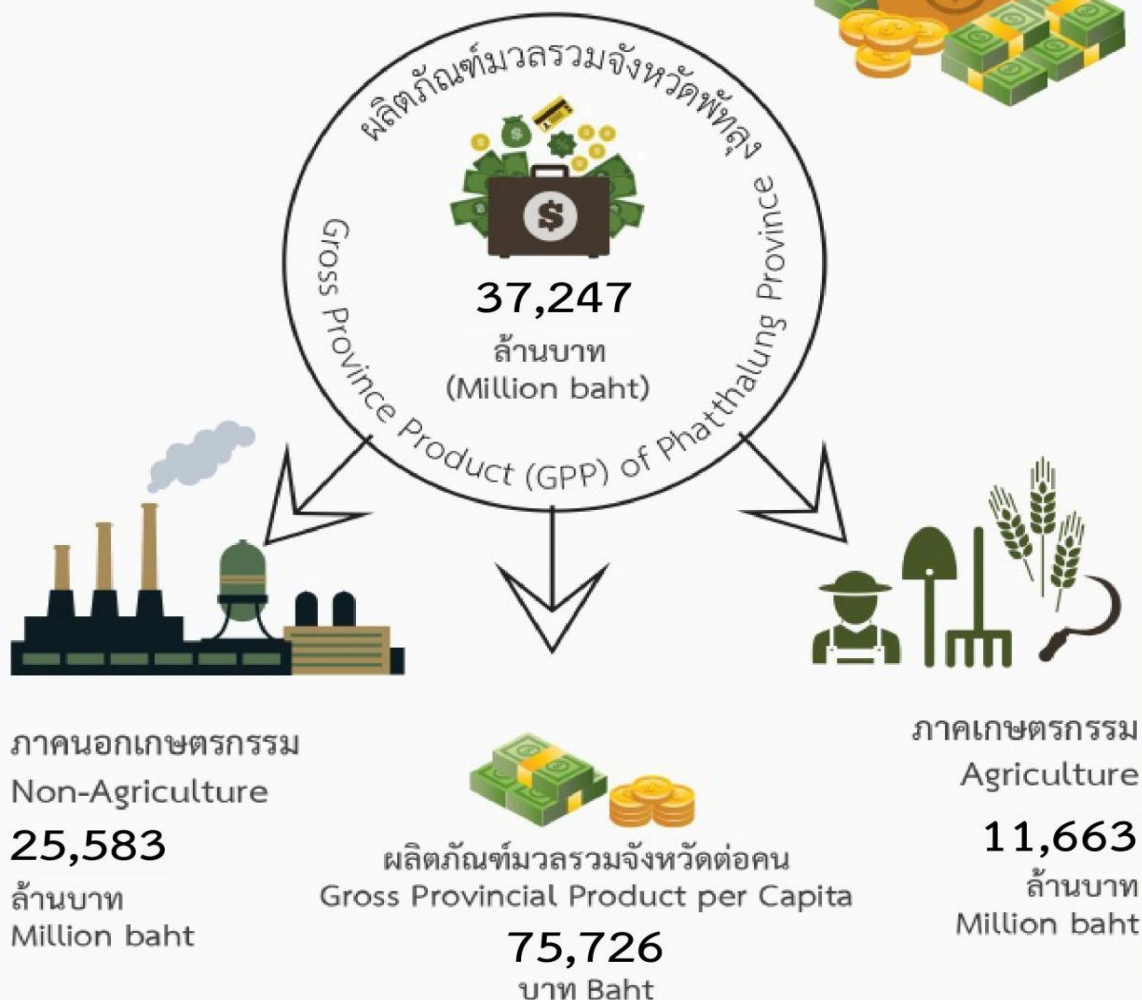
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคและจังหวัด (ณ ราคาประจำปี) พ.ศ. 2562

GRP and GPP at Current Prices : 2019

1,473,623 ล้านบาท (Million baht)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้

Gross Regional Product (GRP) of southern

จัดทำโดย...สำนักงานสถิติจังหวัด

ด้านการเกษตร

การกสิกรรม ในปี ๒๕๖๓ จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตร ๑,๔๙๕,๙๗๖.๐๐ ไร่ หรือร้อยละ ๖๙.๙๐ ของพื้นที่ทั้งหมด แยกเป็นยางพาราปลูกมากที่สุด พื้นที่ปลูก จำนวน ๙๙๓,๔๕๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๔๑ ของพื้นที่ทำการเกษตร รองลงมาปลูกข้าวพื้นที่ปลูก จำนวน ๑๕๐,๐๔๑.๘๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๓ ของพื้นที่ทำการเกษตร ไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชไร่ พืชผัก พื้นที่ปลูก จำนวน ๑๖๐,๒๒๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๑ ของพื้นที่ทำการเกษตร และพื้นที่อื่น ๆ เช่น บ่อปลา บ่อกึ่ง ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ คอกปศุสัตว์ และพื้นที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ จำนวน ๑๙๒,๒๕๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๕ ของพื้นที่ทำการเกษตร

รายการ	ปี ๒๕๖๓			
	พื้นที่ปลูก(ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต(ไร่)	ผลผลิต(ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก.ไร่/มิ)
๑.ยางพารา	๙๙๓,๔๕๕	๘๙๕,๒๙๖	๒๐๔,๐๓๐	๒๒๘
๒.ปาล์มน้ำมัน	๑๐๐,๖๔๔	๘๐,๕๘๕	๒๐๖,๙๓๕	๒,๕๖๘
๓.ข้าว				
- นาปี	๑๔๘,๐๑๓	๑๔๘,๐๐๐	๖๖,๖๔๗.๔๐	๔๕๐
- นาปรัง	๒๕,๕๒๖	๒๕,๕๒๖	๑๓,๑๐๑.๔๘	๕๑๓
๔.ผลไม้				
- เงาะ	๓,๓๐๙	๓,๒๙๔	๑,๙๗๓	๕๙๙
- มังคุด	๑๒,๕๘๖	๑๑,๓๕๔	๓,๓๗๖	๒๙๗
- ทุเรียน	๕,๙๒๗	๓,๔๙๓	๑,๖๕๐	๔๗๓
- ลองกอง	๘,๔๐๖	๘,๔๐๐	๑,๙๐๗	๒๒๗
- สลัด	๓,๑๔๐	๒,๘๐๘	๔,๘๗๗	๑,๗๓๗
๕.พืชผัก				
- พริกชี้หู	๑,๐๑๙	๙๙๒	๖๙๖	๖๙๐
- ข้าวโพดหวาน	๔๐๕	๓๙๗	๓๖๕	๘๙๖
- ขมิ้น	๓๘๙	๓๘๙	๗๒๐	๑,๘๕๒
๖.พืชไร่				
- สับปะรด	๓,๒๔๗	๓,๒๓๖	๑๐,๘๙๒	๓,๓๖๖
- ถั่วป่นหยี	๔๗๒	๔๗๒	๑๔๔	๓๐๔
- ถั่วลิสง	๕๖๔	๕๖๔	๑๔๐	๒๔๙

การปศุสัตว์ สถานการณ์การเลี้ยงปศุสัตว์ ปี ๒๕๖๔ ดังนี้

รายการ	ปี ๒๕๖๔	
	จำนวน(ตัว)	เกษตรกร(ราย)
๑.โคเนื้อ	๒๑๐,๗๔๑	๓๖,๓๙๐
๒.โคนม	๓,๒๔๐	๙๒
๓.สุกร	๕๘๖,๖๗๗	๕,๙๒๓
๔.ไก่เนื้อ	๖,๘๖๖,๔๘๘	๙๒๙
๕.แพะ	๓๑,๔๘๗	๒,๑๓๑
๖.กระบือ		
- ควายทะเลน้อย	๓,๙๘๑	๓๒๕
- ควายพื้นที่ราบ/บก	๓๑๖	๕๙
๗.เป็ด	๗๗๓,๕๔๙	๑๑,๙๒๙

ที่มา : หนังสือข้อมูลจังหวัดพัทลุง 2564

ด้านอุตสาหกรรม

การประกอบการด้านอุตสาหกรรมในจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดกลาง และมีโรงงานขนาดใหญ่เพียง ๘ โรง ที่มีการลงทุนมากกว่า ๑๐๐ ล้านบาท คือ

๑. บริษัทสยามอินโด รับเบอร์ จำกัด ประกอบกิจการผลิตยางแท่ง เอส.ที.อาร์ ปัจจุบันหยุดประกอบกิจการชั่วคราว

๒. บริษัทเบทาโกรเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด ประกอบกิจการการฆ่าสัตว์ (สุกร)/แปรรูปสุกร (ตัดแต่ง)
๓. สหกรณ์โคนมพัทลุง จำกัด ประกอบกิจการแปรรูปนมสดและทำผลิตภัณฑ์นมสดชนิดต่าง ๆ
๔. บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ (พัทลุง) จำกัด ประกอบกิจการผลิตน้ำยางข้น
๕. บริษัทเบทาโกรเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด ประกอบกิจการแปรรูปไก่และผลิตเนื้อไก่แช่แข็ง
๖. บริษัท พัทลุง กรีน เพาเวอร์ จำกัด ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้าขนาดกำลังผลิต ๙.๙ MW
๗. บริษัท พัทลุงกรีน โฮลดิ้ง จำกัด ประกอบกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล กำลังการผลิต ๙.๙ MW ปัจจุบันยังไม่แจ้งประกอบกิจการโรงงาน
๘. บริษัทยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน) ประกอบกิจการสกัดน้ำมันจากผลปาล์ม

สถานประกอบการ	ประกอบกิจการ	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน(คน)
๑. บริษัทสยามอินโด รีบเบอร์ จำกัด (หยุดประกอบกิจการชั่วคราว)	ผลิตยางแท่ง เอส.ที.อาร์	๑๑๔.๐๐	๓๘๖
๒. บริษัทเบทาโกรเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด	การฆ่าสัตว์ (สุกร)/แปรรูปสุกร (ตัดแต่ง)	๑๗๓.๕๓	๒๕๒
๓. สหกรณ์โคนมพัทลุง จำกัด	แปรรูปนมสดและทำผลิตภัณฑ์นมสดชนิดต่าง ๆ	๒๘๓๒๙	๓๕
๔. บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ (พัทลุง) จำกัด	ผลิตน้ำยางข้น	๓๘๒.๐๐	๑๐๒
๕. บริษัทเบทาโกรเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด	แปรรูปไก่และผลิตเนื้อไก่แช่แข็ง	๕๑๐.๗๖	๓๐๕
๖. บริษัท พัทลุง กรีน เพาเวอร์ จำกัด	ผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้า ขนาดกำลังผลิต ๙.๙ MW	๗๐๐.๐๐	๔๘
๗. บริษัท พัทลุงกรีน โฮลดิ้ง จำกัด (ยังไม่แจ้งประกอบกิจการ)	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล กำลังการผลิต ๙.๙ MW	๙๔๐.๐๐	๔๔
๘. บริษัทยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	สกัดน้ำมันจากผลปาล์ม	๗๐๒.๗๕	๙๘

ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔ จังหวัดพัทลุงมีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด ๓๐๙ โรง เงินลงทุนรวม ๖,๘๗๔.๕๙ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๔,๑๐๕ คน โดยเป็นโรงงานอุตสาหกรรมจำพวก ๒ จำนวน ๔๓ โรง เงินลงทุน ๓๒๘.๔๕ ล้านบาท คนงาน ๓๘๓ คน จำพวก ๓ จำนวน ๒๖๖ โรง เงินลงทุน ๖,๕๔๖.๑๓ ล้านบาท คนงาน ๓,๗๒๔ คน อำเภอที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดคือ อำเภอเมือง มีจำนวนโรงงาน ๖๕ โรง เงินลงทุน ๑,๗๒๖.๘๑ ล้านบาท คนงาน ๑,๒๕๐ คน รองลงมาคือ อำเภอป่าบอน มีโรงงาน ๓๔ โรง เงินลงทุน ๒,๗๒๙.๐๒ ล้านบาท คนงาน ๑,๑๙๕ คน อำเภอที่มีโรงงานน้อยที่สุดคือ อำเภอบางแก้ว มีจำนวนโรงงาน ๗ โรง เงินลงทุน ๑๓๙.๔ ล้านบาท คนงาน ๑๔๐ คน อุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ณ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔ ดังนี้

๑. อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับสัตว์เป็นหลัก เช่น การฆ่าสัตว์ (สุกร) การผลิตอาหารสำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์ รองลงมาได้แก่การผลิตน้ำแข็ง และการผลิตขนม ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานรวมทั้งสิ้น ๓๐ โรง เงินลงทุน ๒,๑๑๕.๕๔ ล้านบาท คนงาน ๑,๐๓๑ คน

๒.อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับยาง เช่น การผลิตยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน และยางแผ่นผึ่งแห้ง การผลิตน้ำยางข้น ยางแท่ง STR และการตัดแต่งแผ่นยางธรรมชาติและอัดก้อน ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานรวมทั้งสิ้น ๖๒ โรง เงินลงทุน ๑,๖๑๐.๑๙ ล้านบาท คนงาน ๑,๒๗๘ คน

๓ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับพืชเป็นหลัก เช่น โรงสีข้าว ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว (คัดแยกเมล็ดพันธุ์คุณภาพที่เปลือก) และอบเมล็ดพันธุ์ข้าว ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานรวมทั้งสิ้น ๒๔ โรง เงินลงทุน ๓๓๐.๙๕ ล้านบาท คนงาน ๑๒๔ คน

ตารางแสดงสถิติจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม ณ ๓๐ เม.ย. ๒๕๖๔

รายการ	เมษายน ๒๕๖๔					
	จำนวน	เงินทุน (ล้านบาท)	ชาย	หญิง	คนงาน	แรงงาน
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช	๒๓	๓๒๖.๙๐	๘๕	๓๔	๑๑๙	๖,๒๗๘.๙๐
อุตสาหกรรมอาหาร	๓๐	๒,๐๓๙.๙๙	๕๑๕	๔๘๘	๑,๐๐๓	๓๒,๐๗๔.๑๙
อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๒๘	๒๕๓.๘๐	๕๑๙	๓๑๓	๘๓๒	๑๐,๙๔๙.๙๔
อุตสาหกรรมเครื่องเรือนหรือตกแต่งในอาคารจากไม้	๓	๑๘.๗๗	๑๒๖	๒๐	๑๔๖	๔๗๐.๙๗
อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๒	๑๔.๖๐	๖	๓	๙	๒๐๔.๙๕
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากปิโตร เลียม	๔	๑๐๗.๐๕	๕๘	๕	๖๓	๘,๗๔๒.๕๓
อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๖๒	๑,๔๒๒.๘๙	๕๔๐	๓๔๗	๘๘๗	๒๒,๑๗๔.๒๓
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก	๑	๕.๘๐	๒๒	-	๒๒	๕๓.๐๐
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๒๕	๒๗๑.๖๙	๑๖๖	๔๖	๒๑๒	๓,๗๔๖.๐๐
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๕	๓๓.๖๔	๒๐	๔	๒๔	๓๖๖.๐๘
อุตสาหกรรมยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมแซมพาหนะและอุปกรณ์	๘	๗๔.๘๗	๑๕๗	๗๘	๒๓๕	๖๓๗.๖๗
อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ(ทั่วไป)	๑๑๘	๒,๓๐๔.๕๙	๕๒๕	๒๘	๕๕๓	๑๒๑,๐๐๘.๐๐
รวม	๓๐๙	๖,๘๗๔.๕๙	๒,๗๓๙	๑,๓๖๖	๔,๑๐๕	๒๐๖,๗๐๖.๔๖

สถิติข้อมูลโรงงานประกอบกิจการใหม่/ขยายโรงงาน /กลุ่มอุตสาหกรรม S-curve

จากสถิติการอนุญาตประกอบกิจการโรงงานปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีจำนวนโรงงานได้รับอนุญาตจำนวน ๒๓ โรง เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ จำนวน ๑๕ โรง คิดเป็นร้อยละ ๑๘๗.๕๐ โดยในจำนวนดังกล่าวมีกลุ่มอุตสาหกรรม S-curve จำนวนทั้งสิ้น ๑ โรง เงินลงทุนทั้งสิ้น ๑๐ ล้านบาท การจ้างงาน ๙ คน สถิติข้อมูลโรงงานประกอบกิจการใหม่/ขยาย/กลุ่มอุตสาหกรรม S-curve ของจังหวัดพัทลุงปี ๒๕๕๙-๒๕๖๓

ปี	ประกอบกิจการใหม่			ขยายโรงงาน			กลุ่มอุตสาหกรรม S-curve		
	จำนวน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	จำนวน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	จำนวน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๒๕๕๙	๒๒	๒๒๐.๘๕	๒๐๓	๓	๒๓๒.๙๖	๒๗๗	๕	๔๐.๕	๒๖
๒๕๖๐	๑๗	๑๐๓.๑๓	๑๘๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๑	๑๓	๙๙.๑๕	๗๖	๐	๐	๐	๖	๔๘.๐๑	๓๖
๒๕๖๒	๘	๗๒.๙๑	๑๐๒	๐	๐	๐	๑	๑.๗๑	๔
๒๕๖๓	๒๓	๖๑๖.๗๕	๓๐๘	๓	๘๑.๓๔	๙๑	๑	๑๐	๙

การพาณิชย์กรรม

ตารางเปรียบเทียบการจดทะเบียนนิติบุคคลคงอยู่ จังหวัดพัทลุง

หน่วย : ราย

	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
จำนวนนิติบุคคล	๑,๔๗๒	๑,๕๔๙	๑,๕๔๙
- บริษัทจำกัด	๔๘๒	๕๓๕	๖๐๑
- ห้างหุ้นส่วนจำกัด	๙๘๖	๑,๐๑๑	๑,๐๕๓
- ห้างหุ้นส่วนสามัญ	๔	๓	๓

ตารางเปรียบเทียบทุนการจดทะเบียนบุคคลคงอยู่ จังหวัดพัทลุง

หน่วย : ล้านบาท

	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
จำนวนนิติบุคคล	๔,๑๙๙.๗๒	๔,๔๙๒.๗๓	๔,๘๖๙.๔๔
- บริษัทจำกัด	๑,๙๖๐.๔๘	๒,๑๗๕.๙๘	๒,๔๑๙.๖๒
- ห้างหุ้นส่วนจำกัด	๒,๒๓๔.๘๐	๒,๓๑๒.๖๑	๒,๔๔๕.๕๘
- ห้างหุ้นส่วนสามัญ	๔.๔๔	๔.๒๔	๔.๒๔

สถานประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

จังหวัดพัทลุง มีการออกใบอนุญาตประกอบกิจการตาม พ.ร.บ. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประจำปี ๒๕๖๓ รวม ๒๖๐ แห่ง แยกเป็นประเภทสถานประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ ประเภทร้านคาราโอเกะมากที่สุด จำนวน ๑๔๗ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๔ รองลงมาคือ ประเภทร้านเกม จำนวน ๘๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๔ และประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ จำนวน ๒๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๙.๖๒ และโรงภาพยนตร์ จำนวน ๖ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๑ ตามลำดับ

ที่	อำเภอ	ประเภทกิจการ				รวม
		ร้านเกม	ร้านคาราโอเกะ	ร้านเช่า/จำหน่าย	โรงภาพยนตร์	
๑.	เมืองพัทลุง	๒๐	๒๗	๑๓	๖	๖๖
๒.	ควนขนุน	๒๒	๔๔	๓	-	๖๙
๓.	ป่าบอน	๘	๑๑	๑	-	๒๐
๔.	ป่าพะยอม	๑	๔	๑	-	๖
๕.	ปากพะยูน	๔	๘	-	-	๑๒
๖.	ศรีนครินทร์	๑	๘	๒	-	๑๑
๗.	ตะโหมด	๖	๕	-	-	๑๑
๘.	กงหรา	๑๑	๕	-	-	๑๒
๙.	ศรีบรรพต	๑	๖	๑	-	๘
๑๐.	เขาชัยสน	๔	๑๑	๒	-	๑๗
๑๑.	บางแก้ว	๔	๑๘	๒	-	๒๔
รวม		๘๒	๑๔๗	๒๕	๖	๒๖๐

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพัทลุง

สหกรณ์

จังหวัดพัทลุง มีสหกรณ์จัดตั้งอยู่ ๕ ประเภท จำนวน ๘๐ สหกรณ์ สมาชิก ๑๑๕,๕๕๒ คน

ประเภทสหกรณ์	จำนวน (สหกรณ์)	สมาชิก (คน)	คิดเป็นร้อยละ
๑. สหกรณ์การเกษตร	๖๑	๘๙,๒๖๔	๗๗.๒๕
๒. สหกรณ์ออมทรัพย์	๕	๑๓,๗๓๔	๑๑.๘๙
๓. สหกรณ์ร้านค้า	๒	๒,๔๘๘	๒.๑๕
๔. สหกรณ์บริการ	๕	๓๓๖	๐.๒๙
๕. สหกรณ์เครดิตยูเนียน	๗	๙,๗๓๐	๘.๔๒
รวม	๘๐	๑๑๕,๕๕๒	๑๐๐

กลุ่มเกษตรกรมี ๔ ประเภท จำนวน ๓๔ กลุ่มเกษตรกร มีสมาชิกทั้งสิ้น จำนวน ๖,๙๖๑ คน แยกเป็น

ประเภทกลุ่มเกษตรกร	จำนวน (กลุ่มเกษตรกร)	สมาชิก (คน)	คิดเป็นร้อยละ
๑. กลุ่มเกษตรกรทำนา	๒๑	๕,๑๙๓	๗๔.๖๐
๒. กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๖	๑,๑๐๓	๑๕.๘๕
๓. กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	๖	๖๑๐	๘.๗๖
๔. กลุ่มเกษตรกรทำประมง	๑	๕๕	๐.๗๙
รวม	๓๔	๖,๙๖๑	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

ด้านผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP)

โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product : OTOP) เป็นโครงการกระตุ้นธุรกิจประกอบการท้องถิ่น มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเฉพาะ ผลิตและจำหน่ายในท้องถิ่นแต่ละตำบล สร้างความเจริญแก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง สอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น และสามารถจำหน่ายในตลาดทั้งภายในและต่างประเทศได้

- จังหวัดพัทลุงมีข้อมูลการลงทะเบียน OTOP ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๓ ดังนี้
 - ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP จำนวน ๑,๐๖๘ ราย
 - ประเภทกลุ่มผู้ผลิตชุมชน จำนวน ๕๑๖ ราย
 - ประเภทเจ้าของรายเดียว จำนวน ๕๒๖ ราย
 - ประเภท SME จำนวน ๒๔ ราย
 - ผลิตภัณฑ์ OTOP จำนวน ๒,๗๖๙ ผลิตภัณฑ์
 - ประเภทอาหาร จำนวน ๑,๖๖๗ ผลิตภัณฑ์
 - ประเภทเครื่องดื่มน้ำ จำนวน ๑๐๖ ผลิตภัณฑ์
 - ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย จำนวน ๑๔๖ ผลิตภัณฑ์
 - ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก จำนวน ๓๙๔ ผลิตภัณฑ์
 - ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จำนวน ๔๕๕ ผลิตภัณฑ์

๒. การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย (OTOP Product Champion : OPC) เป็นนโยบายของคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ (กอ.นตผ.) มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำระดับผลิตภัณฑ์ (Product Level) ที่จะนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Product Development) รวมถึงจัดระบบฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างคุณค่าของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับ โดยจังหวัดพัทลุงมีผลิตภัณฑ์ ที่ผ่านการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๒ ทั้งสิ้น ๒๖๐ ผลิตภัณฑ์ ดังนี้

- ระดับ ๕ ดาว จำนวน ๗๐ ผลิตภัณฑ์
- ระดับ ๔ ดาว จำนวน ๑๑๖ ผลิตภัณฑ์
- ระดับ ๓ ดาว จำนวน ๖๐ ผลิตภัณฑ์
- ระดับ ๒ ดาว จำนวน ๑๒ ผลิตภัณฑ์
- ระดับ ๑ ดาว จำนวน ๒ ผลิตภัณฑ์

๓. การดำเนินงานหมู่บ้าน OTOP นวัตกรรม ซึ่งคำว่า “นวัตกรรม” เกิดจากการผสมกันระหว่างคำว่า “นวัตกรรม” และ “วิถีชีวิต” เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น นำผู้คนจากภายนอก ไปสัมผัสวิถีชีวิต เรียนรู้วัฒนธรรมความเป็นอยู่ อาหารการกิน สินค้าที่มีความโดดเด่นของชุมชน รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนนั้นๆ เป็นการพัฒนาแบบระเบิดจากภายใน สนับสนุนให้คนในท้องถิ่นลุกขึ้นมาพัฒนาชุมชนของตนเองให้เข้มแข็ง ดึงอัตลักษณ์ชุมชนดั้งเดิมที่เน้นความเรียบง่าย มาสร้างเสน่ห์ให้นักท่องเที่ยวประทับใจ ซึ่งจังหวัดพัทลุง มีหมู่บ้าน OTOP นวัตกรรม ทั้งสิ้น ๕๒ หมู่บ้าน

๔. หมู่บ้านท่องเที่ยว OTOP (OTOP Village Champion : OVC) โครงการที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชุมชนและท้องถิ่น สร้างจุดขายในด้านการท่องเที่ยวของแต่ละชุมชน อันจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้เข้าสู่ชุมชน ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนาทรัพยากรของชุมชนให้มีคุณค่า สร้างงาน สร้างรายได้แก่ชุมชน สามารถจูงใจให้บุคคลทั่วไปได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้และท่องเที่ยวในหมู่บ้าน โดยจังหวัดพัทลุงมีหมู่บ้านท่องเที่ยว OTOP จำนวน ๘ หมู่บ้าน ดังนี้

- ชุมชนทะเลน้อย ตำบลนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง
- บ้านเขาชัยสน ตำบลเขาชัยสน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง
- บ้านป่าพงค์ (ชุมชนตะโหมด) ตำบลตะโหมด อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง
- บ้านหนองเหียง ตำบลบ้านนา อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง
- บ้านชัยบุรี ตำบลชัยบุรี อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง
- บ้านไผ่ประคู้ ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง
- บ้านลำสินธุ์ ตำบลลำสินธุ์ อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง
- บ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

ผลิตภัณฑ์ชุมชน ไม่ได้หมายถึงตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่หมายรวมถึงกระบวนการทางความคิด รวมถึงการบริการ การดูแล การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาภูมิปัญญาไทย การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น จุดขายที่รู้จักกันแพร่หลาย สร้างรายได้ให้คนในชุมชน

๑.๔ ข้อมูลแรงงาน

ข้อมูลประชากรและกำลังแรงงาน

ปี ๒๕๖๓ จังหวัดพัทลุงมีประชากรผู้อยู่ในวัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๔๒๑,๕๔๘ คน เป็นเพศหญิง ๒๒๒,๐๙๘ คน (ร้อยละ ๕๒.๖๙) เพศชาย ๑๙๙,๔๕๐ คน (ร้อยละ ๔๗.๓๑) ขณะที่ผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีจำนวน ๑๐๑,๐๓๒ คน โดยกลุ่มผู้อยู่ในวัยทำงาน (ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๔๒๑,๕๔๘ คน พบว่าเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๓๑๐,๐๓๖ คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ ๓๐๕,๗๘๖ คน (ร้อยละ ๙๘.๖๓ ของกำลังแรงงานทั้งหมด) ขณะที่ผู้ว่างงานมีจำนวน ๓,๗๑๒ คน (อัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๒) และแรงงานรอฤดูกาล ๕๓๘ คน (ร้อยละ ๐.๑๓)

ขณะที่ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน ๑๑๑,๕๑๒ คน พบว่าเป็นผู้ทำงานบ้าน จำนวน ๒๖,๖๖๖ คน (ร้อยละ ๒๓.๙๑) เรียนหนังสือ จำนวน ๓๑,๗๗๐ คน (ร้อยละ ๒๘.๔๙) และอื่นๆ จำนวน ๕๓,๐๗๖ คน (ร้อยละ ๔๗.๖๐)

ประชากรกำลังแรงงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ จังหวัดพัทลุง ปี ๒๕๖๓

สถานภาพ	จำนวน (คน)		
	รวม	ชาย	หญิง
ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๔๒๑,๕๔๘	๑๙๙,๔๕๐	๒๒๒,๐๙๘
๑. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๓๑๐,๐๓๖	๑๖๐,๙๕๘	๑๔๙,๐๗๘
๑.๑ กำลังแรงงานปัจจุบัน	๓๐๙,๔๙๘	๑๖๐,๘๒๔	๑๔๘,๖๗๔
- ผู้มีงานทำ	๓๐๕,๗๘๖	๑๕๙,๑๖๖	๑๔๖,๖๒๐
- ผู้ว่างงาน	๓,๗๑๒	๑,๖๕๗	๒,๐๕๕
๑.๒ กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	๕๓๘	๑๓๔	๔๐๔
๒. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๑๑,๕๑๒	๓๘,๔๙๒	๗๓,๐๒๐
- ทำงานบ้าน	๒๖,๖๖๖	๒๗๑	๒๖,๓๙๕
- เรียนหนังสือ	๓๑,๗๗๐	๑๔,๘๖๑	๑๖,๙๐๙
- อื่นๆ	๕๓,๐๗๖	๒๓,๓๖๑	๒๙,๗๑๖
ประชากรอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี	๑๐๑,๐๓๒	๕๑,๘๙๔	๔๙,๑๓๘
อัตราการจ้างงานต่อกำลังแรงงาน	๙๘.๖๓	๕๑.๓๔	๙๗.๒๙
อัตราการว่างงาน	๑.๒๐	๐.๕๔	๐.๖๖

ที่มา : สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ปี พ.ศ.๒๕๖๓ จังหวัดพัทลุง สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง
รวบรวม : สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง

ผู้มีงานทำในจังหวัดพัทลุง จำนวน ๓๐๕,๗๘๗ คน พบว่าทำงานในภาคเกษตรกรรม ๑๕๙,๑๒๐ คน ร้อยละ ๕๒.๐๔ ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม ๑๔๖,๖๖๗ คน ร้อยละ ๔๗.๙๖ ซึ่งกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมทำงานในอุตสาหกรรมการขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซม ยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนมากที่สุด จำนวน ๓๗,๖๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖๔ รองลงมา คือ การผลิต จำนวน ๒๑,๔๘๐ คน ร้อยละ ๑๔.๖๕ การก่อสร้าง จำนวน ๑๗,๕๐๑ คน ร้อยละ ๑๑.๙๓ โรงแรมและภัตตาคาร จำนวน ๑๗,๐๒๑ คน ร้อยละ ๑๑.๖๑ และการบริหารราชการและป้องกันประเทศ จำนวน ๑๖,๑๔๗ คน ร้อยละ ๑๑.๐๑

ผู้มีงานทำจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในภาคเกษตรกรรม และนอกภาคเกษตรกรรม ปี ๒๕๖๓

ประเภทอุตสาหกรรม	ชาย	หญิง	รวม
รวมภาคเกษตรกรรม	๘๙,๔๑๔	๖๙,๗๐๖	๑๕๙,๑๒๐
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๘๙,๔๑๔	๖๙,๗๐๖	๑๕๙,๑๒๐
รวมนอกภาคเกษตรกรรม	๗๐,๓๕๙	๗๖,๓๐๘	๑๔๖,๖๖๗
๒. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๖๖	๐	๖๖
๓. การผลิต	๘,๕๒๖	๑๒,๙๕๔	๒๑,๔๘๐
๔. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๑๒๑	๐	๑๒๑
๕. การจัดหาไฟฟ้า บำบัดน้ำเสีย	๑๔๑	๐	๑๔๑
๖. การก่อสร้าง	๑๖,๓๓๗	๑,๑๖๔	๑๗,๕๐๑
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๑๖,๓๗๗	๒๑,๒๒๖	๓๗,๖๐๓
๘. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๕,๐๓๔	๓๓๐	๕,๓๖๔
๙. โรงแรม และภัตตาคาร	๓,๓๘๕	๑๓,๖๓๖	๑๗,๐๒๑
๑๐. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๓๑๔	๕๐	๓๖๔
๑๑. กิจการทางการเงินและการประกันภัย	๗๙๒	๑,๘๑๔	๒,๖๐๖
๑๒. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๐	๑๒๕	๑๒๕
๑๓. กิจกรรมทางวิชาชีพ และเทคนิค	๖๔๙	๖๑๐	๑,๒๕๙
๑๔. การบริหารและการสนับสนุน	๒๒๘	๔๒	๒๗๐
๑๕. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ	๙,๗๘๑	๖,๓๖๖	๑๖,๑๔๗
๑๖. การศึกษา	๑,๙๖๕	๘,๓๕๕	๑๐,๓๒๐
๑๗. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๗๘๒	๕,๒๕๑	๖,๐๓๓
๑๘. ศิลปะ ความบันเทิง นันทนาการ	๖๗๘	๒๓๔	๙๑๒
๑๙. กิจกรรมด้านบริการด้านอื่น ๆ	๕,๑๘๓	๓,๗๑๙	๘,๙๐๒
๒๐. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๐	๔๓๒	๔๓๒
๒๑. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	๐	๐	๐
๒๒. ไม่ทราบ	๐	๐	๐
รวม	๑๕๙,๗๗๓	๑๔๖,๐๑๔	๓๐๕,๗๘๗

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง ผู้รวบรวม : สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง

ข้อมูลตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และบรรจุงานของสำนักงานจัดหางานจังหวัดพัทลุง ปี ๒๕๖๓ พบว่า นายจ้างจ้างตำแหน่งงานว่าง จำนวน ๑,๘๑๔ อัตรา ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน ๑,๒๑๑ คน มีการบรรจุงาน จำนวน ๑,๐๗๑ คน โดยวุฒิการศึกษาที่ตลาดต้องการมากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๕๕๗ อัตรา (ร้อยละ ๓๐.๗๑) รองลงมา คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ๓๓๒ อัตรา (ร้อยละ ๑๘.๓๐) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ๓๐๔ อัตรา (ร้อยละ ๑๖.๗๖) สำหรับสาขาอาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการมากที่สุด คือ อาชีพงานพื้นฐาน ๕๒๖ อัตรา (ร้อยละ ๒๙.๐๐) รองลงมาคือ ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ๓๘๑ อัตรา (ร้อยละ ๒๑.๐๐) และพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด ๓๖๐ อัตรา (ร้อยละ ๑๙.๘๕) ในขณะที่ผู้สมัครงานส่วนใหญ่สมัครงาน

ในสาขาช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ๔๒๕ คน (ร้อยละ ๓๕.๐๙) รองลงมาคือ อาชีพงานพื้นฐาน ๒๕๑ คน (ร้อยละ ๒๐.๗๓) และเสมียน เจ้าหน้าที่ ๒๑๐ คน (ร้อยละ ๑๗.๓๔) ขณะเดียวกัน สาขาที่มีการบรรจุนานสูงสุด คือ ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ๓๖๔ คน (ร้อยละ ๓๓.๙๙) รองลงมา คือ อาชีพงานพื้นฐาน ๒๗๖ คน (ร้อยละ ๒๕.๗๗) และพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด ๑๘๐ คน (ร้อยละ ๑๖.๘๑)

ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน การบรรจุนาน จำแนกตามสาขาอาชีพ เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

สาขาอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง			ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน			การบรรจุนาน		
	พ.ศ.			พ.ศ.			พ.ศ.		
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
ผู้บัญญัติกฎหมายฯ	๗๕	๑๑๑	๕๖	๓๐	๗๐	๖๓	๑๙	๓๖	๖๔
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	๗๕	๔๖	๕๓	๓๙	๓๐	๒๒	๒๐	๒๖	๙
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๓๓๒	๓๔๖	๓๘๑	๑๙๗	๒๔๕	๔๒๕	๑๕๐	๒๐๒	๓๖๔
เสมียนเจ้าหน้าที่	๖๐๔	๘๑๑	๑๓๒	๓๘๓	๔๐๕	๒๑๐	๓๕๙	๓๙๐	๘๕
พนักงานบริการพนักงานขายในร้านค้าและตลาด	๔๙๒	๓๐๒	๓๖๐	๒๒๐	๒๐๔	๑๔๐	๑๗๘	๑๙๕	๑๘๐
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้าน การเกษตรและประมง	๕	๑๕	๑๖	๓	๑๐	๑	๒	๖	๑
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	๑๑๗	๕๒	๒๐๑	๖๔	๔๐	๕๖	๓๘	๓๐	๕๑
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานผู้ควบคุม เครื่องจักร	๙๙	๔๓	๘๙	๔๖	๒๖	๔๓	๓๓	๒๖	๔๑
อาชีพงานพื้นฐาน	๒๔๒	๑๒๔	๕๒๖	๑๓๒	๗๙	๒๕๑	๑๐๐	๖๔	๒๗๖
ผู้ฝึกงาน	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๒,๐๔๑	๑,๘๕๐	๑,๘๑๔	๑,๑๑๔	๑,๑๐๙	๑,๒๑๑	๘๙๙	๙๗๕	๑,๐๗๑

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดพัทลุง

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดพัทลุง วันละ ๓๒๐ บาท มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

แรงงานนอกระบบจังหวัดพัทลุง

ปี ๒๕๖๓ จังหวัดพัทลุง มีแรงงานนอกระบบ (นอกระบบประกันสังคม)จำนวน ๒๐๐,๔๘๙ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ จำนวน ๔,๔๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๖ (ปี ๒๕๖๒ มีแรงงานนอกระบบ จำนวน ๑๙๖,๐๕๓ คน) จำแนกเป็นเพศชาย ๑๐๓,๗๒๒ คน (ร้อยละ ๕๑.๗๓) และเพศหญิง ๙๖,๗๖๗ คน (ร้อยละ ๔๘.๒๗) โดยแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตร จำนวน ๑๓๓,๙๒๔ คน (ร้อยละ ๖๖.๘๐ ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) และแรงงานนอกภาคเกษตร จำนวน ๖๖,๕๖๕ คน (ร้อยละ ๓๓.๒๐) โดยสาขาที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบทำงานสูงสุด ๕ อันดับแรก คือ สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน จำนวน ๒๔,๑๖๘ คน (ร้อยละ ๑๒.๐๕) รองลงมา คือ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ๑๔,๓๐๙ คน (ร้อยละ ๗.๑๔) การผลิต ๑๑,๔๐๐ คน (ร้อยละ ๕.๖๙) การก่อสร้าง ๖,๘๖๔ คน (ร้อยละ ๓.๔๒) และกิจกรรมบริการอื่นๆ ๖,๘๑๗ คน (ร้อยละ ๓.๔๐) ตามลำดับ

จำนวนผู้มีงานทำของแรงงานนอกระบบจังหวัดพัทลุง จำแนกตามอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ประเภทอุตสาหกรรม	ปี พ.ศ.		
		ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
	รวมภาคเกษตร	๑๓๐,๐๐๑	๑๓๑,๙๘๒	๑๓๓,๙๒๔
๑.	เกษตรกรรม	๑๓๐,๐๐๑	๑๓๑,๙๘๒	๑๓๓,๙๒๔
	รวมนอกภาคเกษตร	๖๒,๕๖๐	๖๔,๐๗๑	๖๖,๕๖๕
๒.	เหมืองแร่ เหมืองหิน	-	-	-
๓.	การผลิต	๑๓,๖๒๐	๙,๙๐๕	๑๑,๔๐๐
๔.	ไฟฟ้า ก๊าซและประปา	-	-	-
๕.	การจัดหาน้ำ การบำบัดน้ำเสีย	-	-	-
๖.	การก่อสร้าง	๖,๖๕๖	๘,๐๗๙	๖,๘๖๔
๗.	การขายส่ง การขายปลีก	๒๐,๒๕๖	๒๓,๗๘๗	๒๔,๑๖๘
๘.	การขนส่ง	๒,๓๐๓	๒,๐๘๓	๕๑๐
๙.	ที่พักแรม บริการด้านอาหาร	๑๐,๗๗๙	๑๒,๒๙๐	๑๔,๓๐๙
๑๐.	ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร	-	-	๑๖๕
๑๑.	กิจกรรมด้านการเงิน	๑๔๐	-	๑๒๙
๑๒.	อสังหาริมทรัพย์	๒๓๘	๒๒๒	๑๓๘
๑๓.	กิจกรรมทางวิชาชีพ	๑๖๙	-	๖๓๖
๑๔.	กิจกรรมการบริหาร	-	๒๗๐	๔๑๘
๑๕.	บริหารราชการและป้องกันประเทศ	๗๔๑	-	๓๒๘
๑๖.	การศึกษา	๘๖๐	๑๕๗	๑๕๓
๑๗.	ด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์	๒๔๗	๒๘๒	๑๔๘
๑๘.	ศิลปะบันเทิง	๓๕๕	๑๙๘	๓๘๒
๑๙.	กิจกรรมบริการอื่นๆ	๖,๑๙๖	๖,๗๙๘	๖,๘๑๗
๒๐.	การจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-	-
๒๑.	องค์การระหว่างประเทศ	-	-	-
๒๒.	ไม่ทราบ	-	-	-
	รวมทั้งหมด	๑๙๒,๕๖๑	๑๙๖,๐๕๓	๒๐๐,๔๘๙

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง

ผู้รวบรวม : สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง

การช่วยเหลือผู้ประสบความเดือดร้อนด้านอาชีพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ดำเนินโครงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนด้านอาชีพ เพื่อช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ผู้ประสบอุทกภัย ผู้ว่างงาน ไม่มีรายได้ ผู้มีความเดือดร้อนด้านอาชีพ และผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) โดยการจัดฝึกอบรมอาชีพหลักสูตรต่างๆ ตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และการจ้างงานผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ตามแนวทางของโครงการ โคก หนอง นา โมเดล โดยดำเนินกิจกรรม ณ โครงการ

ฟาร์มตัวอย่างในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ บ้านครองชีพ อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง
ซึ่งมีประชาชนได้รับความช่วยเหลือตามโครงการฯ รวมทั้งสิ้น ๓๗๑ คน

การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบความเดือดร้อนด้านอาชีพจังหวัดพัทลุง ปี ๒๕๖๓

ลำดับที่	พื้นที่	ประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือ (คน)
๑	อำเภอเมือง	๖๖
๒.	อำเภอกงหรา	๔๐
๓.	อำเภอป่าบอน	๔๕
๔.	อำเภอศรีบรรพต	-
๕.	อำเภอเขาชัยสน	-
๖.	อำเภอควนขนุน	๖๐
๗.	อำเภอศรีนครินทร์	-
๘.	อำเภอปากพะยูน	๖๑
๙.	อำเภอบางแก้ว	๓๘
๑๐.	อำเภอป่าพะยอม	-
๑๑.	อำเภอตะโหมด	๖๑
รวม		๓๗๑

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง

การประกันสังคม

การดำเนินงานประกันสังคมจังหวัดพัทลุง แยกเป็น

๑.กองทุนประกันสังคม

๑.๑ สถานประกอบการ	จำนวน ๑,๕๕๐ แห่ง
๑.๒ ผู้ประกันตน	จำนวน ๖๘,๙๓๕ คน
- ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓	จำนวน ๑๘,๙๓๘ คน
- ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙	จำนวน ๘,๑๙๑ คน
- ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐	จำนวน ๔๑,๘๐๖ คน

๒.กองทุนเงินทดแทน

๒.๑ จำนวนนายจ้าง	๑,๕๕๒ คน
๒.๒ จำนวนลูกจ้าง	๑๘,๙๔๑ คน
๓. โรงพยาบาลพัทลุงเป็นสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จังหวัดพัทลุง	

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๒.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศ ในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนาคม รวมถึงปรับปรุงรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถสร้างรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มจำนวนคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศในคราวเดียวกัน

๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญคือ การพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ โดยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ และสติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดี ในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มั่นใจศรัทธาต่อ ออบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ และภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพ ตามความถนัดของตนเอง

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนย่อย ๒ เกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น โดยใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรในการแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งองค์ความรู้ และภูมิปัญญาที่ทันสมัยและสร้างความแตกต่าง สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและนำไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยว อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ การควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย การติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง การยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตร ในบรรจุภัณฑ์ สนับสนุนการสร้างตราสินค้า เครื่องหมายการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ขยายตัวร้อยละ ๔

ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต**๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ**

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนย่อย ๖ การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

แนวทางการพัฒนา

วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษากับภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่

เป้าหมายของแผนย่อย

แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน

ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

อันดับที่ ๕๕

ประเด็นที่ ๕ การท่องเที่ยว**๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ**

เป้าหมายที่ ๓ ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนย่อย ๖ การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

พัฒนาชุมชน ผู้ประกอบการ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วน ให้มีความพร้อมในการรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

เป้าหมายของแผนย่อย

โครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวมีคุณภาพและมาตรฐานดีขึ้น

ตัวชี้วัด

อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมทางบกและทางน้ำ โดย Travel & Tourism Competitiveness Index (TTCI)

ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๑ ใน ๔๕

ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่**๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ**

เป้าหมายที่ ๑ ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนย่อย ๑ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

พัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการโดยวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลและธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต

เป้าหมายของแผนย่อย

ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัล

ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

อันดับ ๑ ใน ๓๐

ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต**๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ**

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนย่อย ๔ การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน

แนวทางการพัฒนา

ยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะของคนในช่วงวัยทำงานให้มีคุณภาพและมาตรฐาน สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจและเพิ่มผลิตภาพให้กับประเทศ

เป้าหมายของแผนย่อย

แรงงานมีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิต มีทักษะอาชีพสูง ตระหนักในความสำคัญที่จะพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ สามารถปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ตามพลวัตของโครงสร้างอาชีพและความต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

ผลิตภาพแรงงาน (ร้อยละต่อปี)

ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕

๒.๒.๒ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑) บทบาท ความสำคัญ และสถานะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศก่อนที่ จะมีการประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ได้อาศัยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติเป็นแผนหลักเพื่อเป็นกรอบในการวางแผนปฏิบัติราชการและแผนในระดับปฏิบัติต่าง ๆ รวมถึงการจัดทำ คำของบประมาณรายจ่ายประจำปีให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ผ่าน ๆ มาจึงมีลักษณะการกำหนดประเด็นการพัฒนาประเทศในภาพกว้างที่ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อให้ หน่วยงานภาครัฐทุกระดับสามารถเชื่อมโยงภารกิจและจัดทำแผนปฏิบัติราชการและคำของบประมาณให้อยู่ ภายใต้อกรอบการสนับสนุนเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ การพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมา จึงให้ความสำคัญกับมิติการพัฒนาประเทศทุกด้านอย่างเท่าเทียมและสมดุลกัน โดยจุดเน้นของแต่ละยุทธศาสตร์ การพัฒนาจะมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแต่ละด้านเป็นหลัก เพื่อมุ่งหมายให้ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจาก การขับเคลื่อนการพัฒนาของแต่ละมิตินำไปสู่การบูรณาการผลรวมที่สนับสนุนการดำเนินงานซึ่งกันและกัน และส่งผลให้ประเทศบรรลุเป้าหมายในภาพใหญ่ที่กำหนดขึ้นภายใต้แผนพัฒนาฯ ได้

อย่างไรก็ดี นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นมา รูปแบบการจัดทำแผนเพื่อวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศได้มีการปรับเปลี่ยนไป อย่างมีนัยสำคัญ โดยมาตรา ๖๕ ภายใต้หมวดแนวนโยบายแห่งรัฐ ได้กำหนดให้**รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล** เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนระดับ ๒ และ ๓ ตลอดจนการจัดทำกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็น พลังผลักดันร่วมกันไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้การถ่ายทอด ยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบนั้น **ยุทธศาสตร์ชาติ** ซึ่งเป็น**แผนระดับที่ ๑** จะทำหน้าที่เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในภาพใหญ่ที่ครอบคลุมการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาประเทศ ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกัน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยมี **แผนระดับที่ ๒** เป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ชาติ ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย **แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ** ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดเป้าหมายและ ประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนฯ ที่คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามระหว่างยุทธศาสตร์และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ขณะที่**แผนการปฏิรูปประเทศ** จะทำหน้าที่เป็นแผนที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยน แก้ไขปัญหาอุปสรรคเร่งด่วนเชิงโครงสร้าง กลไก หรือกฎระเบียบ เพื่อให้รากฐานการพัฒนาภายในประเทศมีความเหมาะสม เท่าทันกับบริบทการพัฒนาที่ประเทศต้องการมุ่งเน้น โดยมี**แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ** ทำหน้าที่เป็นแผนระดับทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ประเทศ ควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ ๕ ปีของแผนยุทธศาสตร์ชาติ โดยคำนึงถึงพลวัตและเงื่อนไขการ พัฒนาที่ประเทศเผชิญอยู่ เพื่อเป็นแนวทางให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องปรับจุดเน้นการดำเนินงานมุ่งสู่การเสริมสร้าง ความสามารถของประเทศให้สอดคล้อง ปรับตัวเข้ากับพลวัตและเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการระบุทิศทางการ พัฒนาที่มีความชัดเจนจะส่งผลให้การพัฒนาประเทศตั้งแต่ระดับทิศทาง โครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนกลยุทธ์ และกลไกในการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติมีความเชื่อมโยงกันในทุกระดับ และจะเป็นกำลังในการนำพาประเทศ ไปสู่การบรรลุเป้าหมายระยะยาว และมี**นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ** ทำหน้าที่เป็นกรอบ หรือทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือ ระวังยับยั้งภัยคุกคามทุกรูปแบบเพื่อธำรงไว้ซึ่งความ มั่นคงแห่งชาติ ที่มีความครอบคลุมมิติและประเด็นการพัฒนาของประเทศอย่างรอบด้าน โดยแผนระดับที่ ๒

ทั้ง ๔ แผนข้างต้นจะเป็นกลไกที่ช่วยถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ **แผนระดับที่ ๓** ซึ่งเป็นแผนเชิงปฏิบัติที่ระบุการดำเนินงานภายใต้แผนงาน โครงการที่ความชัดเจนตามภารกิจของหน่วยงานของรัฐ เพื่อที่จะสนับสนุนการดำเนินงานของแผนระดับที่ ๒ และยุทธศาสตร์ชาติให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้บนความสอดคล้องเชื่อมโยงกันของแผนทุกระดับ

ดังนั้น เพื่อให้**แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) สามารถระบุทิศทางและประเด็นการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ** โดยมีการระบุเป้าหมายของประเด็นการพัฒนาที่ต้องดำเนินการอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ สภาพการณ์เศรษฐกิจและสังคมทั้งภายในประเทศและในระดับโลกตลอดจนเชื่อมโยงและส่งเสริมแผนระดับที่ ๒ อื่น ๆ ในระนาบเดียวกัน ให้สามารถทำหน้าที่เป็นกลไกในการถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การดำเนินการในทางปฏิบัติภายใต้แผนระดับที่ ๓ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการสนับสนุนและบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงจำเป็นต้องมีการ**ปรับกระบวนการทัศน์ในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้นและบรรลุผลภายในช่วงเวลาของแผน** ให้สามารถชี้ชัดถึงเป้าหมายหลักที่ประเทศไทยต้องดำเนินการให้เกิดผล และเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายย่อยในมิติที่เกี่ยวข้องแต่ละด้านที่ต้องเร่งดำเนินการหรือต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เป้าหมายหลักบรรลุผล สามารถเสริมสร้างให้ประเทศสามารถปรับปรุงจุดอ่อนลดข้อจำกัดที่มีอยู่เดิม และพัฒนาศักยภาพให้สอดคล้องกับพลวัตและเงื่อนไขใหม่ของโลก เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเติบโตต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง ความไม่แน่นอน และความซับซ้อนที่มากขึ้นของโลกยุคใหม่

๒) แนวคิด เป้าหมาย และหมุดหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๒.๑) หลักการและแนวคิด

กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการชี้ประเด็นที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี และเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะหลักพอประมาณและมีเหตุผล ด้วยการกำหนดทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับศักยภาพ ฐานทางทรัพยากร และฐานทางวัฒนธรรมของพื้นที่ และการสร้างความสมดุลในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาแก่ทุกภาคส่วนเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรมควบคู่กับการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี โดยการปรับเปลี่ยนองคาพยพในมิติต่าง ๆ ให้เท่าทันและสอดคล้องกับพลวัตและบริบทใหม่ของโลก และการสร้างความสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเอง

๒. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ การสร้างความพร้อมของประเทศในการรับมือ

และปรับตัวให้อยู่รอดได้ในสภาวะวิกฤติ พร้อมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลง หรือการพลิกวิกฤติให้เป็นโอกาส เพื่อสร้างการเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยการมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสนี้จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Bio-Circular-Green Economy: BCG) ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสถานการณ์การแพร่ระบาด ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

๒.๒) วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้ง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลักจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและ

ผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญ ด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ชยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในระยะยาว

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

๒.๓) โอกาสและความเสี่ยงของประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการการกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน)

ท่ามกลางโอกาสและความเสี่ยงที่ประเทศจะต้องเผชิญ อันเป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่เกิดขึ้นและบริบทภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างฉับพลันรวดเร็ว นั้น การวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปให้สามารถกำหนดแนวทางที่ประเทศจะมุ่งไปเพื่อบรรลุผลในระยะ ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนประเทศไปสู่การบรรลุเป้าหมายระยะยาวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติได้นั้น จำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการและรับมือกับความเสี่ยง ตลอดจนสรรค์สร้างประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ซึ่งความเชื่อมโยงระหว่างแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) ตลอดจนผลกระทบและความปกติใหม่ (New Normal) จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ที่เข้ามากระทบต่อสถานะของการพัฒนาประเทศ โดยพิจารณาภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติทั้ง ๖ ด้านนั้น พบว่ามีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่สำคัญ ซึ่งจะส่งผลทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการพิจารณากระดับหรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญ ดังนี้

๑. การสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีความเสี่ยงและโอกาสที่สำคัญ ๙ ประการ อันเป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การดูแลรักษาสุขภาพและการรักษาพยาบาล เศรษฐกิจ การเมือง ระหว่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้า และความพยายามระดับโลกในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas: GHG) ดังนี้

๑.๑) ความเสี่ยงที่ผลิตภาพการผลิตในภาพรวมจะลดลง การเป็นสังคมสูงวัยจะเป็นปัจจัยสำคัญที่อาจลดทอนผลิตภาพแรงงานในอนาคต เนื่องจากอายุที่สูงขึ้นมีแนวโน้มจะทำให้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ของแรงงานลดลง นอกจากนี้ ประชากรวัยแรงงานที่ลดจำนวนลงอาจทำให้ผู้ประกอบการบางส่วนต้องเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนแรงงาน อย่างไรก็ตาม วิกฤติความก้าวหน้าของเทคโนโลยีจะเป็นโอกาสสำหรับการนำเครื่องมือและระบบอัตโนมัติต่าง ๆ มาช่วยสนับสนุนให้ผลิตภาพของแรงงานเพิ่มสูงขึ้น และลดความเสี่ยงในการขาดแคลนแรงงานลงได้

๑.๒) ความเสี่ยงที่ไทยต้องพึ่งพิงเทคโนโลยีจากต่างประเทศสูงขึ้น จากแนวโน้มของเทคโนโลยีที่จะทวีความสำคัญต่อเศรษฐกิจโลกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะที่ไทยยังคงมีข้อจำกัดด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นของตนเอง และยังคงพึ่งพิงเทคโนโลยีจากต่างประเทศ

หากไทยไม่เร่งแก้ไขข้อจำกัดดังกล่าวอาจส่งผลให้ระดับการพึ่งพิงเทคโนโลยีจากต่างประเทศที่เป็นอยู่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งท้ายที่สุดอาจขัดขวางการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันในระยะยาวและทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศมีความเปราะบางมากยิ่งขึ้น

๑.๓) ความเสี่ยงที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จะยิ่งสูญเสียศักยภาพในการแข่งขัน ด้วยข้อจำกัดในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีของ SMEs ในขณะที่เทคโนโลยีในอนาคตมีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น อาจส่งผลให้ SMEs เสียเปรียบผู้ประกอบการขนาดใหญ่มากขึ้น อย่างไรก็ตาม การเติบโตของเศรษฐกิจ แพลตฟอร์ม และระบบการเงินแบบดิจิทัลจะเป็นโอกาสให้ SMEs รายใหม่ได้เห็นถึงโอกาสสามารถเข้าสู่ตลาดได้ง่ายขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสและช่วยลดต้นทุนของ SMEs ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

๑.๔) ความเสี่ยงที่ภาคการเกษตรจะมีความสามารถในการผลิตลดลง อุณหภูมิที่เพิ่มสูงขึ้นและฤดูกาลที่เปลี่ยนแปลงไปจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาจลดทอนคุณภาพของผลผลิตและความสามารถในการผลิตของภาคการเกษตร รวมทั้งอาจทำให้พื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการทำการเกษตรมีจำนวนลดน้อยลง ในขณะเดียวกัน มาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยของอาหาร (Food Safety) ที่เข้มงวดขึ้น ประกอบกับความตระหนักในด้านสุขอนามัยจะส่งผลให้ผู้บริโภคทั่วโลกเลือกเฟ้นและให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานการผลิตและแปรรูปที่ได้มาตรฐานสากล ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวอาจส่งผลเสียต่อความสามารถในการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยได้ หากเกษตรกรและผู้ผลิตไม่สามารถปรับตัวเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้าให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดที่ปรับเปลี่ยนไปได้ นอกจากนี้ ภาคการเกษตรยังต้องเผชิญกับความท้าทายของการมีเกษตรกรจำนวนมากเป็นผู้สูงอายุ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้าหรือรองรับกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างจำกัด

๑.๕) ความเสี่ยงที่ภาคการท่องเที่ยวจะไม่สามารถฟื้นตัวและปรับตัวตามความต้องการที่เปลี่ยนไป ภาคการท่องเที่ยวยังคงได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติยังคงไม่สามารถเดินทางเข้าไทยได้อย่างสะดวก ประกอบกับกระแสความตื่นตัวด้านมาตรฐานสุขภาพ และการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ทำให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานสุขอนามัยสูงขึ้น นอกจากนี้ พฤติกรรมการท่องเที่ยวยังมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปเป็นการเน้นท่องเที่ยวในประเทศซึ่งมีลักษณะการเดินทางในระยะใกล้ ๆ ใช้เวลาไม่มาก และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งคนไม่พลุกพล่าน ทำให้รู้สึกปลอดภัยจากการติดเชื้อ

๑.๖) โอกาสในการสร้างรายได้จากอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ กระแสความตระหนักในสำคัญของการดูแลสุขภาพและสุขอนามัย การเข้าสู่สังคมสูงวัยทั้งในประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ส่งผลให้ปริมาณความต้องการในสินค้าและบริการทางการแพทย์และบริการที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพ ซึ่งเป็นสาขาการผลิตที่ไทยมีศักยภาพ มีโอกาสที่จะเติบโตได้ดีในอนาคต

๑.๗) ความเสี่ยงที่อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลจะไม่สามารถพัฒนาได้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ที่ผ่านมามีประเทศไทยมีความแข็งแกร่งในอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์และอุปกรณ์อัจฉริยะ แต่ในปัจจุบันปริมาณความต้องการใช้เทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่สังคมดิจิทัล ส่งผลให้อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการซอฟต์แวร์ อุตสาหกรรมบริการดิจิทัล อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ และอุตสาหกรรมบิ๊กดาต้าสามารถสร้างมูลค่าและมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ แม้ว่าภาคเอกชนจะเริ่มมีการปรับตัวครั้งใหญ่ แต่ภาพรวมยังพบว่าผู้ประกอบการไทยยังมีข้อจำกัดทั้งด้านองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับงาน นอกจากนี้ กลุ่มเทคโนโลยีด้านบล็อกเชน ปัญญาประดิษฐ์ และอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่งยังมีการนำมาประยุกต์ใช้ในองค์กรค่อนข้างจำกัด เนื่องจากต้องมีการลงทุนจำนวนมากและยังขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะที่เกี่ยวข้อง

๑.๘) โอกาสในการสร้างรายได้จากการให้บริการโลจิสติกส์ การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของหลายประเทศในอาเซียน และการพัฒนาของความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งภายในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับภูมิภาคอื่น รวมถึงแนวโน้มการพึ่งพาเศรษฐกิจจะระหว่างกันภายในภูมิภาคมากขึ้น (Regionalization) ทำให้มีโอกาสที่ประเทศต่างๆ จะใช้ไทยเป็นเส้นทางขนส่งสินค้าผ่านแดนและจุดกระจายสินค้าไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วโลกเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งหากไทยสามารถเร่งพัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมและบริการที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จะเป็นโอกาสให้ไทยสามารถสร้างรายได้จากการให้บริการโลจิสติกส์เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาของบริการโลจิสติกส์จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมและบริการเกี่ยวเนื่องจำนวนมาก รวมทั้งช่วยสร้างความเจริญให้กับพื้นที่และเมืองโดยรอบเส้นทางขนส่งอีกด้วย

๑.๙) ความเสี่ยงที่อุตสาหกรรมยานยนต์จะสูญเสียส่วนแบ่งในตลาดโลก แนวโน้มที่ผู้บริโภคทั่วโลกจะหันมาเลือกใช้นานยนต์ไฟฟ้าทดแทนยานยนต์สันดาปภายในมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากนโยบายส่งเสริมการใช้นานยนต์ไฟฟ้าในหลายประเทศ รวมถึงราคาของยานยนต์ไฟฟ้าที่มีแนวโน้มลดต่ำลงมาใกล้เคียงกับยานยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์สันดาปภายในมากขึ้น จะมีความเสี่ยงสำคัญต่ออุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยที่อาจสูญเสียตลาดในอนาคต และจะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการรายย่อยที่ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศเนื่องจากยานยนต์ไฟฟ้าใช้จำนวนชิ้นส่วนยานยนต์น้อยกว่ายานยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์สันดาปภายในมาก อีกทั้ง จำนวนผู้ประกอบการในประเทศไทยที่ผลิตรถยนต์ไฟฟ้ายังมีจำนวนน้อย

๒. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีความเสี่ยงและโอกาสที่สำคัญ ๕ ประการ อันเป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร การขยายตัวของความเป็นเมือง การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม และอนาคตของงาน ดังนี้

๒.๑) ความเสี่ยงในการขาดแคลนแรงงานทักษะสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสามารถทดแทนกับแรงงานที่ลดลง โดยอนาคตของงานและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้อง จะส่งผลให้เกิดงานประเภทใหม่ ๆ ขณะทำงานบางประเภทจะเลือนหายไป อาทิ การเพิ่มขึ้นของงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี หรืองานในอุตสาหกรรมแพทย์และสุขภาพจากการเข้าสู่สังคมสูงวัย ขณะทำงานที่มีลักษณะของการทำซ้ำหรือเป็นแบบแผน (Repetitive/Routine) มีแนวโน้มที่จะถูกทดแทนด้วยหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ อีกทั้งความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวยังส่งผลเกิดเป็นความท้าทายในการพัฒนาแรงงานให้มีทักษะใหม่ ๆ และ/หรือมีความสามารถเฉพาะ เพื่อรองรับกับความต้องการของตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น เนื่องจากคุณภาพการศึกษาและทักษะแรงงานในปัจจุบันยังอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรจะยิ่งทำให้การขาดแคลนแรงงานทักษะสูงมีแนวโน้มที่ความรุนแรงมากยิ่งขึ้น จากการลดลงของสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและการเพิ่มขึ้นของกลุ่มประชากรในช่วงวัยพึ่งพิงที่มีระดับทักษะต่ำกว่า

๒.๒) โอกาสในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการฝึกอบรมด้วยเทคโนโลยีและประชากรวัยเรียนที่ลดลง โดยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนำมาซึ่งโอกาสในการปรับปรุงและยกระดับประสิทธิภาพ การเรียนการสอนและการฝึกอบรมที่ยังมีข้อจำกัดด้านคุณภาพและการเข้าถึงผ่านการปรับปรุงอุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา ตลอดจนรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ขณะเดียวกัน การขยายตัวของความเป็นเมืองจะส่งผลให้ประชาชนส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมในระดับสูงและ/หรือมีคุณภาพมากขึ้นโดยมีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ต่ำลง นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและการลดลงของประชากรวัยเรียนอาจเป็นโอกาสในการขยายโอกาสการเข้าถึงและยกระดับ

คุณภาพการศึกษา/การฝึกอบรม ซึ่งเป็นหนึ่งในความท้าทายที่สำคัญในปัจจุบัน หากสามารถบริหารจัดการทรัพยากรที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓) ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะ จากความไม่พร้อมทางเทคโนโลยีและความแตกต่างระหว่างพื้นที่ แม้ว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะมีคุณูปการยิ่ง แต่อาจมีความเป็นไปได้ที่จะส่งผลให้ปัญหาความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษาและการพัฒนาทักษะที่มีอยู่ แต่เดิมปรากฏให้เห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้น อันเป็นผลมาจากปัญหาความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล (Digital Divide) ระหว่างกลุ่มคนที่มีและกลุ่มคนที่ขาดความพร้อมทางด้านทักษะและเครื่องมืออุปกรณ์ดิจิทัล เช่นเดียวกับแนวโน้มการขยายตัวของความเป็นเมือง ซึ่งอาจส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ระหว่างเขตเมืองและชนบททวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากความแตกต่างของระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะ ดังที่ปรากฏให้เห็นในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ซึ่งมีนักเรียนในชนบทจำนวนมากที่ขาดความพร้อมและไม่สามารถเข้าถึงการเรียนการสอนแบบออนไลน์ได้

๒.๔) โอกาสในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาทักษะให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงและรองรับกับคนทุกช่วงวัย โดยอนาคตของงานและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของประชากรในระยะต่อไป อาทิ การให้ความสำคัญกับการศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดจนความสมดุลระหว่างการทำงานกับชีวิตส่วนตัว นำมาซึ่งโอกาสในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มประชากรรุ่นใหม่ ขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้เกิดความจำเป็นในการขยายการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ครอบคลุมกลุ่มประชากรผู้สูงอายุ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ในการช่วยสนับสนุนให้การจัดการศึกษาและการฝึกอบรมตลอดช่วงชีวิตเป็นไปอย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒.๕) ความเสี่ยงในการขาดแคลนทักษะทางพฤติกรรม (Soft Skills) และค่านิยมวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับการใช้ชีวิตและการทำงานรูปแบบใหม่ โดยอนาคตของงานและการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม อาทิ กระแสความเป็นปัจเจก (Individualization) หรือกระแสการตระหนักรู้ของสาธารณชน (Public Awareness) อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรรุ่นใหม่ จะนำมาซึ่งรูปแบบการทำงาน การใช้ชีวิต และสภาพสังคมที่มีความแตกต่างหลากหลายจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลให้เกิดความจำเป็นในการมีทักษะทางพฤติกรรม (Soft Skills) อาทิ การมีจิตสาธารณะ ความเป็นพลเมือง มีทักษะในการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างสังคมที่เปิดกว้าง เข้าใจ และเห็นอกเห็นใจต่อความแตกต่างหลากหลายดังกล่าวมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งนอกจากจะนำไปสู่ความต้องการทักษะทางปัญญา (Cognitive) แล้ว ยังคาดว่าทักษะทางพฤติกรรม (Non-Cognitive) หรือทักษะด้านมนุษย์ (Human Skills) จะเป็นที่ต้องการมากขึ้นในระยะต่อไป เนื่องจากเป็นทักษะเฉพาะที่เทคโนโลยีสมัยใหม่ยังไม่สามารถทดแทนแรงงานมนุษย์ได้ แนวโน้มดังกล่าวจึงอาจกลายเป็นความเสี่ยงที่สำคัญสำหรับกำลังแรงงานในปัจจุบัน ซึ่งส่วนใหญ่ยังขาดแคลนทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานและการใช้ชีวิตในอนาคต

๓) หมายเหตุการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมายเหตุการพัฒนาจำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ

ฉบับที่ ๑๓ โดยหมุดหมายการพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการ มีที่มาจาก การประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทย ในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ หมุดหมาย การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุน เป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๓.๑) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน

๓.๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๓.๓) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน^๑

^๑ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.(๒๕๖๔).(ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓. สืบค้นเมื่อ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔. จากเว็บไซต์ <https://www.nesdc.go.th/download/document/Yearend/๒๐๒๑/plan๑๓.pdf>

๒.๓ แผนระดับที่ ๓

๒.๓.๑ แผนพัฒนาจังหวัด

๑. วิสัยทัศน์

เมืองแห่งความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
(Sustainability Phatthalung)

๒. วัตถุประสงค์การพัฒนา(พันธกิจ)

การบริหารเชิงพื้นที่และการพัฒนาจังหวัดพัทลุง มุ่งสู่เมืองแห่งความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยน้อมนำ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาปรับใช้ในทุกระบวนการและทุกภาคส่วน โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาจังหวัด ดังนี้

๑. เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ สุขภาพดี มีความรู้และปัญญา พร้อมคุณธรรม ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

๒. เพื่อเสริมสร้าง และจัดการให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่า

๓. เพื่อพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความสามารถในการพึ่งตนเองปรับตัวได้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๔. เพื่อพัฒนาการเกษตรให้เป็นรายได้หลักทางเศรษฐกิจของจังหวัด และความมั่นคงทางอาหาร อย่างมั่นคงและยั่งยืน

๕. เพื่อส่งเสริมและพัฒนากองทุนเพื่อช่วยเหลือทุกรูปแบบให้มีคุณภาพมาตรฐานทางการท่องเที่ยว

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายรวมของแผนการพัฒนา(Goals)

เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพการพัฒนาจังหวัดและบริบทการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และก้าวไปสู่เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) จังหวัดจึงกำหนดเป้าประสงค์รวมของการพัฒนาของการเป็นเมืองแห่งความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศหรือตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ดังนี้

๑. การเติบโตทางเศรษฐกิจในด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยของจังหวัดจากฐานของการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า และการบริการมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น

๓. จังหวัดพัทลุง เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความอยู่เย็นเป็นสุขเป็นเมืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรม และสุขภาวะที่ยั่งยืน มีโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยและเป็นสังคมที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง มีดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม และดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมอยู่ในระดับที่สูงขึ้น

๔. คนพัทลุงเป็นคนคุณภาพใฝ่รู้ เรียนรู้ตลอดชีวิต ปรับตัวทันการเปลี่ยนแปลง โดยมีดัชนีการพัฒนามนุษย์หรือความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับที่ดีขึ้น

๕. พัทลุงเมืองสีเขียว ทรัพยากร ธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ชุมชนมีสิ่งแวดล้อมดี ดัชนีวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับเกณฑ์มาตรฐาน และมีจำนวนพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น

๖. พัทลุงเป็นเมืองที่มีความสงบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อัตราการเกิดคดีของอาชญากรรมลดลง ชุมชนมีความมั่นคงปลอดภัยเพิ่มขึ้น

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายรวมของแผนการพัฒนาจังหวัด ๕ ปี

(พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๓.๑ อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น

๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านการกระจายรายได้

ของจังหวัดลดลง

๔. ประเด็นการพัฒนา

จังหวัดพัทลุงได้กำหนดประเด็นการพัฒนา ๕ ประเด็น เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด โดยจัดลำดับความสำคัญของประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๔.๑ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ยั่งยืนจากฐานการเกษตร อุตสาหกรรม

ต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

- แนวคิด หลักการของประเด็นการพัฒนา

จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่เหมาะสมต่อการทำการเกษตร (Zoning) และเป็นแหล่งผลิตผลผลิตทางการเกษตรที่มีความหลากหลาย สามารถสร้างงาน สร้างรายได้แก่จังหวัด เช่น ยางพารา ข้าว การประมง และการปศุสัตว์มีสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมของจังหวัดที่โดดเด่นและมีศักยภาพ และทำเลที่ตั้งจังหวัดอยู่กึ่งกลางของภาคใต้ สามารถเชื่อมโยงกับจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการเกษตร การค้า การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ฝั่งอันดามัน จังหวัดภาคใต้ตอนล่างและการเดินทางสู่ภูมิภาคอาเซียน ที่สามารถสร้างมูลค่าจากการค้า การบริการ การท่องเที่ยว เพื่อการเรียนรู้ทางการเกษตรได้ และจังหวัดยังมีอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่งผลิตจากสินค้าทางการเกษตรที่มีความโดดเด่น

ในขณะที่ความท้าทายสำคัญของจังหวัด คือ การจัดการผลผลิตทางอุตสาหกรรมเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มยังขาดการบริหารจัดการ การวิจัย เทคโนโลยีและเงินทุนที่ทำให้ขาดโอกาสทางการแข่งขันสินค้าเกษตร ขาดเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ขาดการพัฒนาให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง การแข่งขันกับสังคมและคู่แข่งจากภายนอกและการรับมือกับปัญหาประชากรทางการเกษตรลดลง โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ ขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตร และขาดบุคลากรในการวิจัยและพัฒนา (R&D) เชิงนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ และขาดการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาสินค้าเกษตรหรือแปรรูปสินค้า และการที่ภาครัฐให้ความสำคัญกับการทำการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ในการส่งเสริมให้เป็นหนึ่งในจังหวัดเมืองเกษตรสีเขียว (Green City) อีกทั้งการที่มีผู้ประกอบการรายใหญ่สนใจเข้ามาลงทุนทำการเกษตรในจังหวัด เนื่องจากเห็นว่าจังหวัดมีนโยบายให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเกษตร และจังหวัดมีศักยภาพด้านการเกษตรสูง และการที่จังหวัดใกล้เคียง (สงขลา ตรัง นครศรีธรรมราช) มีอุตสาหกรรมทางการเกษตร และอุตสาหกรรมต่อเนื่องทางการเกษตร ซึ่งเป็นแหล่งรองรับผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัด และโอกาสสำคัญของจังหวัดคือการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น การใช้เทคโนโลยีการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าที่สามารถนำมาขายยกระดับคุณค่าการเกษตรของจังหวัดได้

ด้านการท่องเที่ยว จังหวัดพัทลุงมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลายทั้งนี้เวศน์ป่าเขา มีศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตร มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดสู่ชนรุ่นหลัง มีแหล่งอารยธรรมและแหล่งประวัติศาสตร์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา และผู้คนมีความเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว วิถีชีวิตเหมาะกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ต้นทุนทางการท่องเที่ยวไม่สูงและยังมีผลิตภัณฑ์ชุมชน อาหารอร่อยหลากหลายที่เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวรู้จักอย่างแพร่หลาย และรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศและการเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและการท่องเที่ยวแบบเดินทางด้วยตนเอง เป็นโอกาสในการพัฒนาการ

ท่องเที่ยวของจังหวัด และการที่จังหวัดพัทลุงตั้งอยู่จุดศูนย์กลางของภาคใต้และมีระบบขนส่งจังหวัดใกล้เคียงที่สามารถเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวสู่พื้นที่ได้อย่างสะดวกมากขึ้น และความท้าทายสำคัญคือการรับมือกับภัยคุกคามจากการแข่งขันด้านธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงมีสูงเมื่อเทียบกับจังหวัดพัทลุงยังมีน้อย ส่งผลให้ไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวสู่พื้นที่ได้และการเกิดภัยธรรมชาติ ความแปรปรวนของธรรมชาติ ทำให้ฤดูกาลของการท่องเที่ยวไม่แน่นอน อีกทั้งปัญหาความไม่สงบ ปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของประเทศ ทำให้ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว กระทบต่อการท่องเที่ยวนานาชาติ

- วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของจังหวัดในการเป็นเมืองเศรษฐกิจ สร้างคุณค่าจากการเกษตรของประเทศ ที่มีศักยภาพในระดับนานาชาติ ที่มีผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐาน และปลอดภัย และเป็นต้นแบบเมืองเกษตรอินทรีย์ระดับประเทศ และกำลังคนทางการเกษตรของจังหวัด สถาบันการเกษตรของจังหวัด ให้มีความเข้มแข็งเป็นเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer) ที่มีความเชี่ยวชาญทางการเกษตรในการทำการเกษตรอย่างชาญฉลาด และแข่งขันได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒) เพื่อพัฒนาจังหวัดให้มีความมั่นคงทางอาหารให้มีความสมบูรณ์ และมีคุณภาพ ตั้งแต่ระดับ ครัวเรือน ชุมชน หมู่บ้าน ให้มีแหล่งอาหารของตนเอง

๓) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร การท่องเที่ยวของจังหวัด ให้มีความพร้อมในการรองรับการพัฒนาการเศรษฐกิจ สร้างคุณค่าที่เติบโตอย่างยั่งยืน

๔) เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแก่ชุมชน สร้างคุณค่า มูลค่าเพิ่มจากผลผลิต และผลิตภัณฑ์ชุมชน สร้างงาน อาชีพแก่ประชาชนในชุมชน

๕) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้มีขีดความสามารถที่แข่งขันได้ และให้ได้มาตรฐานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และวิถีชีวิตในระดับชั้นนำ สร้างโอกาสทางการตลาด การท่องเที่ยวจากการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดที่มีความโดดเด่น การสร้างปฏิทินการท่องเที่ยว เมืองลุงในระดับพื้นที่และปฏิทินการท่องเที่ยวนานาชาติ และผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการการท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ และแข่งขันได้

- เป้าหมายพัฒนา ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

จังหวัดพัทลุงเป็นเมืองเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็ง ทันสมัย การเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนสามารถสร้างคุณค่า คุณภาพมาตรฐานระดับสากล สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ กระจายรายได้ สร้างงาน อาชีพแก่เกษตรกร และชุมชน ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด	ผลงานที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี	๔๗,๑๑๙ บาท ต่อคนต่อปี	๕	๕	๕	๕	๕	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง
๒. พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น	๒๔,๐๘๔.๖๘ ไร่	๒๕๕,๒๐๐	๒๕๕,๒๐๐	๒๕๕,๒๐๐	๒๕๕,๒๐๐	๒๕๕,๒๐๐	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง
๓. ผลิตภัณฑ์จากภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น	๑๖๖ ผลิตภัณฑ์	๒.๐	๒.๐	๒.๐	๒.๐	๒.๐	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง

ตัวชี้วัด	ผลงาน ที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๔. มูลค่าการจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี	๑,๙๙๙.๐๘ ล้านบาท ข้อมูลปี ๒๕๖๓	๕	๕	๕	๕	๕	สำนักงาน พัฒนาชุมชน จังหวัดพัทลุง

- แนวทางการพัฒนา และมาตรการ แนวทางการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ

ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน ดังนี้

๑) พัฒนาระบบนิเวศน์การเกษตร เพื่อการพึ่งตนเอง และสร้างสรรค์

คุณค่าทางเศรษฐกิจยั่งยืน

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรเป็นเกษตรแปลงใหญ่ที่เข้มแข็ง และพัฒนาทักษะการส่งเสริม การวิจัยและพัฒนาจากภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อการพึ่งตนเองในการจัดการ แมลงศัตรูพืช การผลิตปุ๋ยอินทรีย์ น้ำหมักชีวภาพใช้เอง

- เสริมสร้างขีดความสามารถของกลุ่มเกษตรกรในการบริหารจัดการ การเกษตรแบบชาวนาตลาด การมีทักษะนวัตกรรมการเกษตร จัดตั้งโรงเรียนเกษตรกรเฉพาะ และพัฒนา เกษตรมุ่งสู่การพัฒนาเป็นผู้ประกอบการในการสร้างคุณค่า ส่งเสริมสถานศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรม และ มหาวิทยาลัยทักษิณร่วมผลิตหลักสูตรการเรียนรู้ ทางเกษตร เพิ่มประชากรเกษตรคุณภาพสู่สังคมเมืองพัทลุง

- พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรทางการเกษตรของจังหวัด ทั้งภาครัฐ เกษตรอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งสร้างเกษตรกรยุคใหม่ เพื่อสืบทอดอาชีพทางการเกษตร เน้นการ พัฒนาให้เป็นเกษตรกรสมัยใหม่ที่มีองค์ความรู้ และใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มค่าแก่การเกษตรได้พัฒนาเป็น ผู้ประกอบการใหม่จากฐานการเกษตรที่มุ่งเน้นคนรุ่นใหม่ และการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิตทางการเกษตรให้ เป็นอาชีพด้วยกลไกของสถาบันทางการศึกษาทางการเกษตรของจังหวัด(มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาลัยเกษตร) และการพัฒนาผ่านศูนย์เรียนรู้การเกษตรทุกแห่งของจังหวัด

๒) พัฒนาสู่การเกษตรสมัยใหม่ ผลผลิต ผลิตภัณฑ์เกษตรมูลค่าสูงและเป็นเมืองอาหารของภาคใต้ และเมืองเกษตรส่งออกที่แข่งขันได้

- การพัฒนาความสามารถเกษตรกรในการทำการตลาดการเกษตร บนระบบดิจิทัล ส่งเสริมการสร้างเว็บเพจเพื่อการกระจายสินค้าทางการเกษตรสู่ตลาด การพัฒนาระบบ ขยายผลผลิตทางการเกษตรบนระบบดิจิทัล

- สนับสนุนการพัฒนาแบรนด์เกษตรที่เข้มแข็ง พร้อมทั้งสนับสนุน ต่อยอดกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ทางเกษตรต่างๆ สร้างแบรนด์ของตนเองเพื่อการพัฒนากิจการสู่ระดับ การส่งออก การส่งเสริมการเข้าถึง แหล่งเงินทุนเพื่อการขยายกิจการการพัฒนาขีดความสามารถในการสร้าง นวัตกรรมการผลิตเพื่อสร้างคุณค่า แก่ผลิตภัณฑ์ การพัฒนาทักษะการตลาดดิจิทัล และตลาดพรีเมียม

- การปฏิรูประบบนาข้าวจังหวัด โดยการพัฒนาเกษตรกร สถาบัน เกษตรกร ด้วยหลักการ เกษตรอัจฉริยะ Smart Farmer และ Precision farming ให้มีแปลงเกษตรที่ ประสบความสำเร็จในทุกตำบล ที่เป็นแหล่งทำนา และขยายอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาองค์ความรู้แก่เกษตรกร การพัฒนา Start up ทางเกษตรสร้างคุณค่าและมูลค่า การพัฒนาระบบการจัดการนาข้าวอินทรีย์คุณค่าสูง ส่งเสริมให้เกิด รูปแบบนาข้าวแปลงใหญ่ สร้างเกษตรกรมีอาชีพที่มีสมรรถนะสูง พัฒนาปราชญ์ทางการเกษตร นาข้าว ส่งเสริม การสร้างมูลค่าแปลงนาข้าวเพื่อการท่องเที่ยว โมเดลนาโปแก ในโซนกลาง และโซนฝั่งจังหวัด

สงขลา ทั้งนี้ เน้นการเชื่อมโยงให้เป็นในทิศทางเดียวกัน หนุนเสริมระหว่างกัน เพื่อรองรับการท่องเที่ยว
นวัตกรรมวิถีการเกษตรเมืองลุง

๓) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารให้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพ
ตั้งแต่ระดับครัวเรือน ชุมชน หมู่บ้าน ให้มีแหล่งอาหารของตนเอง พึ่งตนเองทางอาหารได้

๔) พัฒนาระบบการบริหารจัดการดิน น้ำ และการจัดการความรู้และ
โลจิสติกส์ในภาคการเกษตร รองรับการผลิตเสริมสร้างความเข้มแข็ง ความมั่นคงทางการเกษตร

- การพัฒนาความสามารถแรงงานภาคการเกษตรให้มีศักยภาพ
ในการสร้างเทคโนโลยี และการพัฒนาผลผลิตคุณภาพ พร้อมการสร้างมุมมองอาชีพการเกษตรใหม่แก่คน
รุ่นใหม่ ส่งเสริมให้มีโรงเรียนเกษตรกร สร้างศูนย์เรียนรู้การพัฒนาการเกษตรแบบครบวงจรประจำพื้นที่
การเกษตรต้นแบบที่มีอยู่ ส่งเสริมสถานศึกษาเร่งพัฒนา หลักสูตรการอบรมเฉพาะทางการเกษตร หลักสูตรการ
บริหารจัดการทางการเกษตร พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาปราชญ์ ทางการเกษตรของจังหวัดให้มีบทบาท
ในการพัฒนาเกษตรฐานความรู้

๕) สนับสนุนการฟื้นเศรษฐกิจชุมชนจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ
ของไวรัสโคโรนา และเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนจากฐานการผลิต การตลาดพึ่งตนเอง พึ่งกันเอง และเชื่อมโยงเครือข่าย

- สนับสนุนการสร้างงาน สร้างอาชีพ และรายได้จากผลิตภัณฑ์
ชุมชนที่ต่อเนื่องจากภาคการเกษตร ของท้องถิ่น เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน การสร้างผู้ประกอบการใหม่จาก
ฐานการเกษตร การทำการเกษตร เชิงสร้างสรรค์ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในทุกอำเภอที่มีศักยภาพ
ในระดับประเทศ และมีความพร้อม ในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวนานาชาติ

๖) สร้างโอกาสทางการค้า การลงทุน และการพัฒนาผู้ประกอบการ
ของจังหวัดให้แข่งขันได้

- สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการขนาดกลางและ
ขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการใหม่ เพื่อรองรับการเติบโตของเศรษฐกิจ และสังคมแห่งอนาคต

- บูรณาการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและภาคีทางการค้า
เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการของจังหวัดให้เข้มแข็ง แข่งขันได้ การพัฒนาทักษะ และ
วิทยาการการค้าสมัยใหม่ อย่างต่อเนื่อง

๔.๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

- แนวคิด หลักการของประเด็นยุทธศาสตร์

จังหวัดพัทลุงมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลายทั้งนี้เวศป่าเขา
มีศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตร มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดสู่ชนรุ่นหลัง มีแหล่งอารยธรรม
และแหล่งประวัติศาสตร์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา และผู้คนมีความเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว วิถีชีวิต เหมาะกับการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ เป็นต้นทุนทางการท่องเที่ยว และยังมีผลิตภัณฑ์ชุมชน อาหาร
อร่อยหลากหลาย ที่เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวรู้จักอย่างแพร่หลายแต่จังหวัดยังขาดบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ
เช่น ผู้ประกอบการ ผู้ให้บริการ ชุมชนท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ของรัฐ และไกด์ และแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพัทลุง
ยังไม่ได้รับการพัฒนามาให้มีมาตรฐานการท่องเที่ยวนานาชาติ ขาดการเชื่อมโยงกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้องของด้านการ
ท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทั้งจังหวัด ไม่มีการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติ และขาดการ
ประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และชุมชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในโอกาส
สำคัญต่อจังหวัดคือการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้นักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และประเทศอื่นๆ
เข้ามาในพื้นที่มากขึ้น และรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศและ
การเติบโตของการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ รวมถึงการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและการท่องเที่ยวแบบเดินทางด้วยตนเอง

เป็นโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด และการที่จังหวัดพัทลุงตั้งอยู่จุดศูนย์กลางของภาคใต้และมีระบบขนส่งจังหวัดใกล้เคียงที่สามารถเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวสู่พื้นที่ได้อย่างสะดวกมากขึ้น เป็นความท้าทายสำคัญคือการรับมือกับภัยคุกคามจากการแข่งขันด้านธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงมีสูงเมื่อเทียบกับจังหวัดพัทลุงยังมีน้อยส่งผลให้ไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวสู่พื้นที่ได้ และการเกิดภัยธรรมชาติ ความแปรปรวนของธรรมชาติ ทำให้ฤดูกาลของการท่องเที่ยวไม่แน่นอน อีกทั้งปัญหาความไม่สงบ ปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของประเทศ ทำให้ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวกระทบต่อการท่องเที่ยวนานาชาติ

- วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุงให้มีขีดความสามารถที่แข่งขันได้ และให้มีมาตรฐานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ และวิถีชีวิตในระดับชั้นนำ
๒. เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดการท่องเที่ยวจากการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดที่มีความโดดเด่นการสร้างปฏิทินการท่องเที่ยวเมืองลุงในระดับพื้นที่และปฏิทินการท่องเที่ยวนานาชาติ
๓. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการการท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์และแข่งขันได้
๔. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว ที่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบทั่วทั้งจังหวัดพัทลุง

- เป้าหมายพัฒนา ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

การท่องเที่ยวเติบโตอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจกระจายรายได้สู่จังหวัด สู่ชุมชน และเป็นต้นแบบของการท่องเที่ยวชุมชน และการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ ทำให้เกิดความยั่งยืนของจังหวัดและประเทศ

ตัวชี้วัด	ผลงานที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑. ร้อยละจำนวนรายได้โดยรวมของจังหวัดจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	ปี พ.ศ.๒๕๖๓ จำนวน ๑,๓๗๕ ล้านบาท	๕	๕	๕	๕	๕	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จ.พัทลุง

- แนวทางพัฒนา และมาตรการ แนวทางการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ

ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน ดังนี้

- ๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สร้างสิ่งจูงใจทางการท่องเที่ยว รองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต และการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- ๒) พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดระดับชาติและนานาชาติที่มีความโดดเด่น รองรับการท่องเที่ยวทุกฤดูกาล และกระตุ้นเศรษฐกิจใหม่
- ๓) พัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน หนุนเศรษฐกิจชุมชน เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการกับการท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ มีมาตรฐานปลอดภัย และแข่งขันได้

- การส่งเสริมการพัฒนาการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับ การท่องเที่ยว (ส่งเสริมผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวชุมชน) สร้างมาตรฐานร้านอาหารคุณภาพ รับการท่องเที่ยวของจังหวัด อาหารพื้นบ้านอร่อยและปลอดภัย จัดทำตำหรับเมนูประจำถิ่น การสร้างแบรนด์ผลผลิตชุมชน ผลิตภัณฑ์จังหวัด ให้มีศักยภาพในการแข่งขันระดับนานาชาติ เชื่อมโยงกับการพัฒนาภาคกลุ่มจังหวัด และการท่องเที่ยวฝั่งอ่าวไทย อันดามัน และชายแดนใต้

- ส่งเสริมให้มีการสร้างโฮมสเตย์ในชุมชน โดยจัดการท่องเที่ยวให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน พัฒนาขีดความสามารถชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของตนเอง มีการรับรอง มาตรฐานการท่องเที่ยวชุมชน พัฒนาคุณภาพบุคลากรการท่องเที่ยวของชุมชน และสร้างมาตรฐานความปลอดภัย ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดและการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นไปตามกฎหมาย

- ส่งเสริมพัฒนาการบริการทุกรูปแบบของผู้ให้บริการสาธารณะ การพัฒนารถรับจ้างประจำเมือง (รถตุ๊กตุ๊ก รถโดยสารไม้) ที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวรถโดยสาร ร้านค้า ผู้ให้บริการที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวเป็นการบริการนักท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและมีคุณธรรมและเป็นมืออาชีพ

- ส่งเสริมผู้ประกอบการท่องเที่ยวชุมชน โดยการพัฒนาเมืองลุ่มสู่ต้นแบบชุมชนโฮมสเตย์ในระดับมาตรฐานยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการท่องเที่ยวชุมชนของจังหวัด ให้มีศักยภาพในการพัฒนามาตรฐานที่พักของตนเอง ออกแบบรายการท่องเที่ยวชุมชนของตนเอง การตลาดการท่องเที่ยวชุมชนบนระบบดิจิทัล และการบริการการท่องเที่ยวชุมชนที่มีมาตรฐานและเอกลักษณ์ เน้นการพัฒนาบุคลากรชุมชน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายชุมชนท่องเที่ยว สร้างจิตสำนึกชุมชนในการเป็นเจ้าของที่รองรับการท่องเที่ยว การจัดระเบียบความเรียบร้อยชุมชนท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยได้มาตรฐานสากล และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากผู้ประกอบการท่องเที่ยวในการควบคุม กำกับ มาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและวิถีงามของจังหวัด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการท่องเที่ยวเป็นการเติบโตที่ไม่มีทิศทาง ส่งเสริมผู้ประกอบการพัฒนากิจกรรม สถานที่พักในรูปแบบของบูติกที่มีเอกลักษณ์ของจังหวัดพัทลุง พัฒนาโฮมสเตย์ชุมชนมาตรฐานนานาชาติในพื้นที่อำเภอศรีบรรพต พื้นที่เมืองเก่าชัยบุรี ชุมชนลำปำ ชุมชน ในบริเวณพื้นที่ฝั่งนิเวศน์ ป่าเขา ในรูปแบบการรวมกลุ่มโฮมสเตย์ของชุมชนและส่งเสริมผู้ประกอบการที่มีศักยภาพพัฒนาโรงแรมที่พักที่มีมาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มโอกาสการพักค้างของนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการใช้จ่าย

๔) พัฒนาผู้ประกอบการ บุคลากรการท่องเที่ยว และมาตรฐานการท่องเที่ยวรองรับการยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานในช่วง Next normal

- การพัฒนาผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการร้านอาหาร ผู้ประกอบการ ที่พักกลุ่มผู้ค้า ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ ผู้ประกอบการใหม่ที่มีศักยภาพสูง การส่งเสริม การรวมกลุ่มผู้ประกอบการที่เข้มแข็ง การเชื่อมโยงตลาดกับฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน การทำการตลาดการท่องเที่ยว ในระบบดิจิทัลในรูปแบบสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สภาธุรกิจท่องเที่ยว ชมรมการท่องเที่ยว

- สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยว สู่อุตสาหกรรมจังหวัดที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยวได้โดยการพัฒนาผู้ประกอบการในระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ในกลุ่มกิจการโดยสาร สาธารณะทั้งทางบก ทางน้ำ ในการพัฒนารูปแบบการเดินทางปลอดภัยรับนักท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจ การส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่ม MICE ในเมืองลุ่ม การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ท่องเที่ยว การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยว การกำหนดหลักเกณฑ์ ของราคาที่พัก อาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว

๕) พัฒนาการตลาดท่องเที่ยว สร้างโอกาสทางการท่องเที่ยวแบบเชิงรุกแบบ Next normal

๔.๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่เมืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน

- แนวคิด หลักการของประเด็นการพัฒนา

ชาวจังหวัดพัทลุงมีความเรียบง่ายของการใช้ชีวิต มีแหล่งศาสนา มีแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีปราชญ์ชาวบ้านที่หลากหลาย มีชื่อเสียงระดับประเทศและระดับนานาชาติ สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด รายได้และโอกาสในการพัฒนาแก่พื้นที่อย่างต่อเนื่อง มีโครงการพระราชดำรินในพื้นที่ เป็นแหล่งเรียนรู้ของประชาชน เป็นที่ศึกษาคูงาน ทั้งภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง และคนพัทลุงใฝ่เรียนรู้สนใจการศึกษา มีสถานศึกษาในทุกกระดับ มีมหาวิทยาลัยในพื้นที่ มีผลงานทางการวิจัยและพัฒนาที่รองรับการพัฒนาทางการเกษตร สังคม และการพัฒนาในมิติอื่นๆ ของจังหวัด มีความพร้อมของการเมือง ที่อยู่อาศัยที่สงบ และคุณภาพชีวิตที่ดี

จังหวัดมีปัญหาด้านสังคมที่สำคัญได้แก่ ระบบบริการสุขภาพ การให้บริการรักษาพยาบาลของโรงพยาบาล ขาดแคลนเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็น และมีความสำคัญในการให้บริการ และการขยายตัวอย่างรวดเร็วของสังคมผู้สูงอายุ ปัญหาเด็กก่อนวัยเรียน มีพัฒนาการช้า และปัญหาภัยคุกคามทางสุขภาพด้วยโรคอุบัติการณ์ใหม่ และปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา ในระดับมัธยมต่ำกว่าประเทศ และผู้ปกครองมีค่านิยมให้บุตรหลานเข้ารับการศึกษาศึกษาในสถานศึกษาสายสามัญ สูงกว่าสายอาชีวะ ซึ่งส่งผลให้นำไปสู่ปัญหาการว่างงาน การขาดแคลนแรงงาน และแนวโน้มปัญหาครอบครัว อ่อนแอ การหย่าร้างในอัตราสูงส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านอื่นๆ เช่น ปัญหายาเสพติด การตั้งครมภ์ในวัยรุ่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งส่งผลต่อการใช้ชีวิตในครอบครัวและชุมชน

นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นในการเร่งรัดการเพิ่มขีดความสามารถ ในการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินในด้านต่างๆ ประกอบด้วย อุบัติภัย และสภาวะคุกคามทางสุขภาพ การส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน การนำทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาสร้างให้เกิดคุณค่า ทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างจริงจัง เพื่อลดปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาหนี้สินในครัวเรือน พร้อมทั้ง การสร้างโอกาสในการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งข้อมูล องค์ความรู้ สามารถเรียนรู้ได้ สะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการเรียนรู้ของประชาชนด้วย ตนเอง และนอกจากนั้นความจำเป็นในการสร้างสังคมที่มีภูมิคุ้มกันในตนเองจากการขับเคลื่อนโครงการ ตามแนวพระราชดำริน การพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาของ จังหวัดที่มีต้นทุนทางสังคม และรองรับการขยายตัวของความเป็นสังคมผู้สูงอายุ

- วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถของประชาชนให้ เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์รองรับการพัฒนาจังหวัด และการเติบโตสู่อนาคตทุกช่วงวัย

๒) เพื่อปลูกฝัง ค่านิยม อุดมการณ์ จิตสำนึกและสร้างวินัยในการเป็น พลเมืองที่มีคุณธรรม เทิดทูนสถาบันหลักของชาติและเคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัด สอดคล้องกับนโยบาย เมืองลุง เมืองบายใจ เพื่อการนำทุนทางศาสนาวัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญา มาเพิ่มคุณค่าทางสังคม และ เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

๓) เพื่อนำทุนทางสังคม ศาสนา วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญา ภูมิทัศน์ของจังหวัด มาเพิ่มคุณค่าทางสังคมทางเศรษฐกิจและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล

๔) เพื่อระดมพลังภาคีทุกภาคส่วนในจังหวัดเข้าร่วมสร้างและพัฒนา เมืองให้เป็นเมืองและสังคมที่ทันสมัย พลอดภัย น่าอยู่ เอื้ออาทร และสันติสุข อย่างยั่งยืน

๕) เพื่อเสริมสร้างชุมชนจัดการตนเอง บนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชนเข้มแข็ง และสันติอย่างยั่งยืน

๖) เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและพัฒนาศักยภาพให้แก่สถาบันครอบครัว และพัฒนากลไกทางสังคมให้เข้มแข็ง ร่วมเป็นพลังผลักดันให้เกิดความมั่นคงของมนุษย์แก่ประชาชนทุกกลุ่ม

- เป้าประสงค์ :

ประชาชนมีคุณภาพ เรียนรู้ตลอดชีวิต สังคมน่าอยู่และมีความสงบด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย

๑) ประชาชนมีความเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีสุขภาพะ เข้าถึงบริการสุขภาพ การศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒) ประชาชนมีค่านิยม อุดมการณ์เชิงสร้างสรรค์ เทิดทูนสถาบันหลักของชาติมีจิตสำนึก วินัยคุณธรรม และเคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัด

๓) อนุรักษ์ทุนทางสังคม สร้างคุณค่าทางสังคม และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นเมืองแห่งวัฒนธรรมและเมืองแห่งศักดิ์สิทธิ์

๔) เป็นเมืองและสังคมที่ทันสมัย ปลอดภัย น่าอยู่ เอื้ออาทร และสันติสุข อย่างยั่งยืน

๕) เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถจัดการตนเองได้ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสามารถในการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินหรือภัยพิบัติทุกรูปแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖) ประชาชนกลุ่มเปราะบางเข้าถึงโอกาสและได้รับการคุ้มครองสิทธิ มีความมั่นคงของมนุษย์ สถาบันครอบครัวและกลไกทางสังคมมีความเข้มแข็ง

ตัวชี้วัด	ผลงานที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑. ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย	๗๖.๔๗ (ของประเทศ ปี๖๑)	๗๖.๖๐	๗๗.๐๐	๗๘.๐๐	๗๙.๐๐	๘๐.๐๐	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามตัวชี้วัดย่อย
๒. ดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม (Social Progress Index : SPI)	๗๐.๗๒ (ของประเทศ ปี ๖๓)	๗๔.๐๐	๗๕.๐๐	๗๖.๐๐	๗๗.๐๐	๗๘.๐๐	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามตัวชี้วัดย่อย
๓. ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI)	๐.๕๘๐๑ ปี ๖๒	๐.๖๐	๐.๖๒๕	๐.๖๕๐	๐.๖๗๕	๐.๗๐	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามตัวชี้วัดย่อย

- แนวทางการพัฒนา และมาตรการ แนวทางการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ

ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน ดังนี้

๑) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ

- พัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และการเจริญเติบโตของประเทศ เน้นการพัฒนาให้เด็กแรกเกิดและเด็กก่อนวัยเรียนให้มีพัฒนาการที่สมวัย ส่งเสริมทักษะชีวิตวัยรุ่นเพื่อลดแม่วัยใส เต็มทักษะสากลแก่เยาวชน (ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการ

สมัยใหม่ และวัฒนธรรมสากล) เพื่อการขับเคลื่อนจังหวัดในอนาคต และการมีทักษะชีวิตที่พึ่งตนเองได้ด้วย
อัตลักษณ์พื้นที่

- ส่งเสริมสนับสนุนการยกระดับคุณภาพสถานศึกษาและบุคลากร ทุก
ระดับพัฒนาไปสู่เมืองอุดมปัญญา เป็นศูนย์กลางการศึกษาทางด้านการเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ที่มี
คุณภาพระดับประเทศ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาทางการเกษตร วิทยาลัยเกษตรกรรมและเทคโนโลยี
วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยการอาชีพ ให้มีส่วนสำคัญในการสร้างแรงงานคุณภาพสู่พื้นที่ สร้างสังคมอุดมปัญญา
และสร้างเยาวชน คนดีที่มีสมรรถนะสูง ส่งเสริมการจัดสร้างศูนย์บ่มเพาะเพื่อการพัฒนาเยาวชนแห่งอนาคต

- ผลิตและพัฒนากำลังคนภาคแรงงานและการจัดการธุรกิจเพื่อรองรับ
ความต้องการทางด้านเกษตร ท่องเที่ยว และการพัฒนาจังหวัดในอนาคต เน้นการวางแผน การสร้างความ
ร่วมมือเชิงบูรณาการ ระหว่างมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาในพื้นที่ กับผู้ประกอบการเพื่อการฝึกอบรม
และพัฒนาทักษะเฉพาะ ความเชี่ยวชาญเฉพาะ ส่งเสริมการสร้างสรรค้หลักสูตรเพื่อการบริหาร และการพัฒนา
เมืองของมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อการพัฒนาจังหวัดสู่อนาคต การพัฒนาทักษะยุคดิจิทัล และทักษะชีวิต
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แก่ประชาชนเปราะบาง และทักษะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต
ในวิถีเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต

- สร้างความเป็นพลเมืองไทยอาเซียนและพลเมืองโลก และพัฒนาทักษะ
ศตวรรษที่ ๒๑ เพื่อการวางรากฐานทางปัญญา และฐานของความภาคภูมิใจในความเป็นเมืองลุง ให้มีความสำคัญ
กับการเตรียมพร้อมเด็กและเยาวชนให้มีความสมบูรณ์ของพัฒนาการ ความคิดและทักษะชีวิตของสังคม สร้าง
แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ของชุมชน สร้างห้องสมุดทันสมัยประจำชุมชน ให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ประโยชน์
จากการเรียนรู้จากสังคมโลกให้มีแหล่งเรียนรู้อยู่ทุกที่ ให้ชุมชนได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์ในสังคม Digital
ที่สามารถสร้างอาชีพและรายได้ให้กับชุมชน

- พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมบทบาทเชิงสร้างสรรค์และสร้างพลังทาง
สังคมให้แก่สภาเด็ก และเยาวชนทุกระดับ อาสาสมัคร และองค์กรภาคประชาสังคม ดำเนินการส่งเสริมบทบาท
และพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคนทุกช่วงวัย ให้แก่องค์กรภาคี
เครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย สภาเด็กและเยาวชน
อาสาสมัครและองค์กรอาสาสมัคร กลุ่มต่างๆ รวมทั้งองค์กรภาคประชาสังคม เพื่อให้ทุกองค์กรและภาคี
เครือข่ายร่วมเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของจังหวัดต่อไป

๒) เสริมสร้าง ปลูกฝัง ค่านิยม อุดมการณ์ จิตสำนึกและสร้างวินัยในการ
เป็นพลเมืองที่มีคุณธรรมเทิดทูนสถาบันหลักของชาติและเคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัด

๓) เสริมสร้างการนำทุนทางศาสนา วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญา ที่ยั่งยืน
และเพิ่มคุณค่าทางสังคม และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

๔) สร้างเมืองสุขภาวะ เมืองกีฬาและสันหนนาการ เมืองที่ปลอดภัย นำ
อยู่และสันติสุข บนฐานแห่งหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๕) สร้างและพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้และชุมชนที่เข้มแข็ง

๖) พัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาสังคมผู้สูงอายุ การสร้างโอกาส กลุ่มคน
เปราะบางด้วยกลไกการมีส่วนร่วมจากภาคีทุกภาคส่วนและประชาชน

- การส่งเสริมอาชีพแก่คนพิการ คนจน ในรูปแบบประชารัฐ ร่วมมือ
ระหว่างภาคเอกชนในการสร้างโอกาสการทำงานแก่คนจน ผู้สูงอายุ การส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชน
เป้าหมายในรูปแบบของชมรมเพื่อการช่วยเหลือ เกื้อกูล และการเข้าถึงการบริการของรัฐ การส่งเสริม
การศึกษาแก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายเปราะบาง สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่สาธารณะในจังหวัดให้เหมาะสม

ในการบริการคนพิการ คนสูงอายุ ให้มีอารยะสถาปัตยกรรม การปรับปรุงระบบบริการของส่วนราชการโดยประชาชนเป็นศูนย์กลาง การจัดบริการให้ประชาชนกลุ่มเปราะบางเข้าถึงได้ง่าย

- การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลและทักษะชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชนเปราะบาง และทักษะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในวิถีเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต โดยการจัดกิจกรรมเสริมสร้างองค์ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ชีวิตในด้านการใช้ประโยชน์จากดิจิทัลเทคโนโลยี หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และด้านอื่นๆ ที่จำเป็น ในรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมให้แก่ประชาชนกลุ่มเปราะบาง

๔. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อเป็นหลักประกันของการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

- แนวคิด หลักการและเหตุผลของประเด็นการพัฒนา

จังหวัดพัทลุงมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ ดินดี น้ำพอเพียง มีพื้นที่ป่าเป็นแหล่งต้นน้ำและมี (Ramsar site) เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำแห่งแรกของประเทศไทย และลำดับที่ ๙๔๘ ในทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศแห่งแรกของประเทศไทยที่มีความอุดมสมบูรณ์ คงความหลากหลายทางชีวภาพ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด และมีเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็ง ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางได้อย่างรวดเร็ว แต่ความร่วมมือจากภาคประชาชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติยังไม่เข้มแข็ง มีการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร มีการบุกรุกทำลายป่าเพื่อทำการเกษตรโดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจ (ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน) การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติน้อย การบริหารจัดการน้ำไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้น้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร และที่สำคัญคือการขาดแหล่งเก็บกักน้ำ ทำให้มีน้ำท่วมซ้ำซาก และขาดการบริหารจัดการกำจัดของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการมีสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยและพัฒนาการพลังงานและสิ่งแวดล้อม และมีเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นโอกาสสำคัญทางยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ แต่กระนั้นก็ตามจังหวัดยังต้องรับมือกับภัยคุกคาม ทั้งการพัฒนาจังหวัดไปสู่เมืองเศรษฐกิจ ส่งผลให้มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น พลังงานหลักมีแนวโน้มราคาสูงขึ้น ต้องพึ่งพาจากต่างประเทศ ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมจากพื้นที่ใกล้เคียง (ไฟป่า) และภัยคุกคามจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

- วัตถุประสงค์

๑) เพื่อปรับระบบการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่าและน้ำของจังหวัดตลอดห่วงโซ่คุณค่าที่มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

๒) เพื่อระดมพลังภาคีทุกภาคส่วนร่วมจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของจังหวัด

๓) เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนให้มีศักยภาพในการพึ่งตนเองทางพลังงาน และสามารถจัดการระบบนิเวศน์ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- เป้าประสงค์

พัทลุงเมืองสีเขียว ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ชุมชนมีสิ่งแวดล้อมดี

ตัวชี้วัด	ผลงานที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑. ร้อยละการลดลงของพื้นที่	๑๙ คดี	๑๕	๑๔	๑๓	๑๒	๑๑	สนง.ทสจ.พท

ตัวชี้วัด	ผลงาน ที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
ป่าอนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลาย ลดลง (พิจารณาจากจำนวน พื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุก ดำเนินคดีตามกฎหมาย เฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี							
๒. จำนวนพื้นที่ป่าได้รับการฟื้นฟู และส่งเสริมการปลูกต้นไม้ไม่ น้อยกว่า ๑๐๐ ไร่/ปี (เฉลี่ย ๑๐๐ ต้นต่อไร่)	๑๐๐ ไร่	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	สนง.ทสจ.พท.
๓. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับ การพัฒนาระบบการบริหาร จัดการน้ำตามศักยภาพของ ลุ่มน้ำเพื่อให้เกิดประโยชน์ กับพื้นที่	๒ แห่ง	๒	๒	๕	๕	๕	สำนักงาน ทรัพยากรน้ำ ภาค ๘
๔. จำนวนแปลงเกษตรใน แหล่งน้ำหลักที่ลดการ ใช้ยาและสารเคมีที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพและ สิ่งแวดล้อม	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	เกษตรจังหวัด พัทลุง
๕. จำนวนชุมชนที่มีการใช้ พลังงานทางเลือกที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	๒	๒	๒	๒	๒	๒	พลังงาน จังหวัดพัทลุง
๖. ร้อยละของพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ได้รับความเสียหายจาก ไฟป่าลดลง	ปีพ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ไม่เกิดไฟป่าใน พื้นที่อนุรักษ์	๖	๕	๔	๓	๒	สถานีควบคุม ไฟป่าพัทลุง
๗. ร้อยละของปริมาณขยะมูล ฝอยชุมชน ที่ได้รับการ จัดการอย่างถูกต้อง	๗๓	๗๕	๘๐	๙๐	๑๐๐	๑๐๐	สนง.ทสจ.พท.

- แนวทางการพัฒนา และมาตรการ แนวทางการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ

ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน ดังนี้

- ๑) พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อการอนุรักษ์ ใช้ประโยชน์จาก
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องกับระบบนิเวศ เขา ป่า นา เล แบบครบวงจร
- ๒) พัฒนาเมือง เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก
และภัยพิบัติสิ่งแวดล้อมและน้ำ

- การพัฒนาทักษะการทำงานเกษตรในพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก การส่งเสริมเกษตรการวางแผน การผลิต การพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรเพื่อรับมือกับปัญหาอุทกภัย การสร้างพื้นที่ทุ่งรับน้ำช่วงน้ำหลาก การจัดระบบสวัสดิการแก่ประชาชนที่เสียสละ

๓) ส่งเสริมและพัฒนาสู่การเป็นเมืองแหล่งพลังงานทางเลือก พลังงานทดแทน เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๕.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและโลจิสติกส์ และการบริหารจัดการบ้านเมืองที่น่าอยู่และทันสมัย เชื่อมโยงภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน จังหวัดชายแดนภาคใต้ และอาเซียนตอนใต้

- แนวคิด หลักการของประเด็นการพัฒนา

จังหวัดพัทลุงมีเส้นทางสายหลักตัดผ่านทั้งระบบรางและถนน ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการเดินทาง สภาพภูมิประเทศตั้งอยู่กึ่งกลางของภาคใต้ แต่ปัญหาสำคัญคือการขาดความต่อเนื่องด้านการพัฒนา ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการพัฒนาการคมนาคมและโลจิสติกส์ และนอกจากนั้นยังมีปัญหาจากการมีลำดับการบังคับบัญชาหลายชั้น จนเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการเชื่อมโยงแผนงาน ทรัพยากรระหว่างกันของหน่วยงานยังไม่มีประสิทธิภาพ และที่สำคัญคือการขาดการจัดการองค์ความรู้ที่เข้มแข็ง ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากระบบ IT ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการพัฒนาการบริการ ในขณะที่นโยบายของรัฐบาลที่มีการส่งเสริมด้านโลจิสติกส์เชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัด และอาเซียน และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้มีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคม การขนส่งรองรับการท่องเที่ยว และการมีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ใกล้เคียงที่สนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรทางการบริหารและโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารทางสังคมออนไลน์ทำให้การปฏิบัติงานมีความสะดวกรวดเร็ว และโอกาสจากการเชื่อมโยงการเดินทางทางอากาศกับจังหวัดใกล้เคียง แต่ภัยคุกคามที่สำคัญต่อจังหวัดทั้งงบประมาณของประเทศอย่างจำกัด ทำให้การพัฒนาขาดความต่อเนื่องหรือปัญหาด้านการขอใช้พื้นที่จากหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบที่ขาดการประสานงานระหว่างกัน และมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านนโยบายที่ไม่ต่อเนื่อง ส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่ไม่ต่อเนื่องทั้งการบริหารและการพัฒนาบุคลากร การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอ (ด้านการพัฒนาบุคลากร และการจัดหาระบบ IT) ก็ยังเป็นประเด็นที่ท้าทายต่อจังหวัด

- วัตถุประสงค์

๑) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว การขนส่งผลผลิตทางการเกษตร เพื่อความสะดวกรวดเร็ว และปลอดภัยทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น

๒) เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดในการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก เน้นจังหวัดเป็นเมืองพร้อมสู่สากล

๓) เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถทางการบริหารจัดการของจังหวัด เพื่อรองรับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย และการขับเคลื่อนตามแนวนโยบายของจังหวัด มุ่งเน้นการสร้างจังหวัดเป็นเมืองที่ Smart ในการบริหารจัดการ

- เป้าประสงค์

ระบบโครงสร้างพื้นฐานมีประสิทธิภาพ การคมนาคมปลอดภัย ระบบการบริหารจัดการมีธรรมาภิบาล การบริการประชาชนมีคุณภาพ ทันสมัย

- แนวทางการพัฒนา และมาตรการ แนวทางการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ

ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน ดังนี้

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาการคมนาคม การขนส่ง และระบบโลจิสติกส์รองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว การขนส่งผลผลิตทางการเกษตร

๒) เสริมสร้างภูมิทัศน์เมือง พัฒนาสู่เมืองทันสมัยที่ขีดความสามารถ เมืองเชื่อมโยงสู่อาเซียน อินโดนีเซีย อาเซียน และประชาคมโลก

- เสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐและการพัฒนาระบบบริการเพื่อรองรับ การเติบโตของจังหวัด การพัฒนาสู่อาเซียนและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก และการเสริมสร้างขีดความสามารถและทักษะแรงงานเพื่อรองรับการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกให้มีทักษะ ทั้งภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ วัฒนธรรมสากล และการจัดการสมัยใหม่ โดยเฉพาะแรงงานรุ่นใหม่ของจังหวัด เพื่อรองรับการเป็นเมืองบายใจทันสมัย

๓) เสริมสร้างขีดความสามารถทางการบริหารจัดการของจังหวัด เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและรองรับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย

ตัวชี้วัด	ผลงานที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑. จำนวนระยะทางที่ปรับปรุงถนนสายหลักต่อปี	ปีละ ๕๐ กม.	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	แขวงทางหลวงพัทลุง
๒. จำนวนราชการที่ให้บริการประชาชนด้วยระบบดิจิทัล	ปีละ ๑ แห่ง	๑	๑	๑	๑	๑	สำนักงานจังหวัดพัทลุง
๓. จำนวนพื้นที่ที่พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ มาตรฐาน Green and Clean และ Smart City	ร้อยละ ๑๐	๒	๒	๒	๒	๒	สนง.โยธาธิการและผังเมือง
๔. อัตราการลดลงของการบาดเจ็บ และเสียชีวิตจากการจราจร	ร้อยละ ๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	แขวงทางหลวงพัทลุง ตำรวจภูธรสำนักงานสาธารณสุข

แผนปฏิบัติการราชการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๕) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๑. วิสัยทัศน์

พัฒนาศักยภาพคนทำงานทุกระดับให้มีผลิตภาพแรงงานสูง สอดคล้องกับความต้องการตลาดแรงงาน และก้าวทันเทคโนโลยี ๔.๐

๒. พันธกิจ

- ๑) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- ๒) พัฒนาระบบการพัฒนาฝีมือแรงงานรองรับนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง
- ๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาฝีมือแรงงาน
- ๔) พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

๓. เป้าประสงค์

- ๑) ยกระดับกำลังแรงงานของประเทศให้เป็นแรงงานฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงานในระดับสากล
- ๒) เพิ่มผลิตภาพแรงงานและยกระดับรายได้ของกำลังแรงงาน

๓) องค์กรมีขีดความสามารถสูงในการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๔. ผลสัมฤทธิ์

๑) กำลังแรงงานของประเทศเป็นแรงงานฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงานในระดับสากล
๒) ผลผลิตภาพแรงงานและรายได้ของกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น
๓) องค์กรมีขีดความสามารถสูงในการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๕. ตัวชี้วัด

- ๑) ประสิทธิภาพการผลิตด้านปัจจัยแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- ๒) คนทำงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น
- ๓) ผลผลิตภาพแรงงานในสถานประกอบกิจการเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี

ประเด็นของแผนปฏิบัติการ

กรมพัฒนาฝีมือแรงงานตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังแรงงานให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งระดับชาติและระดับสากล รองรับการก้าวสู่ไทยแลนด์ ๔.๐ ด้วยระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม มุ่งเน้นการพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ด้วยการสร้างความเข้มแข็งตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านกลไกประชารัฐ ทั้งนี้ตามยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และกรอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ของกระทรวงแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจึงได้กำหนดทิศทางเพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม ดังต่อไปนี้

ประเด็นของแผนปฏิบัติการเรื่องที่ ๑ การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ได้มาตรฐานสากล

ผลสัมฤทธิ์ภายใต้แผนปฏิบัติการเรื่องที่ ๑ คือ แรงงานไทยมีมาตรฐานฝีมือแรงงานเพิ่มขึ้นทั้งระบบ เป็นที่ยอมรับ และมีมาตรฐานในระดับสากล ผ่านการศึกษาหารูปแบบโครงสร้างที่เหมาะสมเพื่อปรับปรุงหน่วยงานภายในกรมที่รับผิดชอบงานด้านยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน โดยจัดตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานร่วมกับภาคเอกชนในสัดส่วนที่เพียงพอต่อการพัฒนาฝีมือแรงงาน และร่วมกำหนดจำนวนอาชีพมาตรฐานที่สำคัญต่อความต้องการทดสอบ และขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ผ่านช่องทาง กพร.ปช. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และสนับสนุนให้แรงงานในระบบและนอกระบบเข้าถึงแหล่งฝึกอบรม เตรียมความพร้อมในการทดสอบและแหล่งทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานที่สะดวก ขณะเดียวกันกรมพัฒนาฝีมือแรงงานต้องปรับปรุงระบบฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานและการทดสอบให้สามารถตรวจสอบข้อมูลรายบุคคลได้ เพื่อให้มีรูปแบบมาตรฐานฝีมือแรงงานในวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ และมีระบบรองรับการพัฒนาทักษะฝีมือในระดับประเทศที่สอดคล้องกับมาตรฐานในระดับสากล

๑. เป้าหมาย

- (๑) มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ
- (๒) การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติทุกสาขาอาชีพของหน่วยงานในสังกัดทุกแห่งต้องดำเนินการภายใต้ระบบประกันคุณภาพระบบทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๓) แรงงานที่เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส

(๔) การเพิ่มโอกาสให้แรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติมีงานทำ และได้รับค่าจ้างที่เป็นธรรมและเหมาะสมตามระดับฝีมือ

(๕) การดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง องค์กรอาชีพ หรือหน่วยงานของรัฐ ที่ได้รับการรับรองให้เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถทุกแห่ง ต้องดำเนินการภายใต้ระบบ ประกันคุณภาพการรับรองความรู้ความสามารถ

(๖) ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถทุกแห่งมีผู้ประเมินความรู้ความสามารถ ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๗) เพิ่มโอกาสให้แรงงานที่ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถมีงานทำและได้รับ ค่าจ้างที่เป็นธรรมและเหมาะสม

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) จำนวนมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน แห่งชาติ

(๒) ระดับความสำเร็จของระบบประกันคุณภาพระบบทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๓) จำนวนหน่วยงานที่ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ภาคความรู้) ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Testing System)

(๔) จำนวนแรงงานที่เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

(๕) จำนวนแรงงานที่เข้ารับการพัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับการจ่ายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

(๖) ระดับความสำเร็จของระบบประกันคุณภาพการรับรองความรู้ความสามารถ

(๗) จำนวนผู้ประเมินความรู้ความสามารถ

(๘) จำนวนผู้ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

๓. แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาระบบมาตรฐานและทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้ครอบคลุม สาขาอาชีพและอุตสาหกรรมสำคัญ

(๒) รับรองความรู้ความสามารถให้ครอบคลุมสาขาอาชีพที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ

(๓) ส่งเสริมการจัดทำและการใช้มาตรฐานในการพัฒนาฝีมือแรงงานและการจ้างงาน

(๔) ส่งเสริมการแข่งขันฝีมือแรงงานทุกระดับ

(๕) เชื่อมโยงมาตรฐานฝีมือแรงงานกับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

๔. แผนงาน/โครงการสำคัญ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาระบบมาตรฐานและทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน แห่งชาติให้ครอบคลุมสาขาอาชีพและอุตสาหกรรมสำคัญ ประกอบด้วย ๓ โครงการ ดังนี้

(๑) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ อบรมพัฒนา ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๒) โครงการจัดทำหลักเกณฑ์ พัฒนาระบบ ส่งเสริมและรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๓) โครงการการขับเคลื่อนระบบประกันคุณภาพระบบทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ รับรองความรู้ความสามารถให้ครอบคลุมสาขาอาชีพที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ ประกอบด้วย ๕ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการรับรองความรู้ความสามารถตามกฎหมาย
- (๒) โครงการส่งเสริมการลดความสูญเสียเพื่อความปลอดภัยผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ
- (๓) โครงการส่งเสริมแรงงานคุณภาพให้ได้รับค่าจ้างตามระดับความรู้ความสามารถผ่านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- (๔) โครงการจัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อจัดทำระบบการประกันคุณภาพการรับรองความรู้ความสามารถ
- (๕) โครงการส่งเสริมแรงงานคุณภาพผ่านระบบการรับรองความรู้ความสามารถ

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมการจัดทำและการใช้มาตรฐานในการพัฒนาฝีมือแรงงานและการจ้างงาน ประกอบด้วย ๕ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการวันมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๕ เทิดทูน “พระบิดาแห่งมาตรฐานการช่างไทย”
- (๒) โครงการส่งเสริมและรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานของผู้ประกอบอาชีพ
- (๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายการดำเนินการเกี่ยวกับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ
- (๔) โครงการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ
- (๕) โครงการพัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับการจ่ายค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมการแข่งขันฝีมือแรงงานทุกระดับ

ไม่มีแผนการดำเนินงานในปี ๒๕๖๕

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ เชื่อมโยงมาตรฐานฝีมือแรงงานกับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

ไม่มีแผนการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ประเด็นของแผนปฏิบัติการราชการเรื่องที่ ๒ การฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพื่อรองรับความท้าทายในยุคไทยแลนด์ ๔.๐

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำ (Disruption) และการเปิดเสรีทางการค้า การลงทุน และการเคลื่อนย้ายแรงงาน รวมถึงการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้ประเทศไทยต้องยกระดับผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจึงต้องเตรียมความพร้อมแรงงานเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกดังกล่าว โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ คือ แรงงานไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถยกระดับตนเองจาก ๑.๐ สู่ ๒.๐ สู่ ๓.๐ และสู่ ๔.๐ ในที่สุด สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและในระดับสากล ผ่านการปรับปรุงโครงสร้างองค์การ จัดตั้งหน่วยงานภายในเพื่อรองรับอาชีพที่มีลักษณะเฉพาะ และการจัดเตรียมบุคลากรให้เพียงพอทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะการส่งเสริมการฝึกอบรมทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานยังสนับสนุนการนำใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระบบการฝึกอบรม เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงช่องทางการฝึกอบรมตามบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป จนสามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในที่สุด

๑. เป้าหมาย

- (๑) วิทยาการต้นแบบเทคโนโลยีขั้นสูงมีเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
- (๒) หลักสูตรการฝึกสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาแรงงานของ ๑๐ กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- (๓) มีศูนย์ฝึกอบรมความเป็นเลิศด้านเทคโนโลยีขั้นสูงครอบคลุมทุกภูมิภาค

(๔) การเพิ่มโอกาสให้แรงงานที่สำเร็จการฝึกอบรมมีงานทำ ได้รับค่าจ้างที่เป็นธรรมและเหมาะสมตามระดับฝีมือ

(๕) ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานที่สำเร็จการฝึกอบรมเพิ่มขึ้น สามารถส่งผลกระทบต่อผลิตภาพแรงงานที่เพิ่มขึ้น และนำไปสู่ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ที่เพิ่มขึ้น

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) จำนวนวิทยากรต้นแบบเทคโนโลยีขั้นสูง
- (๒) จำนวนหลักสูตรการฝึกที่รองรับไทยแลนด์ ๔.๐
- (๓) จำนวนศูนย์ฝึกอบรมความเป็นเลิศด้านเทคโนโลยีขั้นสูง
- (๔) จำนวนแรงงานที่เข้ารับการฝึกอบรมรองรับไทยแลนด์ ๔.๐
- (๕) จำนวนแรงงานที่ผ่านการฝึกอบรมรองรับไทยแลนด์ ๔.๐
- (๖) แรงงานที่ผ่านการฝึกอบรมมีงานทำไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐
- (๗) ประสิทธิภาพการผลิตปัจจัยด้านแรงงานที่เพิ่มขึ้นภายหลังสำเร็จการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕

๓. แนวทางการพัฒนา

- (๑) พัฒนาสมรรถนะแรงงานใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
- (๒) ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจ
- (๓) ยกระดับฝีมือแรงงานจาก ๑.๐ ๒.๐ และ ๓.๐ สู่วางงาน ๔.๐
- (๔) พัฒนาระบบรูปแบบการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

๔. แผนงาน/โครงการสำคัญ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาสมรรถนะแรงงานใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ประกอบด้วย ๑ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์รองรับธุรกิจขนส่งและการค้าระหว่างประเทศ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ๓ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการพัฒนาทักษะแรงงานเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
- (๒) โครงการเพิ่มทักษะกำลังแรงงานในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ)
- (๓) โครงการพัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับการท่องเที่ยวและบริการให้มีมูลค่าสูง (SEC)

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับฝีมือแรงงานจาก ๑.๐ ๒.๐ และ ๓.๐ สู่วางงาน ๔.๐ ประกอบด้วย ๗ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการยกระดับผลิตภาพและพัฒนากำลังคนเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม กิจกรรม ศูนย์ฝึกอบรมความเป็นเลิศด้านเทคโนโลยีขั้นสูง
- (๒) โครงการพัฒนาช่างเชื่อมไทยสู่ระดับสากล
- (๓) โครงการพัฒนาบุคลากรรองรับอุตสาหกรรมโลจิสติกส์
- (๔) โครงการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว กิจกรรม พัฒนาทักษะแรงงานด้านท่องเที่ยวและบริการ

- (๕) โครงการยกระดับเพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือและสมรรถนะแรงงาน
- (๖) โครงการฝึกอบรมผู้ฝึกอบรมหลักสูตรการจัดการด้านอาหารและโภชนาการบนเรือ (Food and Catering)

- (๗) โครงการเสริมสมรรถนะแรงงานด้านเทคโนโลยีรองรับการทำงานในศตวรรษที่ ๒๑

๖ โครงการ ดังนี้

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาระบบรูปแบบการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ประกอบด้วย

- (๑) โครงการพัฒนาบุคลากรฝึกหลักสูตรช่างติดตั้งระบบให้น้ำอัตโนมัติสำหรับเกษตรกรแม่นยำ
- (๒) โครงการพัฒนาบุคลากรฝึกหลักสูตรออกแบบจำลองสารสนเทศอาคาร (BIM)
- (๓) โครงการพัฒนาบุคลากรฝึกหลักสูตรการออกแบบติดตั้งและประยุกต์ใช้งานโซลาร์เซลล์
- (๔) โครงการพัฒนาบุคลากรหลักสูตรครูฝึกในสถานประกอบการ
- (๕) โครงการพัฒนาบุคลากรหลักสูตรการใช้เครื่องมือวัด ๓ มิติ CMM
- (๖) โครงการพัฒนาบุคลากรหลักสูตรการใช้ PLC ควบคุมในงานอุตสาหกรรม

ประเด็นของแผนปฏิบัติการเรื่องที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงานนอกระบบ
การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงานนอกระบบเป็นการพัฒนาทักษะฝีมือให้สอดคล้องกับความต้องการของแรงงานนอกระบบ โดยเร่งยกระดับฝีมือ เพิ่มมาตรฐานฝีมือแรงงานนอกระบบในทุกสาขาการผลิตและบริการ ตลอดจนเร่งยกระดับการศึกษาของแรงงานนอกระบบให้ทัดเทียมนานาชาติ เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงาน การประกอบอาชีพที่มั่นคง มีรายได้เพียงพอสำหรับตนเองและครอบครัว ทำให้เกิดหลักประกันความมั่นคงในชีวิต

๑. เป้าหมาย

- (๑) การเพิ่มโอกาสให้แรงงานกลุ่มเฉพาะ แรงงานนอกระบบ และวิสาหกิจชุมชน มีงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพอิสระหรืออาชีพเสริม เพื่อสร้างความมั่นคง ยั่งยืน และสามารถพึ่งพาตนเองได้
- (๒) ผลิตภาพแรงงานของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้น และสามารถลดการสูญเสียในวงจรการผลิตหรือบริการได้อย่างยั่งยืน

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) จำนวนแรงงานกลุ่มเฉพาะ แรงงานนอกระบบ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนา
- (๒) จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน
- (๓) ผลิตภาพแรงงานของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มผลิตภาพแรงงานในกระบวนการทำงานที่ได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
- (๔) สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มผลิตภาพแรงงานสามารถลดการสูญเสียในวงจรการผลิตหรือบริการได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

๓. แนวทางการพัฒนา

- (๑) พัฒนาและสร้างนวัตกรรมการพัฒนาศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการจากระดับ ๑.๐ ๒.๐ และ ๓.๐ สู่แรงงาน ๔.๐
- (๒) ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ สตรี เยาวชน คนพิการและผู้สูงอายุ
- (๓) สนับสนุนผลิตภาพแรงงานและขีดความสามารถในการแข่งขันของสถานประกอบการ
- (๔) ส่งเสริมจรรยาบรรณการประกอบอาชีพ

๔. แผนงาน/โครงการสำคัญ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาและสร้างนวัตกรรมการพัฒนาศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการจากระดับ ๑.๐ ๒.๐ และ ๓.๐ สู่แรงงาน ๔.๐ ประกอบด้วย ๑ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์แปรรูปเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ สตรี เยาวชน คนพิการและผู้สูงอายุ ประกอบด้วย ๓ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมศักยภาพพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

- (๒) โครงการฝึกอบรมแรงงานกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ
- (๓) โครงการฝึกอบรมแรงงานผู้สูงอายุเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ สนับสนุนผลิตภาพแรงงานและขีดความสามารถในการแข่งขันของสถานประกอบการ ประกอบด้วย ๑ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ/ผลิตภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมจรรยาบรรณการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย ๒ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการพัฒนาผู้ประกอบการสมัยใหม่เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าหรือบริการในชุมชน
- (๒) โครงการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์แปรรูปเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ประเด็นของแผนปฏิบัติการเรื่องที่ ๔ การส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนาฝีมือแรงงาน

การพัฒนาฝีมือแรงงานให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งการฝึกอบรมเตรียมเข้าทำงานให้แก่ผู้จบการศึกษา เพื่อให้มีแรงงานใหม่ที่มีคุณภาพเข้าสู่ตลาดแรงงาน และการสำรวจความต้องการฝึกอบรมและทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งสถานประกอบการ สถานศึกษา สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจึงต้องเร่งสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย ทั้งนี้ เพื่อปรับเปลี่ยนบทบาทผู้ลงมือปฏิบัติงานด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานของกรม เป็นผู้กำกับดูแล ส่งผลให้กรมสามารถบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและงบประมาณเพื่องานวิชาการได้อย่างเต็มศักยภาพ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๑. เป้าหมาย

(๑) การสร้างมาตรการจูงใจด้านสิทธิประโยชน์ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการเห็นความสำคัญในการพัฒนาทักษะฝีมือให้กับกำลังแรงงานของประเทศ

(๒) แรงงานในสถานประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อมทุกแห่ง ได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะฝีมือของตน เพื่อรองรับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างทั่วถึง

(๓) รัฐบาลมีทิศทางในการพัฒนาแรงงานทั้งระดับชาติและระดับจังหวัดที่เป็นรูปธรรม ตลอดจนมีแนวทางในการกำกับดูแลการดำเนินงาน และมีการติดตามและประเมินผลสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านพัฒนาแรงงานได้อย่างชัดเจน

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) ระดับความสำเร็จของการปรับปรุงกฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) ร้อยละของสถานประกอบการที่อยู่ในข่ายบังคับปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านพัฒนาแรงงานระดับชาติ และระดับจังหวัด

๓. แนวทางการพัฒนา

(๑) ปรับปรุงกฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ครอบคลุมและทั่วถึง

- (๒) บริหารกองทุนให้มีประสิทธิภาพ
- (๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานประกอบการจัดการจัดฝึกอบรม
- (๔) พัฒนากลไกความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน
- (๕) สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ
- (๖) ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนระดับชาติ

๔. แผนงาน/โครงการสำคัญ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ ปรับปรุงกฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ครอบคลุมและทั่วถึง

ไม่มีการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ บริหารกองทุนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ๓ โครงการ ดังนี้

- (๑) กิจกรรมการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๒) กิจกรรมจัดทำคู่มือการยื่นแบบแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน (สท. ๒)
- (๓) โครงการจ้างที่ปรึกษาจัดทำแผนปฏิบัติการด้านกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๖

- ๒๕๗๐ และแผนปฏิบัติการประจำปี

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานประกอบการจัดการจัดฝึกอบรม ประกอบด้วย ๒ โครงการ ดังนี้

- (๑) กิจกรรมการส่งเสริมสถานประกอบการดำเนินการพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๒) โครงการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือ

แรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ พัฒนากลไกความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน ประกอบด้วย ๒ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการประชุมกรอบความร่วมมือและพิธีลงนามความร่วมมือเครือข่าย
- (๒) กิจกรรมการพัฒนาช่างช่วยคนพิการร่วมกับมูลนิธิชาเทียมฯ

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ประกอบด้วย ๔ โครงการ ดังนี้

(๑) โครงการเยาวชนคนสร้างอนาคต-การส่งเสริมความสามารถในการมีงานทำของเยาวชนในประเทศไทย (Young Futuremakers Thailand – Promoting Youth Employability Project)

(๒) โครงการพัฒนาศักยภาพแรงงานสตรีในสถานประกอบการ (Women in STEM Workforce Readiness and Development Programme)

(๓) การเข้าร่วมประชุมประจำปีของสภาการเทคนิคอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมแห่งอาเซียน (ASEAN TVET Council: ATC) (ผู้แทนประเทศไทย จำนวน ๕ คน)

(๔) โครงการพัฒนาฝีมือแรงงานนานาชาติเพื่อการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนระดับชาติ ประกอบด้วย ๓ โครงการ ดังนี้

(๑) โครงการขับเคลื่อนภารกิจคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช.)

(๒) โครงการขับเคลื่อนภารกิจคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ ภายใต้ กพร.ปช.

(๓) โครงการขับเคลื่อนแผนพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพจังหวัด (กพร.ปจ.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ประเด็นของแผนปฏิบัติการเรื่องที่ ๕ การบริหารจัดการองค์การและระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัย ยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพสูงอย่างต่อเนื่อง

กรมพัฒนาฝีมือแรงงานมุ่งพัฒนาองค์กรเพื่อเป็นผู้นำด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงต้องปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้สอดคล้องกับพันธกิจที่เพิ่มขึ้น และต้องเป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาล ตามหลักบริหารราชการแผ่นดินที่ดี รวมทั้งเป็นองค์กรที่มีความพร้อมด้านการฝึกฝีมือแรงงานและมีศักยภาพในการกำกับดูแลด้านมาตรฐานฝีมือแรงงาน มีการวางแผนและพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานให้เป็นมืออาชีพ ตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะตามตำแหน่งงาน ให้บุคลากรพร้อมดำเนินงานและประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบกิจการในสาขาอาชีพต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมถึงการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลให้สามารถบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานร่วมกันได้ และการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการดำเนินภารกิจ เพื่อก้าวสู่การเป็นหน่วยงานดิจิทัลอย่างแท้จริง

๑. เป้าหมาย

(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีทิศทางในการพัฒนาแรงงาน ระยะ ๓ ปี รวมถึงแนวทางการกำกับดูแลการดำเนินงานและการติดตามและประเมินผลสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการได้อย่างชัดเจน

(๒) กรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีระบบประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อใช้ในการรายงานผลการติดตามความก้าวหน้าและการประเมินผลสำเร็จการพัฒนาฝีมือแรงงานของหน่วยงานในสังกัด ตลอดจนเชื่อมโยงระบบ Big Data ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานสู่ Big Data ของกระทรวงแรงงาน

(๓) กรมพัฒนาฝีมือแรงงานผ่านเกณฑ์การประเมินรางวัลเลิศรัฐ ตามเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ ๔.๐ สาขาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ครบทั้ง ๗ หมวด

(๔) ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกระดับของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีสมรรถนะหลักตรงตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗๒ ครบถ้วนทั้ง ๕ องค์ประกอบ ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี ความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ การยึดมั่นความถูกต้องชอบธรรมและจรรยาบรรณ และการทำงานเป็นทีม

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ระยะ ๓ ปี
- (๒) ระดับความสำเร็จในการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ระยะ ๕ ปี
- (๓) ระดับความสำเร็จในการจัดทำระบบประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data)
- (๔) ระดับความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
- (๕) จำนวนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกระดับของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

๓. แนวทางการพัฒนา

- (๑) พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์การตามเกณฑ์ PMQA
- (๒) พัฒนาทรัพยากรบุคคลตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะตามตำแหน่งงาน
- (๓) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับระบบการบริการ
- (๔) พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ
- (๕) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีและสร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชน
- (๖) พัฒนาระบบการวิจัยพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๗) พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล

๔. แผนงาน/โครงการสำคัญ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์การตามเกณฑ์ PMQA

ประกอบด้วย ๓ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐)
- (๒) โครงการสัมมนานโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาฝีมือแรงงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
- (๓) โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์การสู่ระบบราชการ ๔.๐

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาทรัพยากรบุคคลตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะ

ประกอบด้วย ๗ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการปฐมนิเทศข้าราชการใหม่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
- (๒) โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การกำหนดและเสริมสร้างจริยธรรมสำหรับข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงานตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน
- (๓) โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อขับเคลื่อนการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๔) โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการทบทวนระบบมาตรฐานการควบคุมภายในระดับส่วนงานย่อยของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕”

(๕) โครงการประเมินผลสัมฤทธิ์ ทบทวนความจำเป็น ความเหมาะสมของกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๖) โครงการสัมมนา เรื่อง การดำเนินงานกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๗) โครงการเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรผู้ปฏิบัติงานกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับระบบการบริการ

ประกอบด้วย ๕ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการจัดจ้างที่ปรึกษาจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๒) โครงการเช่าใช้บริการสื่อสารโทรคมนาคม
- (๓) โครงการจัดจ้างบำรุงรักษาครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่าย
- (๔) โครงการจัดจ้างทำระบบสารสนเทศกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อการให้เงินกู้ยืมและการให้เงินช่วยเหลือหรืออุดหนุน
- (๕) โครงการจัดหาครุภัณฑ์ทดแทนอุปกรณ์ป้องกันเครือข่าย กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

๑ โครงการ ดังนี้

(๑) โครงการบูรณาการฐานข้อมูลการฝึกอบรมภาครัฐ

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีและสร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชน

ประกอบด้วย ๕ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการจัดทำสื่อบริการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านสถานีโทรทัศน์และสื่อออนไลน์
- (๒) โครงการจัดทำประชาสัมพันธ์ทางป้ายไว้นิล
- (๓) โครงการจัดทำวารสาร DSD ราย ๓ เดือน
- (๔) โครงการจัดทำสมุดประชาสัมพันธ์ปี ๒๕๖๕ เพื่อเผยแพร่ภารกิจกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๕) โครงการจัดจ้างเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ทางสื่อมวลชน สิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์
แนวทางการพัฒนาที่ ๖ พัฒนาระบบการวิจัยพัฒนาฝีมือแรงงาน ประกอบด้วย

๑ โครงการ ดังนี้

(๑) โครงการศึกษาผลกระทบเชิงบวกของการขยายการส่งเสริมสถานประกอบกิจการ
 พัฒนาฝีมือแรงงานตามกฎหมายที่มีต่อระบบเศรษฐกิจและตลาดแรงงาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๗ พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ประกอบด้วย ๓ โครงการ ดังนี้

(๑) โครงการติดตามผลการดำเนินการเครือข่ายพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๒) โครงการจัดทำรายงานประจำปีและสถิติการพัฒนาฝีมือแรงงาน ประจำปี
 งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๓) โครงการจ้างที่ปรึกษาติดตามประเมินตามแผนผลโครงการตามแผนพัฒนาฝีมือ
 แรงงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕^๒

๒.๓.๓ แผนปฏิบัติการราชการ ระยะ ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ และ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานพัทลุง

๑. วิสัยทัศน์

พัฒนาศักยภาพคนทำงานทุกระดับให้มีผลิตภาพแรงงานสูงสุดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและก้าวทันเทคโนโลยี ๔.๐

๒. พันธกิจ

๒.๑ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
 ๒.๒ พัฒนาระบบการพัฒนาฝีมือแรงงานรองรับนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่
 เปลี่ยนแปลง

๒.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาฝีมือแรงงาน

๒.๔ พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

๓. เป้าหมาย

๓.๑ ยกระดับกำลังแรงงานของประเทศให้เป็นแรงงานฝีมือตามมาตรฐานฝีมือ
 แรงงานในระดับสากล

๓.๒ เพิ่มผลิตภาพแรงงานและยกระดับรายได้ของกำลังแรงงาน

๓.๓ องค์กรมีขีดความสามารถสูงในการพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มขีด
 ความสามารถในการแข่งขัน

๔. ผลสัมฤทธิ์

๔.๑ กำลังแรงงานของประเทศเป็นแรงงานฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงานในระดับสากล

๔.๒ ผลิตภาพแรงงานและรายได้ของกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น

๔.๓ องค์กรมีขีดความสามารถสูงในการพัฒนาฝีมือแรงงานเพิ่มขีด
 ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๕. ตัวชี้วัด

๕.๑ ประสิทธิภาพการผลิตด้านปัจจัยแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕ ต่อปี

๕.๒ คนทำงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ มีผลิตภาพเพิ่มขึ้น

๕.๓ ผลิตภาพแรงงานในสถานประกอบกิจการเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

^๒ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. (๒๕๖๔). แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน, ๓๘-๔๗.

ประสิทธิภาพการผลิตของปัจจัยด้านแรงงาน ประกอบด้วย ๑.การปฏิบัติงานอย่างถูกต้องตามขั้นตอน ๒.ลดการสูญเสียในการทำงาน ๓.เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ๔.ความผิดพลาดในการทำงานลดลง ๕.ลดเวลาการผลิตสินค้า/บริการ ๖.คุณภาพของงาน/สินค้าดีขึ้นกว่าเดิม เป็นต้น

สูตรคำนวณ (ประสิทธิภาพการผลิตหลังการฝึกอบรม – ประสิทธิภาพการผลิตก่อนการฝึกอบรม) X๑๐๐

๕

ผลิตภาพแรงงาน หมายถึง ความสามารถในการทำงานที่สามารถพัฒนาหรือเพิ่มศักยภาพให้สูงขึ้นได้หลายวิธี เช่น การปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานโดยให้แรงงานทำงานกับเครื่องจักรมากขึ้น การฝึกอบรมแรงงานทั้งก่อนหรือขณะปฏิบัติงานเพื่อให้มีความเข้าใจและมีทักษะที่ถูกต้อง การส่งเสริมให้แรงงานมีการศึกษาสูงขึ้น การปรับปรุงวิธีการบริหารจัดการธุรกิจและอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ และ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๓.๑ ภาพรวม

๓.๑.๑ เป้าหมาย

- ๑) แรงงานในระบบ แรงงานนอกระบบ แรงงานกลุ่มเฉพาะ และแรงงานกลุ่มเปราะบาง ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือสอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญในพื้นที่และรองรับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง
- ๒) เพิ่มโอกาสให้แรงงานที่สำเร็จการศึกษาหรือสำเร็จการฝึกอบรม มีงานทำ ได้รับค่าจ้างที่เป็นธรรมและเหมาะสม

กลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญในพื้นที่ ประกอบด้วย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร กลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กลุ่มธุรกิจบริการและพาณิชย์ และกลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล (กำหนดตามมติที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพครั้งที่ ๑/๒๕๖๕)

ค่าจ้างที่เป็นธรรมและเหมาะสม หมายถึง แรงงานได้รับค่าตอบแทนไม่น้อยกว่าค่าจ้างขั้นต่ำในพื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๐) ซึ่งได้ประกาศให้มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ (จังหวัดพัทลุงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๒๐ บาท/วัน)

๓.๑.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ๑) จำนวนแรงงานที่ได้รับการฝึกอบรมแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญในพื้นที่
- ๒) แรงงานที่ผ่านการฝึกอบรมมีทักษะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐
- ๓) แรงงานที่ผ่านการฝึกอบรม มีงานทำ มีรายได้ที่เป็นธรรมและเหมาะสมหรือเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

๓.๒ สารสำคัญของแผนพัฒนากำลังคนจังหวัด

๓.๒.๑ ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัด แผนพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง มีประเด็นการพัฒนากำลังคน ดังนี้

๑) ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง เรื่องที่ ๑ พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานในภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ

กลุ่มเป้าหมาย แรงงานในระบบ แรงงานนอกระบบ แรงงานกลุ่มเฉพาะ แรงงานกลุ่มเปราะบาง สถานประกอบการกิจการ ผู้ประกอบการกลุ่ม OTOP กลุ่มสหกรณ์ และวิสาหกิจชุมชนที่ดำเนินธุรกิจหรือประกอบอาชีพในภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ผลงาน ที่ผ่านมา (คน)	ค่าเป้าหมาย ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๗๐ (คน)					
		๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.จำนวนแรงงานที่ได้รับการฝึกอบรมในภาคการเกษตร	๖,๕๗๐	๓,๖๐๔	๒,๕๐๙	๒,๕๒๙	๒,๖๒๙	๒,๖๔๙	๒,๗๐๙
-กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ	๖,๕๗๐	๓,๓๘๒	๒,๒๙๒	๒,๓๑๒	๒,๔๑๒	๒,๔๓๒	๒,๔๙๒
-กลุ่มธุรกิจบริการและพาณิชย์	--	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
-กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร	--	๑๓๒	๑๒๗	๑๒๗	๑๒๗	๑๒๗	๑๒๗
๒.แรงงานที่ผ่านการฝึกอบรมมีทักษะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐	--	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๓.แรงงานที่ผ่านการฝึกอบรมมีงานทำ มีรายได้ที่เป็นธรรมและเหมาะสมหรือเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐	--	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐

ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดพัทลุง/สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง/สำนักงานประมงจังหวัดพัทลุง/วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง/ทัศนสถานเปิดบ้านนาวง/สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดพัทลุง/สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานพัทลุง/สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพัทลุง/สถานีพัฒนาที่ดินพัทลุง/การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดพัทลุง/สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง/สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง/เรือนจำกลางพัทลุง/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพัทลุง

แผนงาน/โครงการ ภายใต้ประเด็นการพัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานในภาคการเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายและงบประมาณในภาพรวม ๖ ปี (พ.ศ.๒๕๖๕ และ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรม แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
- กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ	๑๕,๓๒๒	๑๖,๐๖๙,๙๑๐	
๑.โครงการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน/นักศึกษา/ประชาชนทั่วไปเป็น SMART FARMER	๗๒๐	๗๒๐,๐๐๐	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง
๒.โครงการเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	๑๔๐	๑๓๘,๓๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดพัทลุง
๓.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร	๗๕	๑๔๙,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดพัทลุง
๔.โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า	๓๓๐	๑,๐๐๖,๙๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดพัทลุง
๕.โครงการเกษตรกรปรารถเป็รื่อง	๑๕๐	๑๖๗,๕๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดพัทลุง
๖.โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๑๒๐	๑๔๔,๖๐๐	สนง.ประมงจังหวัดพัทลุง

กลุ่มอุตสาหกรรม แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๗.โครงการส่งเสริมอาชีพประมง กิจกรรม ส่งเสริมเกษตรกรทฤษฎีใหม่ด้านประมง	๕๔๐	๘๗๔,๘๐๐	สนง.ประมงจังหวัด พัทลุง
๘.โครงการพัฒนาอาชีพด้านการประมงให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน กิจกรรม พัฒนาอาชีพพื้นฐานการเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเศรษฐกิจโดย ชุมชนมีส่วนร่วม	๔๕๕	๑,๖๙๗,๕๕๐	สนง.ประมงจังหวัด พัทลุง
๙.โครงการฝึกอบรมกรีดยางพารา/การปลูกและเก็บเกี่ยวปาล์ม น้ำมัน	๓๖๐	๑๕๐,๐๐๐	พันชสถานเปิดบ้าน นางว
๑๐.โครงการฝึกอบรมการเลี้ยงสัตว์	๑๘๐	๑๐๘,๐๐๐	พันชสถานเปิดบ้าน นางว
๑๑.โครงการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์แปรรูปเกษตรด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	๑๒๐	๓๖๐,๐๐๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
๑๒.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ/ผลิตภาพ กิจกรรม เพิ่มผลิตภาพแรงงานสู่ SME ๔.๐	๔๒๐	๘๑๐,๐๐๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
๑๓.กิจกรรมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายภายใต้โครงการพัฒนา เกษตรกรรมยั่งยืน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕	๔๒	๑๘๐,๐๐๐	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัดพัทลุง
๑๔.โครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน กิจกรรม พัฒนาอาชีพไม่เกิน ๓๐ ชั่วโมง	๔,๙๘๐	๓,๒๓๗,๐๐๐	กศน.จังหวัดพัทลุง
๑๕.โครงการฝึกอบรมแรงงานกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ กิจกรรม ฝึกอบรมแรงงานกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ(แรงงานนอก ระบบ/ทหารเกณฑ์ก่อนปลดประจำการ/โครงการพระราชดำริ)	๙๖๐	๑,๗๒๘,๐๐๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
๑๖.โครงการทัศนศึกษาเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ด้านการ สหกรณ์ของสหกรณ์นักเรียน	๑๕๐	๕๐,๔๐๐	สนง.สหกรณ์จังหวัด พัทลุง
๑๗.โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กิจกรรม การพัฒนาอาชีพและส่งเสริมรายได้สู่เกษตรกรใน พื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (๑) พัฒนาองค์ความรู้เทคนิคด้านการตลาดนำการผลิตสินค้า เกษตรผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์(E-Commerce)ให้ เกษตรกรในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังฯ (๒) พัฒนาการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่ม เกษตรกรที่ประกอบอาชีพเชิงเดี่ยวเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ (๓) อบรมการแปรรูปผลไม้ ไม้ ไม้ แก้ว ขนุน และมะม่วงเป็น เมล็ด	๑๕๐	๑๐๒,๐๐๐	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัดพัทลุง
๑๘.โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง(Smart Farmer) กิจกรรม สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยการคัดเลือก ต้นแบบเกษตรกรรุ่นใหม่สนับสนุนองค์ความรู้ เกี่ยวกับการผลิต การแปรรูป การตลาด เทคโนโลยี และนวัตกรรม พร้อมสนับสนุนวัสดุการเกษตร	๑๒๐	๓๒๖,๒๐๐	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จังหวัดพัทลุง
๑๙.แผนการยกระดับการพัฒนาหมอดินอาสาให้มีส่วนร่วมและต่อ ยอดศูนย์ปฏิบัติการพัฒนาที่ดินโครงการอบรมหมอดินอาสา ๔.๐	๒,๓๔๐	๑,๓๒๘,๙๔๐	สถานีพัฒนาที่ดิน พัทลุง
๒๐.โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กิจกรรม ฝึกอบรมการกรีดยางอย่างถูกวิธี	๓๖๐	๗๘๕,๑๖๐	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดพัทลุง
๒๑.โครงการพัฒนาการผลิตไก่คอลอนสู่อดีตักษณ์เมืองลุง	๑,๒๐๐	๑,๑๒๗,๗๖๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด พัทลุง

กลุ่มอุตสาหกรรม แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๒๒.โครงการฝึกวิชาชีพด้านการเกษตรทฤษฎีใหม่แบบผสมผสาน	๒๑๐	๑๘๐,๐๐๐	เรือนจำกลางพัทลุง
๒๓.โครงการพระราชทานในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว โคก หนอง นา แห่งน้ำใจและความหวัง	๖๐๐	๑๒๐,๐๐๐	เรือนจำกลางพัทลุง
๒๔.โครงการพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน กลุ่มเกษตรกรที่ประกอบอาชีพเชิงเดี่ยวเพื่อสร้างความมั่นคงใน อาชีพพื้นที่ศูนย์กสิกรรมธรรมชาติ ต.ตะพาน อ.ศรีบรรพต	๒๔๐	๒๒๘,๐๐๐	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด พัทลุง
- กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจบริการและพาณิชย์	๕๕๐	๑,๓๓๒,๑๐๐	
๑.โครงการยกระดับศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่และผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชนในการผลิตสินค้าชุมชน	๓๐๐	๙๗๔,๓๐๐	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดพัทลุง
๒.โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน กิจกรรม พัฒนาศักยภาพเครือข่าย องค์ความรู้ KBO จังหวัด	๒๔๐	๓๕๗,๘๐๐	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดพัทลุง
- กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร	๗๖๗	๓,๔๘๗,๑๒๘	
๑.โครงการอบรมการแปรรูปผลไม้ ได้แก่ แปรรูปกล้วย ขนุนและ มะม่วงเป็นเบเกอรี่/ไอศกรีม	๑๒๐	๑๒๑,๘๐๐	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด พัทลุง
๒.โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community:OPOAIC) กิจกรรม อบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลผลิตทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาดทั้ง Online และ Offline รวมทั้งการ บริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน	๑๘๐	๑,๓๓๔,๕๐๐	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดพัทลุง
๓.กิจกรรมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายภายใต้โครงการพัฒนา เกษตรกรรายยั่งยืน	๔๒	๑๘๐,๐๐๐	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัดพัทลุง
๔.โครงการยกระดับมาตรฐานเกษตรอุตสาหกรรมเพื่อมุ่งสู่ มาตรฐานระดับสากล (Agro Genius Standardlization)	๓	๕๕,๐๐๐	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดพัทลุง
๕.โครงการส่งเสริม SMEs ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป เชิงพาณิชย์ (Agro Genius SMEs)	๒	๓๓,๖๐๐	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดพัทลุง
๖.โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน กิจกรรม ให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	๔๒๐	๑,๗๖๓,๓๒๘	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดพัทลุง
รวมทั้งสิ้น	๑๖,๖๒๙	๒๐,๘๘๙,๑๓๘	

๒) ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง เรื่องที่ ๒ พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ

กลุ่มเป้าหมาย แรงงานในระบบ แรงงานนอกระบบ แรงงานกลุ่มเฉพาะ แรงงานกลุ่มเปราะบาง สถานประกอบการกิจการ ผู้ประกอบการกลุ่ม OTOP และวิสาหกิจชุมชน ที่ดำเนินธุรกิจหรือประกอบอาชีพในด้านการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ผลงานที่ผ่านมา (คน)	ค่าเป้าหมาย ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๖๕ – ๒๕๗๐ (คน)					
		๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.จำนวนแรงงานที่ได้รับการฝึกอบรมในภาคท่องเที่ยว -กลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ	๓๙๕	๔๕๐	๗๒๕	๓๒๕	๓๔๕	๓๖๕	๓๘๕
๒.แรงงานที่ผ่านการฝึกอบรม มีทักษะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐	--	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๓.แรงงานที่ผ่านการฝึกอบรม มีงานทำ มีรายได้ที่เป็นธรรม และเหมาะสมหรือเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐	--	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐

ผู้รับผิดชอบ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง/สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานพัทลุง/สสข. มหาวิทยาลัยทักษิณ/สถานีตำรวจท่องเที่ยว ๒ กองกำกับการ๓ กองบังคับตำรวจท่องเที่ยว ๓/องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง/ทัศนสถานเปิดบ้านนางว/เรือนจำกลางพัทลุง

แผนงาน/โครงการ ภายใต้ประเด็นการพัฒนาและยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศ โดยมีเป้าหมายและงบประมาณในภาพรวม ๖ ปี (พ.ศ.๒๕๖๕ และ พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรม แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
- กลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ			
๑.โครงการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวชุมชนอย่างรับผิดชอบบนพื้นฐานนิเวศน์และวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Phatthalung Go Green Festival)	๑๔๐	๓,๑๘๓,๓๐๐	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง
๒.โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง กิจกรรม พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๕๐	๑๐๓,๐๐๐	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง
๓.โครงการบูรณาการนวัตกรรมการตลาดกับการพัฒนาศักยภาพเชิงปฏิบัติการบุคลากรตามอัตลักษณ์พื้นที่ถิ่นในชุมชนจังหวัดพัทลุง	๑๘๐	๓,๑๐๙,๔๐๐	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง
๔.โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง กิจกรรม อาสาสมัครท่องเที่ยวและกีฬา	๕๐	๙๒,๐๐๐	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง
๕.โครงการอบรมยกระดับขีดความสามารถชุมชนด้านการท่องเที่ยวและบริการ	๒๐๐	๒๐๐,๐๐๐	สำนักส่งเสริมการบริการวิชาการและภูมิปัญญาชุมชน

กลุ่มอุตสาหกรรม แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๖.โครงการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว กิจกรรม พัฒนาทักษะแรงงานด้านท่องเที่ยวและบริการ	๔๘๐	๑,๑๙๕,๒๐๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
๗.โครงการยกระดับเพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือและสมรรถนะแรงงาน กิจกรรม ฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน	๕๔๐	๑,๓๕๐,๐๐๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
๘.โครงการอบรมอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยว	๑๗๕	๑,๐๐๐,๐๐๐	สถานีตำรวจท่องเที่ยว๒ กองกำกับการ๓กอง บังคับการตำรวจ ท่องเที่ยว๓
๙.โครงการพัฒนาทักษะแรงงานด้านการท่องเที่ยวและบริการ	๑๘๐	๗๒,๐๐๐	ทัณฑสถานเปิดบ้านนาง
๑๐.โครงการส่งเสริมภูมิปัญญาทำนาริมเลเพื่อการท่องเที่ยว	๒๔๐	๑๘๐,๐๐๐	องค์การบริหารส่วน จังหวัดพัทลุง
๑๑.โครงการพัฒนาเรือนจำเป็นแหล่งท่องเที่ยว	๑๘๐	๗๒,๐๐๐	เรือนจำกลางพัทลุง
๑๒.โครงการฝึกวิชาชีพนวดแผนไทย	๑๘๐	๓๐๐,๐๐๐	เรือนจำกลางพัทลุง
รวมทั้งสิ้น	๒,๕๙๕	๙,๙๖๔,๙๐๐	

๓) ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง เรื่องที่ ๓ พัฒนาและยกระดับศักยภาพ
แรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

กลุ่มเป้าหมาย แรงงานในระบบ แรงงานนอกระบบ แรงงานกลุ่มเฉพาะ แรงงาน
กลุ่มเปราะบาง ประชาชนทั่วไป สถานประกอบการกิจการ/ SME ผู้ประกอบการกลุ่ม OTOP ร้านค้า กลุ่มอาชีพ
และวิสาหกิจชุมชน ที่ไม่ได้ดำเนินธุรกิจหรือประกอบอาชีพในภาคการเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจาก
การเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น และการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด	ผลงาน ที่ผ่านมา (คน)	ค่าเป้าหมาย ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๖๕ – ๒๕๗๐ (คน)					
		๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.จำนวนแรงงานนอภาค เกษตรและการท่องเที่ยวที่ ได้รับการฝึกอบรม	๘,๕๓๕	๒,๘๕๑	๓,๔๑๕	๓,๕๔๐	๓,๖๘๕	๓,๘๕๐	๓,๙๗๕
-กลุ่มธุรกิจบริการและพาณิชย์	๓,๙๙๕	๕๒๐	๗๐๐	๗๒๐	๗๒๐	๗๔๐	๗๔๐
-กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูป อาหาร	๔,๕๔๐	๑,๐๘๑	๑,๓๖๐	๑,๓๖๐	๑,๔๒๐	๑,๔๖๐	๑,๕๐๐
-กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล	--	๑,๒๕๐	๑,๓๕๕	๑,๔๖๐	๑,๕๔๕	๑,๖๕๐	๑,๗๓๕
๒.แรงงานที่ผ่านการฝึกอบรม มีทักษะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐	--	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๓.แรงงานที่ผ่านการฝึกอบรม มีงานทำ มีรายได้ที่เป็นธรรม และเหมาะสมหรือเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐	--	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ผู้รับผิดชอบ สำนักงานจัดหางานจังหวัดพัทลุง/สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานพัทลุง/สำนักงานแรงงาน
จังหวัดพัทลุง/สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง/วิทยาลัยการอาชีพควนขนุน/องค์การบริหารส่วน
จังหวัดพัทลุง/สำนักส่งเสริมการบริการวิชาการและภูมิปัญญาชุมชน/สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ

และการศึกษาตามอัยาศัยจังหวัดพัทลุง/สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพัทลุง/วิทยาลัยสารพัดช่างพัทลุง/สำนักงาน
อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง/สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

แผนงาน/โครงการ ภายใต้ประเด็นการพัฒนา สร้างและพัฒนาคนพัทลุง
คุณภาพ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์รองรับการพัฒนาจังหวัดและการเติบโตสู่อนาคต โดยมีเป้าหมายและ
งบประมาณในภาพรวม ๖ ปี (พ.ศ.๒๕๖๕ และ พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรม แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
-กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจบริการและพาณิชย์	๔,๑๔๐	๓,๙๙๕,๓๐๐	
๑.โครงการขยายโอกาสการมีงานทำให้ผู้สูงอายุ กิจกรรม ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระให้ผู้สูงอายุ	๑๑๐	๙๖,๐๐๐	สนง.จัดหางาน จังหวัดพัทลุง
๒.โครงการเตรียมความพร้อมแก่กำลังแรงงาน กิจกรรม แนะนำอาชีพและส่งเสริมอาชีพให้เด็กและเยาวชนใน สถานพินิจ/ผู้ถูกคุมประพฤติ/ผู้ต้องขัง	๕๕๐	๔๘,๐๐๐	สนง.จัดหางาน จังหวัดพัทลุง
๓.โครงการยกระดับเพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือและสมรรถนะแรงงาน	๓๖๐	๙๐๐,๐๐๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
๔.โครงการเตรียมความพร้อมแก่กำลังแรงงาน กิจกรรม ส่งเสริมการมีงานทำให้ทหารกองประจำการที่จะปลด เป็นทหารกองหนุน	๕๐๐	๔๕,๐๐๐	สนง.จัดหางาน จังหวัดพัทลุง
๕.โครงการเตรียมความพร้อมแก่กำลังแรงงาน กิจกรรม เพิ่มอาชีพเพิ่มรายได้	๒๒๐	๓๖๖,๓๐๐	สนง.จัดหางาน จังหวัดพัทลุง
๖.โครงการฝึกอบรมระยะสั้น กิจกรรม สร้างอาชีพและพัฒนาอาชีพให้กับชุมชน หลักสูตร ๘๐ ชั่วโมง	๖๐๐	๗๔๐,๐๐๐	วิทยาลัยการอาชีพ ควนขนุน
๗.โครงการส่งเสริมทักษะอาชีพชุมชน	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐,๐๐๐	อบจ.พัทลุง
-กลุ่มอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร	๘,๑๘๑	๑๑,๑๓๑,๓๔๐	
๑.โครงการฝึกอบรมแรงงานผู้สูงอายุเพื่อเพิ่มโอกาสในการ ประกอบอาชีพ	๕๔๐	๑,๒๔๗,๔๐๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
๒.โครงการ ๑ หน่วยบริการชุมชนแรงงานนอกระบบ ๑ กลุ่มอาชีพ	๖๔๐	๑,๕๙๒,๔๐๐	สนง.แรงงานจังหวัด พัทลุง
๓.โครงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนด้านอาชีพ กิจกรรม พัฒนาทักษะฝีมือ (สาขาอาชีพธุรกิจบริการ)	๑,๐๙๖	๑,๐๘๗,๘๔๐	สนง.แรงงานจังหวัด พัทลุง
๔.โครงการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแผนกวิชาอาหารและ โภชนาการ	๑,๙๒๐	๑,๕๓๖,๐๐๐	วิทยาลัยสารพัดช่าง พัทลุง
๕.โครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน กิจกรรม ๑ อำเภอ ๑ อาชีพ	๑,๕๐๐	๑,๒๗๕,๐๐๐	สนง.กศน.จังหวัด พัทลุง
๖.โครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน กิจกรรมชั้นเรียนวิชาชีพ ๓๑ ชม. ขึ้นไป	๑,๐๘๐	๙๑๘,๐๐๐	สนง.กศน.จังหวัด พัทลุง
๗.โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของ อุตสาหกรรมในภูมิภาค กิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการด้านกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ	๖๐๐	๒,๒๕๐,๐๐๐	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดพัทลุง
๘.โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรม สี เขียว	๑๘๐	๑๖๙,๒๐๐	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดพัทลุง

กลุ่มอุตสาหกรรม แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๙.โครงการสัมมนาหลักเกณฑ์การประเมินการมีธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อม	๒๑๐	๒๓๘,๘๐๐	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดพัทลุง
๑๐.โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์ สิ่งแวดล้อม	๒๑๐	๑๖๙,๒๐๐	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดพัทลุง
๑๑.โครงการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น การปรุงอาหาร/เบเกอรี่ และการ ซงเครื่องดื่ม	๑๘๐	๓๐๐,๐๐๐	เรือนจำกลางพัทลุง
๑๒.โครงการฝึกอบรมพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)	๒๕	๓๔๗,๕๐๐	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดพัทลุง
-กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล	๘,๙๙๕	๘,๓๕๘,๑๐๐	
๑.โครงการพัฒนาผู้ประกอบการสมัยใหม่เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า หรือบริการชุมชน	๓๔๐	๑,๐๒๗,๐๐๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
๒.โครงการเสริมสร้างสมรรถนะแรงงานด้านเทคโนโลยีรองรับการ ทำงานในศตวรรษที่ ๒๑	๔๘๐	๑,๑๑๓,๖๐๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
๓.โครงการพัฒนาฝีมือแรงงานสตรีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต	๓๐๐	๕๗๗,๕๐๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
๔.โครงการยกระดับขีดความสามารถของชุมชนด้าน Digital	๓๐๐	๙๐๐,๐๐๐	สำนักส่งเสริมการ บริการวิชาการและ ภูมิปัญญาชุมชน ม.ทักษิณ วิทยาเขต พัทลุง
๕.โครงการศูนย์ดิจิทัลชุมชนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ หลักสูตรการค้าออนไลน์กลยุทธ์การตลาดเชื่อมโยงจากออนไลน์ และออฟไลน์	๖,๘๒๕	๑,๖๓๘,๐๐๐	สนง.กศน.จังหวัด พัทลุง
๖.โครงการพัฒนาศักยภาพการตลาดเศรษฐกิจดิจิทัล	๖๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	สนง.พาณิชย์จังหวัด พัทลุง
๗.โครงการพัฒนาองค์ความรู้เทคนิคด้านการตลาดนำการผลิต สินค้าเกษตรผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ให้เกษตรกร ในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง	๑๕๐	๑๐๒,๐๐๐	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด พัทลุง
รวมทั้งสิ้น	๒๑,๓๑๖	๒๓,๔๘๔,๗๔๐	

แผนพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง เรื่องที่ ๑ พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานในภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ
กลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ

ที่	ประเด็นการพัฒนา จังหวัด	ประเด็นพัฒนา กำลังคนจังหวัด	แผนงาน/โครงการ	รองรับ อุตสาหกรรม	หน่วยนับ	รวม	ปีงบประมาณ พ.ศ.						หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ	
							๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
รวมเป้าหมายกลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยี						คน	๑๕,๓๒๒	๓,๓๘๒	๒,๒๙๒	๒,๓๑๒	๒,๔๑๒	๒,๔๓๒	๒,๔๙๒		
						งบประมาณ(บาท)	๑๖,๐๖๙,๙๑๐	๕,๑๕๑,๕๖๐	๒,๐๘๔,๔๑๐	๒,๑๐๕,๒๑๐	๒,๒๐๕,๙๑๐	๒,๒๑๘,๙๑๐	๒,๓๐๓,๙๑๐		
๑	การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ยั่งยืนจากฐานการเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานในภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน/นักศึกษาและประชาชนทั่วไปเป็น SMART FARMER	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง หมวดย่อย ๑	คน	๗๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๗๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐			
๒	การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ยั่งยืนจากฐานการเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานในภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ	โครงการเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง หมวดย่อย ๑	คน	๑๔๐	๑๔๐	-	-	-	-	-	-	สนง.เกษตรจังหวัดพัทลุง	สนง.เกษตรจังหวัดพัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๑๓๘,๓๐๐	๑๓๘,๓๐๐	-	-	-	-	-			
๓	การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ยั่งยืนจากฐานการเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานในภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง หมวดย่อย ๑	คน	๗๕	๗๕	-	-	-	-	-	-	สนง.เกษตรจังหวัดพัทลุง	สนง.เกษตรจังหวัดพัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๑๔๙,๐๐๐	๑๔๙,๐๐๐	-	-	-	-	-			
๔	การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ยั่งยืนจากฐานการเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานในภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ	โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง หมวดย่อย ๑	คน	๓๓๐	๓๓๐	-	-	-	-	-	-	สนง.เกษตรจังหวัดพัทลุง	สนง.เกษตรจังหวัดพัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๑,๐๐๖,๙๐๐	๑,๐๐๖,๙๐๐	-	-	-	-	-			

ที่	ประเด็นการพัฒนา จังหวัด	ประเด็นการพัฒนา กำลังคนจังหวัด	แผนงาน/โครงการ	รองรับ อุตสาหกรรม	หน่วยนับ	รวม	ปีงบประมาณ พ.ศ.						หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
							๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๕	การพัฒนาเศรษฐกิจ มูลค่าสูงที่ยั่งยืนจาก ฐานภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่อง จากภาคเกษตรและ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพแรงงานใน ภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน ระดับประเทศ	โครงการพัฒนา เกษตรกรปราดเปรื่อง	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การ ป่าไม้และการ ประมง หมวดย่อย ๑	คน	๑๕๐	๑๕๐	-	-	-	-	-	สนง.เกษตรจังหวัด พัทลุง	สนง.เกษตรจังหวัด พัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๑๖๗,๕๐๐	๑๖๗,๕๐๐	-	-	-	-			
๖	การพัฒนา เศรษฐกิจมูลค่าสูง ที่ยั่งยืนจากฐาน การเกษตร อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจาก การเกษตร และ ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพแรงงานใน ภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน ระดับประเทศ	โครงการพัฒนาพื้นที่ ลุ่มน้ำปากพนังอัน เนื่องมาจาก พระราชดำริ -กิจกรรมส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การ ป่าไม้และการ ประมง หมวดย่อย ๓	คน	๑๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	สนง.ประมงจังหวัด พัทลุง	สนง.ประมงจังหวัด พัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๑๔๔,๖๐๐	๒๔,๑๐๐	๒๔,๑๐๐	๒๔,๑๐๐	๒๔,๑๐๐	๒๔,๑๐๐			
๗	การพัฒนา เศรษฐกิจมูลค่าสูง ที่ยั่งยืนจากฐาน การเกษตร อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจาก การเกษตร และ ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพแรงงานใน ภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน ระดับประเทศ	โครงการส่งเสริมอาชีพ ประมง -กิจกรรมส่งเสริม เกษตรทฤษฎีใหม่ด้าน ประมง	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การ ป่าไม้และการ ประมง หมวดย่อย ๓	คน	๕๕๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	สนง.ประมงจังหวัด พัทลุง	สนง.ประมงจังหวัด พัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๘๗๔,๘๐๐	๑๔๕,๘๐๐	๑๔๕,๘๐๐	๑๔๕,๘๐๐	๑๔๕,๘๐๐	๑๔๕,๘๐๐			
๘	การพัฒนาเศรษฐกิจ มูลค่าสูงที่ยั่งยืนจาก ฐานภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่อง จากภาคเกษตรและ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพแรงงานใน ภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน ระดับประเทศ	โครงการพัฒนาอาชีพ ด้านการประมงให้มี ประสิทธิภาพอย่าง ยั่งยืน - กิจกรรมพัฒนาอาชีพ พื้นฐานการเลี้ยงสัตว์ น้ำจืดเศรษฐกิจโดย ชุมชนมีส่วนร่วม	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การ ป่าไม้และการ ประมง หมวดย่อย ๓	คน	๔๕๕	๔๕๕	-	-	-	-	-	สนง.ประมงจังหวัด พัทลุง	สนง.ประมงจังหวัด พัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๑,๖๙๗,๕๕๐	๑,๖๙๗,๕๕๐	-	-	-	-			
๙	การพัฒนาเศรษฐกิจ มูลค่าสูงที่ยั่งยืนจาก ฐานภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่อง จากภาคเกษตรและ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพแรงงานใน ภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน ระดับประเทศ	โครงการฝึกอบรมกริด ยางพารา/การปลูกและ เก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การ ป่าไม้และการ ประมง หมวดย่อย ๑	คน	๓๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	พัฒนาสถานเปิดบ้าน นาวง	พัฒนาสถานเปิดบ้าน นาวง
					งบประมาณ(บาท)	๑๕๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐			

ที่	ประเด็นการพัฒนา จังหวัด	ประเด็นพัฒนา กำลังคนจังหวัด	แผนงาน/โครงการ	รองรับ อุตสาหกรรม	หน่วยนับ	รวม	ปีงบประมาณ พ.ศ.						หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
							๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๑๐	การพัฒนาเศรษฐกิจ มูลค่าสูงที่ยั่งยืนจาก ฐานการเกษตร อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจาก การเกษตร และ ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพแรงงานใน ภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน ระดับประเทศ	โครงการฝึกอบรมการ เลี้ยงสัตว์	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การ ป่าไม้และการ ประมง หมวดย่อย ๑	คน	๑๘๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	ทันสมัยสถานเปิดบ้าน นาวง	ทันสมัยสถานเปิดบ้าน นาวง
					งบประมาณ(บาท)	๑๐๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐		
๑๑	การพัฒนาเศรษฐกิจ มูลค่าสูงที่ยั่งยืน จากฐาน การเกษตร อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจาก การเกษตร และ ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพแรงงานใน ภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน ระดับประเทศ	โครงการศูนย์ฝึกอาชีพ ชุมชน -กิจกรรมพัฒนาอาชีพ ไม่เกิน ๓๐ ชม.	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การ ป่าไม้และการ ประมง หมวดย่อย ๑	คน	๔,๙๘๐	๗๘๐	๘๐๐	๘๒๐	๘๔๐	๘๖๐	๘๘๐	สนง.กศน.จังหวัด พัทลุง	สนง.กศน.จังหวัด พัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๓,๒๓๗,๐๐๐	๕๐๗,๐๐๐	๕๒๐,๐๐๐	๕๓๓,๐๐๐	๕๔๖,๐๐๐	๕๕๙,๐๐๐	๕๗๒,๐๐๐		
๑๒	การพัฒนาเศรษฐกิจ มูลค่าสูงที่ยั่งยืนจาก ฐานการเกษตร อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจาก การเกษตร และ ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพแรงงานใน ภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน ระดับประเทศ	โครงการเพิ่มมูลค่า ผลิตภัณฑ์แปรรูป เกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การ ป่าไม้และการ ประมง หมวดย่อย ๑	คน	๑๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๓๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐		
๑๓	การพัฒนาเศรษฐกิจ มูลค่าสูงที่ยั่งยืนจาก ฐานการเกษตร อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจาก การเกษตร และ ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพแรงงานใน ภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน ระดับประเทศ	โครงการเพิ่ม ประสิทธิภาพ/ผลิต ภาพ -กิจกรรมเพิ่มผลิตภาพ แรงงานสู่ SME ๔.๐	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การ ป่าไม้และการ ประมง หมวดย่อย ๑	คน	๔๒๐	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๘๑๐,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐		
๑๔	การพัฒนาเศรษฐกิจ มูลค่าสูงที่ยั่งยืนจาก ฐานการเกษตร อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจาก การเกษตร และ ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น	พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพแรงงานใน ภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน ระดับประเทศ	โครงการฝึกอบรม แรงงานกลุ่มเป้าหมาย เฉพาะ - กิจกรรมฝึกอบรม แรงงานกลุ่มเป้าหมาย เฉพาะ(แรงงานนอก ระบบ/ทหารเกณฑ์ ก่อนปลดประจำการ/ โครงการพระราชดำริ	หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การ ป่าไม้และการ ประมง หมวดย่อย ๑	คน	๙๖๐	๘๐	๑๒๐	๑๒๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๔๐	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง	สนง.พัฒนาฝีมือ แรงงานพัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๑,๗๒๘,๐๐๐	๑๔๔,๐๐๐	๒๑๖,๐๐๐	๒๑๖,๐๐๐	๓๖๐,๐๐๐	๓๖๐,๐๐๐	๔๓๒,๐๐๐		

แผนพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง เรื่องที่ ๑ พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานในภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ
กลุ่มธุรกิจบริการและพาณิชย์

ที่	ประเด็นการพัฒนา จังหวัด	ประเด็นการพัฒนากำลังคน จังหวัด	แผนงาน/โครงการ	รองรับอุตสาหกรรม	หน่วยนับ	รวม	ปีงบประมาณ พ.ศ.						หน่วยงาน รับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ	
							๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
รวมเป้าหมายกลุ่มธุรกิจบริการและพาณิชย์						คน	๕๔๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐		
						งบประมาณ(บาท)	๑,๓๓๒,๑๐๐	๓๓๒,๑๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐		
๑	การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ยั่งยืนจากฐานการเกษตรอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	พัฒนาเกษตรสู่เกษตรมืออาชีพที่มีศักยภาพสูง แข่งขันได้	โครงการยกระดับศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในการผลิตสินค้าชุมชน	หมวดใหญ่ G การขายส่งและขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์ หมวดย่อย ๔๕	คน	๓๐๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดพัทลุง	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดพัทลุง	
					งบประมาณ(บาท)	๙๗๔,๓๐๐	๒๒๔,๓๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐			
๒	การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ยั่งยืนจากฐานการเกษตรอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	พัฒนาเกษตรสู่เกษตรมืออาชีพที่มีศักยภาพสูง แข่งขันได้	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน - กิจกรรมพัฒนาศักยภาพเครือข่ายองค์ความรู้ KBO จังหวัด	หมวดใหญ่ G การขายส่งและขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์ หมวดย่อย ๔๕	คน	๒๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดพัทลุง	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดพัทลุง	
					งบประมาณ(บาท)	๓๕๗,๘๐๐	๑๐๗,๘๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐			

แผนพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง เรื่องที่ ๒ พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ
กลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ที่	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	ประเด็นการพัฒนา กำลังคนจังหวัด	แผนงาน/โครงการ	รองรับ อุตสาหกรรม	หน่วยนับ	รวม	ปีงบประมาณ พ.ศ.						หน่วยงาน รับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ	
							๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
เป้าหมายกลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ						คน	๒,๕๙๕	๔๕๐	๗๒๕	๓๒๕	๓๔๕	๓๖๕	๓๘๕		
						งบประมาณ(บาท)	๙,๙๖๔,๙๐๐	๗๑๖,๔๐๐	๖,๐๖๔,๑๐๐	๗๒๑,๒๐๐	๗๗๑,๒๐๐	๘๒๑,๐๐๐	๘๗๑,๐๐๐		
๑	การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	โครงการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวชุมชนอย่างรับผิดชอบบนพื้นฐานนิเวศน์และวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Phatthalung Go Green Festival)	หมวดใหญ่ N กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ หมวดย่อย ๗๙	คน	๑๔๐	-	๑๔๐	-	-	-	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	งบพัฒนาจังหวัดพัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๒,๑๐๙,๔๐๐	-	๒,๑๐๙,๔๐๐	-	-	-	-			
๒	การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	โครงการบูรณาการนวัตกรรมการตลาดกับการพัฒนาศักยภาพเชิงปฏิบัติการบุคลากรตามอัตลักษณ์พื้นที่ในชุมชนจังหวัดพัทลุง	หมวดใหญ่ N กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ หมวดย่อย ๗๙	คน	๑๘๐	-	๑๘๐	-	-	-	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	งบพัฒนาจังหวัดพัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๓,๑๘๓,๓๐๐	-	๓,๑๘๓,๓๐๐	-	-	-	-			
๓	การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง -กิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการการท่องเที่ยวความยั่งยืน	หมวดใหญ่ N กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ หมวดย่อย ๗๙	คน	๕๐	๕๐	-	-	-	-	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	งบสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
					งบประมาณ(บาท)	๑๐๓,๐๐๐	๑๐๓,๐๐๐								
๔	การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง -กิจกรรมอาสาสมัครท่องเที่ยวและกีฬา	หมวดใหญ่ N กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ หมวดย่อย ๗๙	คน	๕๐	๕๐	-	-	-	-	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง	งบพัฒนาจังหวัดพัทลุง
					งบประมาณ(บาท)	๙๒,๐๐๐	๙๒,๐๐๐								

แผนพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง เรื่องที่ ๓ พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจบริการและพาณิชย์

ที่	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัด	แผนงาน/โครงการ	รองรับอุตสาหกรรม	หน่วยนับ	รวม	ปีงบประมาณ พ.ศ.						หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ	
							๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
เป้าหมายกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจบริการและพาณิชย์						คน	๔,๑๔๐	๕๒๐	๗๐๐	๗๒๐	๗๒๐	๗๔๐	๗๔๐		
						งบประมาณ(บาท)	๓,๙๙๕,๓๐๐	๕๕๒,๓๐๐	๖๐๐,๖๐๐	๖๗๐,๖๐๐	๖๗๐,๖๐๐	๗๕๐,๖๐๐	๗๕๐,๖๐๐		
๑	การพัฒนาคูณภาพสังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่มืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการยกระดับเพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือและสมรรถนะแรงงาน	หมวดใหญ่ G การขายส่งและขายปลีก การช้อปปิ้งออนไลน์ และจักรยานยนต์ หมวดย่อย ๔๕	คน	๓๖๐	๔๐	๔๐	๖๐	๖๐	๘๐	๘๐	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานพัทลุง	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานพัทลุง	
					งบประมาณ(บาท)	๙๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐			
๒	การพัฒนาคูณภาพสังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่มืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการขยายโอกาสการมีงานทำให้ผู้สูงอายุ -กิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระให้ผู้สูงอายุ	หมวดใหญ่ G การขายส่งและขายปลีก การช้อปปิ้งออนไลน์ และจักรยานยนต์ หมวดย่อย ๔๕	คน	๑๑๐	๑๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	สนง.จัดหางานจังหวัดพัทลุง	สนง.จัดหางานจังหวัดพัทลุง	
					งบประมาณ(บาท)	๙๖,๐๐๐	๑๖,๐๐๐	๑๖,๐๐๐	๑๖,๐๐๐	๑๖,๐๐๐	๑๖,๐๐๐	๑๖,๐๐๐			
๓	การพัฒนาคูณภาพสังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่มืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการเตรียมความพร้อมแก่กำลังแรงงาน -กิจกรรมส่งเสริมการมีงานทำให้ทหารกองประจำการที่จะปลดเป็นทหารกองหนุน	หมวดใหญ่ G การขายส่งและขายปลีก การช้อปปิ้งออนไลน์ และจักรยานยนต์ หมวดย่อย ๔๕	คน	๕๐๐	-	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	สนง.จัดหางานจังหวัดพัทลุง	สนง.จัดหางานจังหวัดพัทลุง	
					งบประมาณ(บาท)	๔๕,๐๐๐	-	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐			
๔	การพัฒนาคูณภาพสังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่มืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการเตรียมความพร้อมแก่กำลังแรงงาน -กิจกรรมเพิ่มอาชีพ เพิ่มรายได้	หมวดใหญ่ G การขายส่งและขายปลีก การช้อปปิ้งออนไลน์ และจักรยานยนต์ หมวดย่อย ๔๕	คน	๒๒๐	๒๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	สนง.จัดหางานจังหวัดพัทลุง	สนง.จัดหางานจังหวัดพัทลุง	
					งบประมาณ(บาท)	๓๖๖,๓๐๐	๓๓,๓๐๐	๖๖,๖๐๐	๖๖,๖๐๐	๖๖,๖๐๐	๖๖,๖๐๐	๖๖,๖๐๐			

แผนพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัดพัทลุง เรื่องที่ ๓ พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี
กลุ่มอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร

ที่	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัด	แผนงาน/โครงการ	รองรับอุตสาหกรรม	หน่วยนับ	รวม	ปีงบประมาณ พ.ศ.						หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ		
							๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐				
รวมเป้าหมายกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร							คน	๘,๑๘๑	๑,๐๘๑	๑,๓๖๐	๑,๓๖๐	๑,๔๒๐	๑,๔๖๐	๑,๕๐๐		
							งบประมาณ(บาท)	๑๑,๑๓๑,๓๔๐	๑,๖๖๗,๘๔๐	๑,๘๗๐,๙๐๐	๑,๘๑๒,๕๐๐	๑,๘๙๒,๗๐๐	๑,๙๒๖,๗๐๐			
๑	การพัฒนาคนคุณภาพสังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่มืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการฝึกอบรมแรงงานผู้สูงอายุเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน	๕๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานพัทลุง	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานพัทลุง		
					งบประมาณ(บาท)	๑,๒๔๗,๔๐๐	๑๘๔,๘๐๐	๑๘๔,๘๐๐	๑๘๔,๘๐๐	๒๓๓,๐๐๐	๒๓๓,๐๐๐	๒๓๓,๐๐๐				
๒	การพัฒนาคนคุณภาพสังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่มืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการ ๑ หน่วยบริการชุมชนแรงงานนอกระบบ ๑ กลุ่มอาชีพ	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน	๖๔๐	-	๑๖๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	สนง.แรงงานจังหวัดพัทลุง	สนง.แรงงานจังหวัดพัทลุง		
					งบประมาณ(บาท)	๑,๕๙๒,๔๐๐	-	๓๙๒,๔๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐				
๓	การพัฒนาคนคุณภาพสังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่มืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการแก้ไขปัญหาคอมพิวเตอร์ด้านอาชีพ -กิจกรรมพัฒนาทักษะฝีมือ(สาขาอาชีพธุรกิจบริการ)	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน	๑,๐๙๖	๙๖	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	สนง.แรงงานจังหวัดพัทลุง	สนง.แรงงานจังหวัดพัทลุง		
					งบประมาณ(บาท)	๑,๐๘๗,๘๔๐	๓๗,๘๔๐	๒๐๒,๐๐๐	๒๐๒,๐๐๐	๒๐๒,๐๐๐	๒๐๒,๐๐๐	๒๐๒,๐๐๐				
๔	การพัฒนาคนคุณภาพสังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่มืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	ฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน	๑,๙๒๐	๓๒๐	๓๒๐	๓๒๐	๓๒๐	๓๒๐	๓๒๐	วิทยาลัยสารพัดช่างพัทลุง	วิทยาลัยสารพัดช่างพัทลุง		
					งบประมาณ(บาท)	๑,๕๓๖,๐๐๐	๒๕๖,๐๐๐	๒๕๖,๐๐๐	๒๕๖,๐๐๐	๒๕๖,๐๐๐	๒๕๖,๐๐๐	๒๕๖,๐๐๐				
๕	การพัฒนาคนคุณภาพสังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่มืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน -กิจกรรม ๑ อำเภอ ๑ อาชีพ	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน	๑,๕๐๐	๒๐๐	๒๒๐	๒๔๐	๒๖๐	๒๘๐	๓๐๐	สนง.กศน.จังหวัดพัทลุง	สนง.กศน.จังหวัดพัทลุง		
					งบประมาณ(บาท)	๑,๒๗๕,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๑๘๗,๐๐๐	๒๐๔,๐๐๐	๒๒๑,๐๐๐	๒๓๘,๐๐๐	๒๕๕,๐๐๐				

ที่	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	ประเด็นการพัฒนากำลังคนจังหวัด	แผนงาน/โครงการ	รองรับอุตสาหกรรม	หน่วยนับ	รวม	ปีงบประมาณ พ.ศ.						หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
							๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๖	การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่เมืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน -กิจกรรมชั้นเรียนวิชาชีพ ๓๑ ชม. ขึ้นไป	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน	๑๐๘๐	๑๓๐	๑๕๐	๑๗๐	๑๙๐	๒๑๐	๒๓๐	สนง.กคน.จังหวัดพัทลุง	สนง.กคน.จังหวัดพัทลุง
					งบประมาณ (บาท)	๙๑๘,๐๐๐	๑๑๐,๕๐๐	๑๒๗,๕๐๐	๑๔๔,๕๐๐	๑๖๑,๕๐๐	๑๗๘,๕๐๐	๑๙๕,๕๐๐		
๗	การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่เมืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค -กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการ ด้านกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน	๖๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง
					งบประมาณ (บาท)	๒,๒๕๐,๐๐๐	๓๗๕,๐๐๐	๓๗๕,๐๐๐	๓๗๕,๐๐๐	๓๗๕,๐๐๐	๓๗๕,๐๐๐	๓๗๕,๐๐๐		
๘	การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่เมืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	การฝึกอบรมพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม(คพอ.)	การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน	๒๕	๒๕	-	-	-	-	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง	
					งบประมาณ (บาท)	๓๔๗,๕๐๐	๓๔๗,๕๐๐	-	-	-	-			
๙	การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่เมืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน	๑๘๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง	
					งบประมาณ (บาท)	๑๖๙,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐			
๑๐	การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่เมืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	การสัมมนาหลักเกณฑ์การประเมินการมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน	๒๑๐	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง	
					งบประมาณ (บาท)	๒๓๘,๘๐๐	๓๙,๘๐๐	๓๙,๘๐๐	๓๙,๘๐๐	๓๙,๘๐๐	๓๙,๘๐๐			
๑๑	การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่เมืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน	๒๑๐	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง	
					งบประมาณ (บาท)	๑๖๙,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐			

ที่	ประเด็นการพัฒนา จังหวัด	ประเด็นการพัฒนา กำลังคนจังหวัด	แผนงาน/โครงการ	รองรับอุตสาหกรรม	หน่วยนับ	รวม	ปีงบประมาณ พ.ศ.						หน่วยงาน รับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
							๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๑๒	การพัฒนาคุณภาพ สังคมแห่งโอกาส เอื้อ อาหาร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่ เมืองแห่งปัญญา อุดม ด้วยนวัตกรรมและสุข ภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพแรงงานทุก ช่วงวัยเพื่อรองรับการ พัฒนาจังหวัดและการ เปลี่ยนแปลงของ เทคโนโลยี	โครงการฝึกวิชาชีพ ระยะสั้น การปรุง อาหาร/เบเกอรี่และ การชงเครื่องดื่ม	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐ และ ๑๑	คน งบประมาณ (บาท)	๑๘๐ ๓๐๐,๐๐๐	๓๐ ๕๐,๐๐๐	๓๐ ๕๐,๐๐๐	๓๐ ๕๐,๐๐๐	๓๐ ๕๐,๐๐๐	๓๐ ๕๐,๐๐๐	๓๐ ๕๐,๐๐๐	เรือนจำกลาง พัทลุง	กรมราชทัณฑ์/ เรือนจำกลางพัทลุง

ที่	ประเด็นการพัฒนา จังหวัด	ประเด็นการพัฒนา กำลังจังหวัด	แผนงาน/โครงการ	รองรับ อุตสาหกรรม	หน่วยนับ	รวม	ปีงบประมาณ พ.ศ.						หน่วยงาน รับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
							๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๗	การพัฒนาด้าน คุณภาพ สังคมแห่ง โอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุขและ ความเสมอภาค สู่ เมืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรม และสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและ ยกระดับศักยภาพ แรงงานทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการ พัฒนาจังหวัดและ การเปลี่ยนแปลง ของเทคโนโลยี	โครงการศูนย์ดิจิทัล ชุมชนประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ -หลักสูตรการค้า ออนไลน์กลยุทธ์ การตลาดเชื่อมโยง จากออนไลน์และ ออฟไลน์	หมวดใหญ่ J ข้อมูลข่าวสาร และการสื่อสาร หมวดย่อย ๖๒	คน งบประมาณ(บาท)	๖,๘๒๕ ๑,๖๓๘,๐๐๐	๙๗๕ ๒๓๔,๐๐๐	๑,๐๔๐ ๒๔๙,๖๐๐	๑,๑๐๕ ๒๖๕,๒๐๐	๑,๑๗๐ ๒๘๐,๘๐๐	๑,๒๓๕ ๒๙๖,๔๐๐	๑,๓๐๐ ๓๑๒,๐๐๐	สนง.กศน. จังหวัดพัทลุง	สนง.กศน.จังหวัด พัทลุง
๘	การพัฒนาด้าน คุณภาพสังคมแห่ง โอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และ ความเสมอภาค สู่ เมืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรม และสุขภาวะที่ยั่งยืน	พัฒนาและ ยกระดับศักยภาพ แรงงานทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการ พัฒนาจังหวัดและ การเปลี่ยนแปลง ของเทคโนโลยี	โครงการพัฒนา องค์ความรู้เทคนิค ด้านการตลาดนำ การผลิตสินค้า เกษตรผ่านระบบ อิเล็กทรอนิกส์(E- Commerce) ให้ เกษตรกรในพื้นที่ลุ่ม น้ำปากพนัง	หมวดใหญ่ C การผลิต (Manufacturing) หมวดย่อย ๑๐	คน งบประมาณ (บาท)	๑๕๐ ๑๐๒,๐๐๐	๒๕ ๑๗,๐๐๐	๒๕ ๑๗,๐๐๐	๒๕ ๑๗,๐๐๐	๒๕ ๑๗,๐๐๐	๒๕ ๑๗,๐๐๐	๒๕ ๑๗,๐๐๐	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด พัทลุง	สนง.ปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ * อุตสาหกรรมสำคัญ จำแนกตาม การจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) หรือ
Thailand Standard Industrial Classification (TSIC) โดยพิจารณาจาก “หมวดย่อย” รหัส ๐๑ – รหัส ๙๙